

Emperyalizme, işbirlikçilerine ve her türden gericiliğe karşı

BİRLEŞİK-KİTLESEL DEVRİMCİ DİRENİŞ

Suruç'taki katliam, Türk sermaye devletinin kapsamlı savaş ve saldırganlık politikasının dolaysız bir sonucu olarak yaşandı. Zira bombanın pimini çeken gerici-faşist ellerin bizzat sermaye devleti tarafından beslendiği, eğitildiği ve silahlandırıldığı; başta Kürt halkı olmak üzere bölge halklarına karşı yürütülen kirlili savaşta ve emperyalist saldırganlıkta etkin bir şekilde kullanıldığı bilinmektedir.

Gün işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarıyla emperyalist saldırganlığa ve kapitalist barbarlığa karşı birleşik devrimci direnişi büyütme günüdür. Gün Suruç'tan Kobanê'ye, Çorum'dan Sivas'a, Mustafa Suphiler'den cezaevi katliamlarına, Denizler'den Mahirler'e, İbolar'a kadar, akıtılan her damla kanın hesabını sermaye devletinden ve emperyalistlerden sorma günüdür.

Suruç'ta katleden sermaye devletidir

Katliamın hesabını işçi ve emekçiler soracak!

Sermaye devleti en kanlı, en kirli ve karanlık yüzünü bir kez daha gösterdi. Vahşi katliamlar siciline bir yenisini daha ekledi.

Geçtiğimiz hafta Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'unun çağırısıyla Kobanê'nin yeniden inşasına katkı sunmak için Türkiye'nin farklı kentlerinden yola çıkan ve Suruç'ta konaklayan gençler, sermaye devletinin beslemesi gerici-faşist IŞİD çetesi tarafından gerçekleştirilen intihar saldırısı sonucu hunharca katledildi.

31 ilerici-sosyalist gencin yaşamını yitirdiği, onlarcasının yaralandığı katliam, Türk sermaye devletinin içeride ve dışarıda yürüttüğü kapsamlı savaş ve saldırganlık politikasının dolaysız bir sonucu olarak yaşandı. Zira bombanın pimini çeken gerici-faşist ellerin bizzat sermaye devleti tarafından beslendiği, eğitildiği ve silahlandırıldığı; başta Kürt halkı olmak üzere bölge halklarına karşı yürütülen kirli savaşta ve emperyalist saldırganlıkta etkin bir şekilde kullanıldığı bilinmektedir.

Bu nedenle saldırının faileri bellidir; emperyalistler, işbirlikçi Türk sermaye devleti ve gerici-faşist tetikçiler. Evet, Suruç Katliamı'nın bu gerici odakların karanlık masalarında planlandığı açıktır.

Sermaye devleti tarafından gerçekleştirilen vahşi ve kanlı bir katliama ilk defa tanık oluyoruz. Onun tarihi katliamlar tarihidir. Daha kurulurken temellerini komünistlerin ve Kürt halkının kanyıla sulamıştır. Her dönem devrimci-ilerici güçlere karşı, başta Kürt halkı olmak üzere emekçi halklara karşı barbarca yöntemlerle bir dizi katliam gerçekleştirmişti. Sahnedeki tetikçiler değişse de katliamcı devlet geleneği hiç değişmemiştir.

Katliamın hedefinde Kürt halkının kazanımları ve devrimci-ilerici güçler yer alıyor

Türk sermaye devleti Suriye'yi hedef alan savaş ve saldırganlık sürecinin başından beri Batılı emperyalistlerin hizmetinde etkin bir rol oynuyor. Esad rejimine karşı savaşan dinci-faşist çetelerin sermaye devleti tarafından eğitildiği, silahlandırıldığı ve bizzat komuta edildiği bilinen bir gerçeklik. Tam da bu nedenle Suriye'de devam eden kanlı emperyalist boğazlaşmanın aktif bir öznesi olan Türk sermaye devleti, orada akan her damla kandan sorumlu bulunuyor.

Bu aynı süreç içerisinde Kürt halkının gerçekleştirdiği Rojava çıkışı ve elde ettiği büyük kazanımlar, Türk sermaye devletinin savaş ve saldırganlık politikasını trmandıran bir başka etken olmuştur. Her fırsatta Rojava'yı işgal etmek için Tampon Bölge söylemini ortaya atmıştır. Fiilen Türkiye'nin Rojava sınırını IŞİD vb. gerici-faşist çetelerin hizmetine açmıştır. Sınır boyları dinci-faşist çetelerin eğitim kampları haline getirilmiştir. Yine Türkiye'nin dört bir yanında hastaneler IŞİD ve ÖSO'cuların

hizmetine sunulmuştur. Başta Kobanê olmak üzere Rojava topraklarının barbarca yıkımında ve Kürt halkını hedef alan katliam saldırılarında birinci dereceden rol oynamıştır. Örnekler çoğaltılabilir. Tüm bu olgular, sermaye devletinin Kürt halkının kazanımlarını boğmak için yürüttüğü kirli ve kanlı politikayı gözler önüne sermektedir. İşte Suruç'ta yaşanan vahşi katliam bu süreçten bağımsız değildir.

Türk sermaye devleti, IŞİD çeteleri eliyle gerçekleştirdiği katliamla Kürt halkının kazanımlarını boğmak ve ilerici-devrimci güçlerle kurduğu enternasyonalist dayanışmayı baltalamak isteğini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Hem de en barbar ve alçakça bir yöntemle.

Katliamın hesabını sormak için işçilerin birliği, halkların kardeşliği

Türk sermaye devletinin Suriye ve Rojava üzerinden yürüttüğü savaş ve saldırganlık politikası tam anlamıyla iflas etmiş bulunuyor. Denebilir ki sermaye devleti bizzat parçası olduğu bataklığa saplanmış durumdadır.

Zira Kürt halkı ortaya koyduğu büyük direnişle kazanımlarına her geçen gün bir yenisini eklemektedir. Adım adım IŞİD ve diğer dinci-faşist çeteler Kürdistan'dan ve bölgeden temizlenmektedir. Savaşın bizzat yürütücüsü olan emperyalist merkezler dahi

bu çeteleri savunacak moral ve politik üstünlüklerini yitirmiş bulunmaktadır. Bu aynı şey işbirlikçi sermaye devleti için de geçerlidir.

Elbette bunun böyle olması emperyalist savaş ve saldırganlığın dizginlendiği anlamına gelmiyor. Tersine çelişkiler her geçen gün derinleşiyor, emperyalistler arası egemenlik krizi yeni bölgelere doğru genişliyor, elbette savaş ve yıkımın alanı da öyle. Keza Türk sermaye devletinin Kürt halkını ve ilerici-devrimci güçleri hedef alan kirli ve kanlı politikaları hala büyük yıkımlar yaratmaya devam ediyor.

Bu sürecin önüne geçebilecek tek güç ise işçi sınıfı ve emekçi halkların birleşik devrimci mücadelesi olabilir. Ancak bu yolla yeni katliamlar engellenebilir. Ancak bu yolla emperyalist savaş ve saldırganlığın önüne geçilebilir. Tüm tarihsel deneyimler bu gerçekliği ortaya koymaktadır. İki büyük emperyalist paylaşım savaşını sona erdiren işçi sınıfı ve emekçi halkların birleşik, devrimci mücadelesi ve destansı direnişi olmuştur.

Gün işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarıyla emperyalist saldırganlığa ve kapitalist barbarlığa karşı birleşik devrimci direnişi büyütme günüdür. Gün Suruç'tan Kobanê'ye, Çorum'dan Sivas'a, Mustafa Suphiler'den cezaevi katliamlarına, Denizler'den Mahirler'e, İbolar'a kadar, akıtılan her damla kanın hesabını sermaye devletinden ve emperyalistlerden sorma günüdür.

IŞİD: Emperyalistlerle suç ortaklarının kanlı yüzü!

Suruç'ta gerçekleştirilen vahşi katliam, dinci terörü besleyip kullanan egemen güçlerin yeni bir hamlesiyle karşı karşıya bulunduğumuzu gözler önüne serdi. 7 Haziran seçimleri arifesinde Adana, Mersin, Diyarbakır kentlerinde gerçekleştirilen bombalı saldırıların emrini verenler, Suruç'taki bombalamayla toplu kıyımlar sürecini başlattılar.

Batılı emperyalistlerle bölgedeki Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi suç ortakları tarafından yaratılan IŞİD hem Irak'ın bir bölgesini hem Suriye'yi yakıp yıkan savaşta kullanılıyor. Öte yandan bu caniler sürüsü Irak, Suriye, Lübnan kentlerini kana bulayan saldırılar gerçekleştiriyor. Son dört yılda insanların toplu halde buldukları okulları, camileri, çarşı-pazarları hedef alan saldırılarla binlerce kişi katledildi. Suruç'taki katliamı organize eden veya izin veren dinci gerici iktidar, dinci terörü Türkiye halklarının da başına musallat edecek kadar pervasızlaştığını ortaya koydu.

yıkılmak için CIA tarafından icat edilen dinci terör örgütleri, o günden bu yana tetikçi olarak kullanılıyorlar. Denetim dışına çıktıklarında veya kullanma süreleri dolduğunda emperyalistlerin hedefi olan bu örgütler, her halükarda emperyalist/siyonist güçlerle işbirlikçilerine hizmet ediyorlar. Bundan dolayı tasfiye edilmek bir yana, her zaman destekleniyorlar. Bir ülkede hedef alınsalar bile, aynı anda farklı bir ülkede desteklenmektedirler. Halkları birbirine düşürmenin, etnik dinsel, mezhepsel parçalanma yaratmanın bir aracı olan bu ölüm taciri örgütler, emperyalistlerin ezilen halklara karşı kullandıkları birer ölüm mangasıdır. Bazı istisnalar dışında emperyalist/siyonist güçlere bulaşmayan bu ölüm mangaları, emperyalist işgal veya saldırılara maruz kalan ülke halklarını vahşette sınır tanımayan saldırılarla katlediyorlar. Suruç katliamı da bu vahşet gösterilerinden biridir. Rezil emellerine ulaşmak adına bu vebanın Suriye ve Irak'ta yayılmasına çok yönlü destek sunan dinci gerici AKP iktidarı, bu ölüm mangalarını iç politikanın bir aracı olarak da kullanmaya karar vermiş görünüyor.

IŞİD'i yaratanların kaba riyakarlığı

Özelde Kobanê'nin yeniden inşasına katkı sunmaya çalışan ESP (Ezilenlerin Sosyalist Partisi) gençliğini genelde ise HDP'yi hedef alan vahşi katliam ilerici devrimci güçler ve toplumun duyarlı kesimleri tarafından nefretle kınandı. Hem katliamı protesto eylemlerinde hem sosyal medyada IŞİD'in fail, AKP iktidarının işbirlikçi olduğu vurgulandı. Katliamın ardından ajansların geçtiği haberlerde, IŞİD'i imal edenlerin, eğitip silahlandırılanların da katliama "sert tepki" gösterdikleri ifadeleri yer aldı.

ABD, İngiltere, Fransa emperyalistleri ile NATO, AB gibi paravan örgütleri, katliamı şiddetle kınadıklarını ilan ettiler. Başsağlığı mesajları yayınlayan bu güçler, utanmadan da "teröre karşı savaş"ı güçlendirmekten söz ettiler. Oysa Suriye'deki yıkıcı savaşı kışkırtan, dinci teröristleri eğiten, donatan, finanse eden bu emperyalist güçlerle bölgedeki Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi suç ortaklarından başkası değildir. Son aylarda IŞİD'e karşı savaştıklarını iddia eden emperyalistler, bu dinci caniler sürüsünün ikizi olan El Nusra ve türevlerini halen destekliyorlar. Hal böyleyken Suruç katliamını "sert bir şekilde kınamak" iğrenç bir ikiyüzlülük olduğu gibi, dinci terörün hedefindeki halklarla alay etmektir aynı zamanda.

Dinci iktidarın "Türkiye hedef alındı" demagojisi

Söylemde Suruç katliamını kınayan, "teröre karşı birlik" vaazları veren dinci gerici iktidarın şefleri, IŞİD'le suç ortaklıklarının üstünü örtmeye çalışıyorlar. "Teröre karşı harekete geçme zamanı", "dört parti ortak deklarasyon yayınlasın" gibi laflar eden AKP şefleri, yıllardır IŞİD ve türevlerine verdikleri desteği unutturabileceklerini, Suruç katliamındaki sorumluluklarından sıyrılabileceklerini sanıyorlar. Oysa dört yıldır Suriye'deki yıkıcı savaşı körükleyen,

emperyalistleri Suriye'ye saldırı konusunda ikna etmek için Reyhanlı katliamını yaptırınlar, MİT TIR'larının IŞİD'e silah taşıdığını belgeleyen haberleri yayınlayan gazetelere saldıranlar, dinci terörle suç ortaklıklarının üstünü örtemezler.

Sıkı bir gözetim ve kontrol altında tuttıkları Suruç'ta IŞİD'in devlet güçlerinden bağımsız hareket edemeyeceği herkesin malumudur. Nitekim polis, asker, istihbaratçı yuvası olan bu küçük sınır kentinde IŞİD canilerinin elini kolunu sallaya sallaya dolaştıklarını bizzat belediye başkanı açıklamıştı. Buna rağmen "Urfa'da IŞİD'çi var mı" sorusuna maruz kalan valinin gazetecileri gözaltına alması, devletin dinci canileri koruma konusundaki hassasiyetini gözler önüne seriyor.

AKP güdümündeki Türk devletinin IŞİD'le işbirliği dünyanın malumu iken, Suruç katliamının bu işbirliğinin ürünü olduğu kimse için bir sır değilken "Türkiye hedef alındı" demagojisi, dinci iktidarın Kürt halkına ve Suriye'ye saldırı gerekçesi yaratma derdinde olduğuna işaret ediyor. Bu söylem, "terör" bahanesi kullanılarak hem iç politikada hem Rojava ve Suriye'ye karşı daha saldırgan bir politika izleme pervasızlığının göstergesi sayılmalıdır.

Dinci terör emperyalist kapitalizmin icadıdır

El Kaide, IŞİD, El Nusra ve benzer isimler kullanan dinci terör örgütleri bir veba gibi Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yayıldı. Afganistan, Suriye, Irak başta olmak üzere Pakistan, Libya, Yemen, Lübnan, Mısır, Tunus, Cezayir ile bazı Afrika ülkelerinde saldırılar düzenleyen dinci terör örgütleri, emperyalistlerle işbirlikçileri tarafından halkların başına musallat edilen büyük bir beladır. Geniş bir alana yayılan bu vebadan kurtulabilmenin tek yolu emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birleşik, kararlı, ısrarlı bir mücadeledir.

1978'de Afganistan'da yönetime gelen dönemin Sovyetler Birliği'ne yakın Babrak Karmal yönetimini

Bu vebadan kurtulmak için birleşik/enternasyonal mücadele

IŞİD'i yaratan emperyalistlerle işbirlikçileri Irak'ın batısı ile Suriye'nin doğusunu bu ölüm mangalarına bahşettiler. IŞİD'e Irak'ın ikinci büyük kenti Musul'un da dahil olduğu şeriat devleti kurabileceği bir alan tahsis eden ABD ile suç ortakları, tetikçilerinin belirlenen sınırın dışına çıkmaları üzerine alarma geçtiler. IŞİD'i yok etmek için değil, çizilen alanın dışına çıkmasını engellemek için harekete geçen ABD'nin başını çektiği "koalisyon güçleri", hiçbir zaman dinci terör vebasını ortadan kaldırmayacaklar. Zira bu veba sadece onlara ve işbirlikçilerine hizmet ediyor. Tek dertleri denetim dışına çıkmasını önlemek...

Bölge halklarıyla ilerici ve devrimci güçleri, vahşette sınır tanımayan dinci terör vebasıyla karşı karşıya bulunuyorlar. Üstelik bu veba onu yaratan güçlerden halen ciddi bir destek buluyor. Yani ciddiye alınması gereken büyük bir tehlikedir. Bu tehlikenin kolayca ortadan kaldırılabileceğini veya yaratıcıları tarafından tasfiye edilebileceğini var saymak, telafisi kolay olmayan bir hata olacaktır.

Vurgulamak gerekiyor ki, esas sorumluluk bölgenin ilerici ve devrimci güçlerine düşmektedir. Uzun vadeli bir mücadeleyi gerektiren bu vebaya karşı bölgesel çapta enternasyonal ilişkiler geliştirmek, birleşik eylem ve direnişler örgütlemek güncel bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Bu uzun soluklu mücadelenin kapsamı salt dinci terörle sınırlanmamalı, yanı sıra bu vebayı yaratan emperyalist güçlerle bölgedeki işbirlikçilerini de hedef almalıdır. Bölge halklarının eşitlik ve kardeşlik içinde yaşayabilecekleri bir dünya kurmaları, ancak dinci terör ve onu yaratan emperyalist kapitalist sistemden kurtulmakla mümkündür olacaktır.

Suruç'ta katliam: 31 ölü, onlarca yaralı...

Katil devlet hesap verecek!

Kobanê'nin yeniden inşa çalışmalarına katılmak üzere İstanbul'dan çıkıp Kobanê sınırında yer alan Urfa'nın Suruç ilçesine gelen Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi yaklaşık 300 genç, 20 Temmuz'da konakladığı Amara Kültür Merkezi bahçesinde IŞİD çetesi tarafından hedef alındı.

SGDF'lilerin kültür merkezi bahçesinde basın açıklaması yaptıkları sırada IŞİD'li bir canlı bombanın patlaması sonucu 31 kişi hayatını kaybetti, yüzlerce kişi de yaralandı.

Yaralılar ilk olarak Suruç Devlet Hastanesi'ne kaldırılırken, daha sonra çevre illerdeki hastanelere gönderildi. Katliamda yaşamını yitirenlerin cenazeleri ise bir süre kültür merkezinin bahçesinde bekletildi. Cenazeler daha sonra otopsi işlemleri için Antep'teki Adli Tıp Kurumu'na kaldırıldı.

Önce IŞİD, ardından polis saldırdı

Katliamı engellemek için hiçbir şey yapmayan polisler, patlamanın hemen ardından kültür merkezindeki kitleye saldırdı. Bir görgü tanığı olayı şöyle anlattı:

"Biz Antep'ten yola çıkıp saat 11.00 civarı Amara Kültür Merkezi'ne vardık. İlk gittiğimizde Kobanê'ye gidecek yardımları indirip kahvaltıya geçtik. Bu esnada bazı arkadaşlar sohbet ediyor, birbirleri ile tanışıyor bazı arkadaşlar da Kobanê'ye geçiş için fotoğraf ve kimlik fotokopileri çektiyordu. Sonra çay içmeye geçtik. Çaydan sonra gene dışarıdan gelen arkadaşlarla sohbe devam ederken basın açıklaması için çağrı yapıldı. Basın açıklaması yapılırken ben ve birkaç arkadaş kitlenin ön tarafında çimlere oturuyorduk. Bizimle beraber Antep'ten giden bir arkadaş basın açıklamasına katılmak için kitlenin arasına girdi. Aynı dakika içinde bomba patladı. Patlamadan sonra yerde yatan yaralı arkadaşları kaldırmak için patlama yerine yaklaştığımızda bir aracın içindeki sivil polisler üzerinde çelik yeleği ve elinde silahı ile bize doğru yönelirken arkadaşlar tepki gösterdi. Gelen zabıta ile resmi polis araçları da yaralı arkadaşlarımızı yüklemeyelim diye olay yerine gelen halkın araçlarını geri çeviriyordu. Bunun üzerine tepki gösterdik ve polis geri çekildi. Daha sonra arkadaşlarımız araçlara bindirerek hastanelere gönderdik. Bu esnada yerde hâlâ ölümler ve yaralı arkadaşlarımız dururken polis bize gaz bombaları ile saldırdı. Basın açıklaması yapılırken tek bir polis yoktu, bomba patlar patlamaz her yer polis kaynamaya başladı. Öyle ki; patlama olduktan sonra ambulandan önce TOMA geldi. Bu esnada polisin gazlarından yaralı arkadaşlarımız etkilenmesin diye esnaflar da arkadaşlarımızı dükkanlarına aldı."

Saldırmanın kimliği tespit edildi

Kültür Merkezi'nde yaşanan patlama sonrası olay yerinde hayatını kaybedenlerin cenazeleri üzerinde bulunan ve canlı bomba olabileceği şüphesiyle DİHA'ya ulaştırılan bir kimlik, hem devlet hem de SGDF-ESP tarafından bu yönlü bir açıklama yapılmaması nedeniyle canlı bombanın bu kişi olabileceği kuşkusunu arttırdı.

Parçalanmış cenazesinin üzerinde bulunan ve patlamada yıpranmış nüfus cüzdanı bilgilerine göre canlı bomba olabilecek kişinin ismi Şeyh Abdurrahman Alagöz olduğubelirlendi.

DİHA'nın açıkladığı kimlik daha sonra devlet tarafından da doğrulandı. Devlet tarafından yapılan açıklamada saldırganın Alagöz olduğu belirtildi.

Ayrıca saldırıda kimliği tespit edilemeyen ancak kadın olduğu belirlenen ikinci bir şüpheli olduğu ve kimlik tespiti için çalışmaların devam ettiği öne sürüldü.

Kısa sürede açığa çıkan bilgiler, Suruç'taki saldırganın, 5 Haziran'da HDP'nin Diyarbakır mitingine bombalı saldırı düzenleyen şahsa benzer biçimde Adıyamanlı olduğunu ve Diyarbakır saldırganı ile birlikte kent merkezinde bulunan ve IŞİD yanlısı olduğu bilinen İslam Çay Ocağı bağlantılı olduğunu gösterdi. Ayrıca, yine Diyarbakır saldırganına benzer biçimde, Suruç'taki katliamın failinin de ailesi tarafından IŞİD'e katılması nedeniyle polise ihbar edildiği bildirildi.

Katil cinayet mahalline döndü

Katliamın yaşandığı günün gecesinde AKP'li milletvekilleri Suruç'a giderek göstermelik incelemelerde bulundu. Ancak Suruç halkı AKP'lilere tepki gösterdi. Olay yerinde ısıklık ve yuhalamalarla protesto edilen AKP'liler, yaklaşık 5 dakika süren "incelemenin" ardından bölgeden ayrıldı.

Saldırının ertesi günü ise AKP şefi Ahmet Davutoğlu bölgeye giderek yaralıları ve aileleri ziyaret etti. Katliamın ardından gülücükler saçan Davutoğlu'na yaralılar ve yakınları tepki gösterdi.

Davutoğlu'nun bölgeye gelmesinden hemen önce Urfa Valiliği kentte eylem yapılmasını yasakladı. Yasak, Davutoğlu'nun ziyaretinin ardından kaldırıldı.

Katledilenlerin isimleri açıklandı

Otopsi işlemlerinin ardından ESP katledilenlerin isimlerini açıkladı. Açıklanan isimler şöyle:

Alican Vural, Alper Sapan, Aydan Ezgi Şalcı, Büşra Mete, Cebrail Günebakan, Cemil Yıldız, Duygu Tuna,

Ece Dinç, Emrullah Akhamur, E. Deniz Erol, Hatice Ezgi Sadet, Ferdane Kılıç, Narthan Kılıç, Kasım Deprem, Koray Çapoğlu, Medali Barutçu, Murat Yurtgöl, Mücahit Erol, Nazegül Boyraz, Nazlı Akyürek, Nuran Koca, Okan Pirinç, Süleyman Aksu, Uğur Özkan, Yunus Emre Şen, Çağdaş Aydın, İsmet Şeker, Veysel Özdemir, Polen Ünlü, Serhat Devrim, Erdal Bozkurt.

Katiller HDP'yi suçlu gösterdi

Katliamın ardından AKP cephesinden yapılan açıklamalarda, saldırının sorumlusu olarak HDP gösterilmeye çalışıldı. Bizzat şefleri Davutoğlu da dahil olmak üzere, AKP'li milletvekillerinin gerek basın karşısında gerek sosyal medyada yaptıkları açıklamalar, saldırının sorumluluğunu HDP'ye yükler nitelikteydi.

Aynı rezil tutum havuz medyası tarafından da sürdürüldü. Saldırığı izleyen günlerde bir yandan riyakarlık yaparak "ölen gençlere üzüldüklerini" öne süren yandaş medyanın manşetlerinde hedef HDP oldu. HDP'li vekillerin patlama anı alanda olmamasını "komplo kurdular" diye "yorumlayan" havuz medyası, HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın partisine ve halka yaptığı güvenlik önlemlerini artırma çağrısını da "silahlanma çağrısı yaptı" diyerek maniple etmeye çalıştı.

Sansür yine devrede

Sermaye devleti yarattığı katliamın görüntülerinin yayılmasını engellemek için yine sansürü devreye soktu. İnternette dolaşan ve bombanın patladığı anı gösteren videonun yayınlanmasına yasak getirildi. Ardından da "yasadışı eylem çağrıları yapıldığı" gerekçesiyle Twitter'a erişim engellendi. Ancak erişim engeli kısa bir süre sonra kaldırıldı.

İstanbul Valiliği'nden tehdit

Devletin saldırgan tutumu, cenazelerin defnedileceği 22 Temmuz günü İstanbul Valiliği üzerinden kendisini bir kez daha gösterdi. İstanbul'daki cenaze törenleri öncesi yazılı açıklama yapan İstanbul Valiliği, İstanbul'da yapılan eylemlere yönelik polis terörünü meşrulaştırmaya çalışırken, ayrıca şu tehditleri savurdu:

"Bugün toprağa verilecek cenazeler nedeniyle düzenlenecek cenaze törenlerinde toplumumuzun en önemli geleneklerinden olan, cenazenin şahsına ve vakarına saygı gereği vatandaşlarımızın büyük bir olgunluk ve sağduyuyla hareket edeceklerine, az sayıda da olsa cenazeleri istismar ederek yasa dışılığı tevessül edebilecek kişilere itibar etmeyeceklerine olan inancımız tamdır. Bu tür olaylara karşı kolluk kuvvetlerimizce her türlü güvenlik tedbiri alınacaktır. Ancak tüm bunlara rağmen, silah taşıma, molotof kokteyli atma, yüz kapatma, yasa dışı pankart, resim, döviz, levha, araç ve gereç taşıma gibi yasaların suç saydığı hareket ve davranışlarda bulunanlara karşı gerekli yasal işlem, tedbir ve müeyyidelerin uygulanacağından kimsenin tereddütü olmamalıdır."

Kürdistan'da yas ilan edildi

Katliamın yaşandığı gün Kürdistan'daki siyasi parti ve kurumlarla acil toplantı yapan DTK, bir günlük yas ilan ettiğini açıkladı. Ayrıca her gün saat 20.00'de Kürdistan'ın her yerinde ışık kapama ve gürültü eylemi yapma kararı aldığını duyurdu.

Suruç'ta katledilenler için taziye çadırları açıldı

Urfa'nın Suruç ilçesinde AKP destekli IŞİD çetelerinin saldırısında katledilenler için 21 Temmuz'da birçok kentte taziye çadırları açıldı.

İzmir

İzmir'de ESP ve SGDF tarafından saat 17.00'de Sevinç Pastanesi önünde taziye çadırı açıldı. Taziye çadırı nedeniyle sivil polisler Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ni abluka altına alırken çadırın açılması engellenmeye çalışıldı.

BDSP ve DGB de devrimci dayanışmayı yükseltmek, katillerden hesap sormak için çadırın yanında yer aldı. Birçok ilerici ve devrimci parti ve örgüt de dayanışma için çadıra geldi.

Taziye çadırı saat 21.00'e dek açık kaldı.

İstanbul

İstanbul'da HDK'li gençlerin Suruç'ta öldürülen SGDF üyeleri için Taksim'de açmak istediği taziye çadırı polis tarafından engellenmek istendi.

Çevik kuvvet çadırın çevresini abluka altına alarak taziyeyi engellemeye çalışırken daha sonra İstiklal Caddesi üzerinde stand açıldı.

Ayrıca öğle saatlerinde Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde taziye çadırı açıldı. Çadıra pek çok ziyaretçi geldi ve öfkesini dile getirdi. Katliamı lanetlemek için eylem yapılan bölgede, taziye çadırının bir hafta boyunca açık kalacağı ve her gün saat 20.00'de buluşulacağı belirtildi.

Gazi Mahallesi Kemal Pir Parkı ve Boğaziçi Üniversitesi'nde de Suruç'ta katledilenler için taziye çadırları açıldı.

Ankara

Ankara'da Yüksel Caddesi'nde ESP ve SGDF, katledilenleri anmak için taziye çadırı açtı. Alandaki ilerici ve devrimci güçler de dayanışma için taziye çadırının kurulmasına katkıda bulundu.

Çadırın kurulmasının ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ve Devrimci Gençlik Birliği (DGB) "ESP SGDF yalnız değildir! Katliamların hesabını soracağız! Yaşasın devrimci dayanışma!" şiarlı pankart açarak taziye çadırına yürüyüş gerçekleştirdi.

Çadıra birçok emekçi başsağlığı ve dayanışma mesajlarını iletmek için ziyaret gerçekleştirdi.

Taziye çadırı saat 19.30'da İnsan Hakları Anıtı önünde yapılan eylem ve açıklama ile kapatıldı.

TKİP, katliamı lanetlemeye ve devrimci dayanışmayı büyütmeye çağırıyor...

Emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı, İşçilerin birliği halkların kardeşliği!

Çağdışı gerici çeteler kana ve katliama doymuyor. Gelinen yerde iyiden iyiye kontrolden çıkmış IŞİD adlı ölüm makinesi, yakın günlerde Kobanê merkezinde dehşet verici bir katliam gerçekleştirmişti. Bu insanlık düşmanı çete bugün buna yeni bir halka ekledi.

Bu cinayet çetesi bu kez de Kobanê'nin yeniden inşa çalışmalarına katılmak için İstanbul'dan Urfa'nın Suruç ilçesine giden Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi 300 gencin basın açıklamasını kana buladı. Basın açıklamasının yapıldığı alanda gerçekleşen patlama sonucu 30 genç yaşamını yitirdi, yüzlercesi ağır biçimde yaralandı. Ölü ve yaralı sayısı sürekli artıyor.

Katliamın tetikçisinin IŞİD çetesi olduğu tartışmasızdır. Ne var ki, bu katliam da ne denli inkar ederlerse etsinler, öncekiler gibi IŞİD canileri ile dümeninde AKP'nin bulunduğu Türk sermaye devletinin ortak yapımı bir katliamdır. IŞİD günümüzde etnik ve dinsel temelde bölge halklarını birbirine boğazlatıran, tüm bir Ortadoğu'yu emperyalist ve gerici savaşların ana sahnesi haline getirip, boydan boya bir kan gölüne çeviren ABD ve onun öncülüğündeki emperyalist koalisyonun eseridir. Dolayısıyla, IŞİD'i bölge halklarının başına bela eden bu güçler de bu katliamın dolaysız biçimde sorumlusudurlar.

İşçiler, emekçiler,

Bu kanlı saldırı hiç kuşkusuz öncelikle destansı bir direnişle Kobanê'de IŞİD'e ağır bir yenilgi yaşatan Kürt halkına ve kazanımlarına dönük bir saldırdır. Bu direniş sırasında onunla kader birliği çizgisinde en ileri düzeyde bir dayanışma örneği sergileyen, en başta Türkiye'nin emekçi halkları, ilerici ve devrimci güçleri olmak üzere, bölge ve dünya halklarının enternasyonal

dayanışmasına dönük bir saldırdır. Öte yandan, bu saldırı, salt bir intikam saldırsı olmayıp, ezilen halkların devrim ve kurtuluş mücadeleleri ve özlemlerine dönük bir niteliğe sahip bir saldırdır. Ama boşuna!

Emperyalizm, yerli işbirlikçileri ve gericilik, Kobanê'de olduğu gibi, eninde sonunda, devrimci kader birliği çizgisinde kenetlenmiş Kürt ve kardeş halkların birleşik devrimci direnişi karşısında yenilmeye mahkumdur.

Kardeşler,

Emperyalizmin, başta Türk sermaye devleti olmak üzere bölgedeki işbirlikçilerinin ve IŞİD

çetelerinin halklara ve tüm bir insanlığa daha fazla ölüm ve acıdan, daha fazla yıkımdan, katmerli bir kölelik ve karanlıktan başka sunacağı bir şey yoktur.

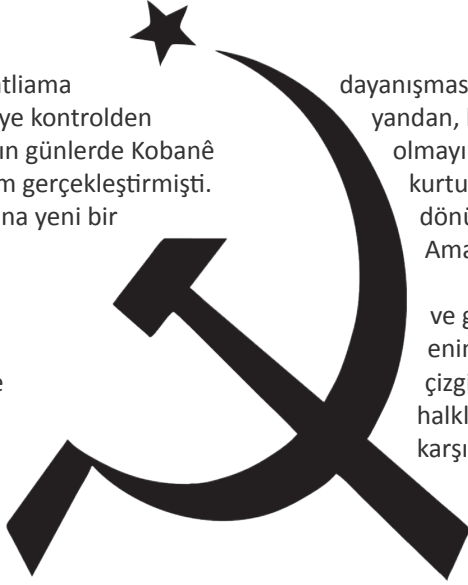
Gün, hunharca katliamda yitirdiğimiz SGDF üyesi gençlerin hesabını sormak için devrimci dayanışmayı büyütmeye gündür. Gün, Kürt halkıyla ve onurlu direnişi ile en ileri düzeyde dayanışma, kazanımlarını sahiplenme ve tüm kardeş halkların birleşik devrimci mücadelesini yükseltme gündür.

TKİP olarak, tüm uluslardan kardeş halkları, ilerici ve devrimci güçleri IŞİD çetelerinin Urfa/Suruç'ta gerçekleştirdiği katliamı lanetlemeye, bu kanlı ve alçakça saldırıyı her yerde protesto etmeye, **"İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği!"** şiarı ile emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz.

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!

**Bijî Berxwedana Kobanê!
Yaşasın halkların kardeşliği ve devrimci dayanışması!**

Türkiye Komünist İşçi Partisi
20 Temmuz 2015
www.tkip.org

Katliama sessiz kalmayacağız!

Sermaye düzeninin ve emperyalist güçlerin desteklediği dinci-gerici çeteler kirli yüzlerini bir kere daha Suruç'ta ve Kobanê'de gösterdiler.

Kobanê'de IŞİD çetelerinin temizlenmesinin ardından kenti yeniden inşa etmek için çok yönlü dayanışma faaliyetleri örgütlendi. SGDF üyeleri de Kobanê halkının yaralarını sarmasına yardımcı olmak için, kentin yeniden yapılanmasına katkı sunmak için Kobanê'ye giderken dinci-gerici çeteler tarafından alçakça saldırıya uğradılar. Onlarca SGDF'li saldırı sonucu katledildi.

SGDF üyelerine karşı gerçekleştirilen bombalı saldırıya karşı bütün devrimci ve ilerici güçler sokaklara çıkmalı, gerici güçlere karşı gereken cevabı vermelidir.

Emperyalistlere, sermaye düzenine ve destekledikleri dinci gerici güçlere karşı halkların kardeşliği mücadelesi yükseltilmelidir.

SGDF'yle ve Kobanê'de gericiliğe karşı direnen güçlerle dayanışmayı büyütelim!

**Katiller döktükleri kanda boğulacaklar!
Yaşasın halkların kardeşliği!**

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
20 Temmuz 2015

Katilleri tanıyoruz! Hesap soracağız!

Suruç'ta gerçekleştirilen katliamın failleri bellidir!

Suruç'ta 30'un üzerinde genci katleden sermaye devletidir!

Suruç'ta katleden sermaye devletinin kan ve sömürü üzerine kurulu politikalarıdır!

Suruç'ta katleden emperyalist güçlerdir, savaş politikalarıdır, onların beslediği çetelerdir!

Suruç'ta katleden Soma'da 301 maden işçisini, Roboski'de 34 Kürt kardeşimizi, Uğur Kaymaz'ı, Ceylan'ı, Berkin'i, Ali İsmail'i, Ethem'i katledenlerdir!

Tanı bunları! Döktükleri timsah göz yaşlarına kanma!

Bu katliamla birlikte burjuvazi bir kez daha bizleri kavgaya davet etti. Davetleri kabulümüzdür.

Devrimci Gençlik Birliği olarak herkesi katledilen SGDF'li arkadaşlarımızın hesabını sormak için 'Düzene karşı devrim!' bayrağını yükseltmeye, katliam karşısında eylemli dayanışmaya çağırıyoruz!

Devrimci Gençlik Birliği
20 Temmuz 2015

Suruç'ta katliam var! Kayıtsız kalma, hesap sor!

Emperyalizm ve onun işbirlikçileri katliamcı yüzlerini bir kez daha ortaya çıkardılar.

Kobanê'de yaşanan direnişin ardından SGDF üyeleri Kobanê'nin yeniden inşası ve Kobanê halkı ile yaralarını sarmak, kütüphaneler kurmak için Kobanê'ye yola çıktılar. Sermaye devletinin sınırı geçmelerine izin vermemesinin ardından, Suruç'ta basın açıklaması yapmak isterlerken, emperyalistler ve işbirlikçi dinci gerici çeteler kanlı yüzlerini bir kez daha

gösterdiler. 31 genç katledildi, yüzlercesi ise yaralandı.

Bizler Suruç'un katillerini çok iyi tanıyoruz. Emperyalizmin beslemesi gerici dinci IŞİD çetesine TIR'larla "silah" taşıyanlar Kobanê'ye uzanan yardım elini kana buladılar. Ortadoğu'yu kan gölüne çevirenlerle Soma'da, madenlerde iş cinayetlerinde onlarca işçinin yaşamını gasp edenler aynıdır. Suruç'ta patlatılan bomba herkesi hedeflemektedir. Bizler katilleri ve failleri çok iyi tanıyoruz. Berkin'den, Uğur'dan, Ceylan'dan, Oğuzhan'dan tanıyoruz.

Liseli gençlik başta olmak üzere herkesi hesap sormaya çağırıyoruz!

Devrimci Liseliler Birliği

Toplumsal muhalefetten katliama tepki açıklamaları

ESP: Hesabını mutlaka soracağız!

Bu saldırıyı gerçekleştirenler Kobanê devrimini ezmek ve boğmak isteyen IŞİD faşist çeteleri ve onunla işbirliği içerisinde olan AKP iktidarındır. Kobanê düşmanlarıdır. Barış ve özgürlüğü ezmek isteyen IŞİD barbarlığıdır. Bu katliam MİT-Kontrgerilla-IŞİD barbarlığı marifetiyle gerçekleştirilmiştir.

Katliamda şehit düşen yoldaşlarımızın anısına bağlı kalacağız. Yaralılarımıza acil şifalar diliyoruz. Bu acılardan dayanışma, birleşik mücadele ve özgürlük tutkumuzu misliyle artırarak çıkacağız. Katliamların hesabını mutlaka soracağız.

ESP/SKM: Asıl amacı gözdağı!

Sosyalist gençlerin katliamından, önlem almayan devlet doğrudan sorumludur.

Bu katliamı gerçekleştiren katliamcı güçlerin asıl amacı, barışa kardeşliğe, toplumsal muhalefete yönelik bir göz dağıdır.

Tüm kamuoyunu bu katliam karşısında sessiz kalmamaya, hesap sormaya davet ediyoruz.

HDP: Sorumlu hükümettir!

IŞİD ve benzeri tecavüz ordularının destek aldığı bütün ülkeler ve rejimleri bu barbarlığın ortağıdır. IŞİD'e karşı sus pus olanlar, sesini bile yükseltmeye cesaret edemeyenler, HDP'ye bile her gün tehdit savurup IŞİD'in başını okşayan Ankara'daki yöneticiler bu barbarlığın suç ortağıdır.

ÇHD: Katliamı boşa düşürmek boynumuzun borcu!

Egemenler, bölgeye dair tahakküm ve iktidar olma hayallerine erişebilmek için yıllardan beri hep yapageldikleri gibi bir kez daha katliam yoluna başvurmuşlardır. Bu katliamı boşa düşürmek, katillerin yakasına yapışmak, katliamın hesabını sormak, bu coğrafyada halkların kardeşliği ve özgürlüğünü savunan herkesin boynunun borcudur.

KESK: Hesap vermektan kurtulamayacaklar!

Aylardır her açıklamamızda AKP'nin izlediği mezhepçi ve milliyetçi Ortadoğu politikasının ülkemizi patlamaya hazır bir mayın tarlasına dönüştürdüğünü ifade ediyoruz. Maalesef, gerçekleşen tam da budur!

Katillere bu zemini hazırlayan politikaları uygulayanların tarih önünde hesap vermektan kurtulamayacağına inanıyoruz.

Halkevleri: İktidar hesabını ödeyecek!

Acımız ve üzüntümüz büyük! Tarihimizin en büyük katliamlarından, en büyük gençlik katliamlarından birini yaşattılar bize bugün. Elbette gençlere böylesine düşman iktidar, bunun hesabını mutlaka ödeyecektir.

Ödetmek boynumuzun borcu, insanlığımız gereğidir.

BHH: Kazanan özgürlük olacak!

IŞİD'e MİT tırlarıyla taşınan silahlar, bombalar Kobane'de şimdi de Suruç'ta patlamaktadır.

AKP'nin beslediği, ülkemizi savaş üssü haline getirdiği bu kanlı çeteciler, yaşamı, özgürlüğü kanla ve ölümle susturmaya çalışmaktadır.

Ancak her şeye rağmen kazanan yaşam ve özgürlük olacaktır.

ÖDP: AKP ölüm iktidarındır!

Rojava halkının özgürlük ve barış çağrısını, karanlık çetecilerle susturmaya çalışan AKP iktidarı, eli kanlı bir ölüm iktidarındır.

Ancak ne olursa olsun halkın direnişi ve dayanışmasıyla barış kazanacak...Özgürlük kazanacak... Yaşam kazanacak... Emperyalizm, IŞİD ve AKP Ortadoğu'da ve ülkemizde yenilecektir.

HTKP: Emperyalistlerden ve AKP'den temizleyeceğiz!

Kirli hedefleri uğruna, Irak'ı işgal eden, Suriye'yi yıkmaya çalışan, bu amaçla insanlık dışı, gerici çeteleri palazlandıran, eğiten, silahlandıran başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçler ve AKP Hükümeti bu saldırının birinci dereceden sorumlusudur.

Halkın Türkiye Komünist Partisi olarak, Suruç'ta katledilen yurttaşlarımız için söz veriyoruz: Bölgemizi katliamcı gerici çetelerden, bunları başımıza musallat eden emperyalistlerden ve AKP'den temizleyeceğiz.

EMEP: Yetkilileri göreve çağırıyoruz!

SGDF'li gençlere yapılan bu saldırı tüm demokrasi ve barış güçlerine, halka yapılmıştır, lanetliyoruz. ESP ve SGDF üyeleriyle dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyor, sorumlularının açığa çıkarılması, akibetinin diğer katliamlar gibi olmaması için yetkilileri ivedilikle göreve çağırıyoruz.

EHP: Savaş oyunları bozulacak!

Seçimler yoluyla kaybettikleri iktidarlarını içerde ve dışarda savaş yoluyla geri kazanmak isteyenler halklara her türlü zulmü ve katliamı reva görmekte dirler.

Ama katliamla iktidar sağlamaya çalışanlar değil barışı savunanlar kazanacak!

AKP'nin savaş oyunları bozulacak!

Öğrenci Kolektifleri: Gençlik halkların yanında!

Ne yaparlarsa yapsınlar gençlik mezhepçi faşizmin, cihatçı katillerin, AKP'nin karşısında, direnen halkların yanında olmaya devam edecek!

Emek Gençliği: Devletin ta kendisi!

Bizler devletin stratejik olarak en çok önem verdiği bu bölgedeki tüm yaşananları, devletten bağımsız tutmuyoruz. Sorumlusunun izlediği politikalarla IŞİD terörünü Türkiye'ye taşıyan devletin ta kendisi olduğunu söylüyoruz. Katil devletten 20 Temmuz günü ve öncesindeki yaptığı tüm katliamların hesabını soracağız.

Devrimci Hareket: Katillerini tanıyoruz!

Bu saldırı SGDF'li yoldaşlar şahsında tüm demokratik kamuoyuna ve halkların kardeşliğine yönelen bir saldırdır. SGDF/ESP'li dostlarımıza yönelen bu alçakça saldırıyı lanetliyoruz. Dostlarımızı sahipleniyor ve yanında yer aldığımızı belirtiyoruz.

Tüm demokratik kamuoyunu bu katliamı lanetlemek için sokağa çağırıyoruz.

Katledilen canlarımızın katillerini tanıyoruz. Hesap Soracağız.

SES: Azmettirenleri biliyoruz!

Ülkemizde ve Ortadoğu'da çocuk, kadın, yaşlı, sivil demeden insanları katleden katil sürüleri bugün de Suruç'ta ortaya çıktı ve barış ile birlikte yeniden insanın temellerini atacak gençliği hedefine aldı.

Bu saldırıyı yapanları ve azmettirenleri biliyoruz.

Tüm Bel-Sen: Demokratik tepki göstermeye çağırıyoruz!

TÜM BEL SEN'liler olarak; kendi küllerinden yeniden inşa edilmeye çalışılan Kobanê'ye desteğe giden SGDF'li genç yoldaşlarımıza yapılan bu kanlı katliamı kınıyor, halklarımızın kan ve gözyaşı deryasında boğdurulmasına yönelik bu türden katliamlara karşı bütün üyelerimizi ve dostlarımızı demokratik tepki göstermeye çağırıyoruz.

TGC: Saldırıyı kınıyoruz!

Halkı ve gazetecileri hedef alan bu saldırıyı kınıyoruz. Faillerin en kısa sürede bulunmasını bekliyoruz. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti olarak bu tür saldırıların her zaman karşısında olduğumuzu bir kez daha vurguluyoruz.

DEV TEKSTİL: Bedelini ödeyecekler!

Gericici güçlerin gerçekleştirdiği bu alçakça saldırılar halkların onurlu mücadelesinin önünü kesemeyecektir. Gericici güçler halklara karşı işledikleri suçların bedelini er ya da geç ödeyeceklerdir.

Saldırıyı gerçekleştiren gerici güçlere ve bu gerici çeteleri besleyen, silahlandıranlara karşı bütün işçileri, emekçileri, gençleri, ilerici güçleri sokağa, eyleme, hesap sormaya davet ediyoruz.

* Açıklamalar gazete baskısı için kısaltılmıştır...

Suruç katliamı ülke genelinde protesto edildi

Suruç'ta 20 Temmuz'da IŞİD çeteleri tarafından SGDF'lilere yönelik gerçekleştirilen katliam ülke genelinde yapılan eylemlerle protesto edildi.

20 Temmuz

Katliamın gerçekleştirildiği gün Ankara'da Yüksek Caddesi'nde oturma eylemi yapıldı. Kitle ilerleyen saatlerde ESP Genel Merkezi önüne geçti. Buradan sloganlarla AKP önüne yürüyen kitle AKP önünde katledilenler için saygı duruşu gerçekleştirdi. Ardından yapılan konuşmalarla IŞİD barbarlığı ve onu besleyen AKP gericiliği teşhir edildi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Taksim'de binler katliamı lanetledi

Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemini sürdüren kitle saat 19.00 için yapılan eylem çağrısı üzerine sloganlarla Tünel Meydanı'na yürüdü.

Tünel Meydanı'nda toplanan binlerce kişi öfkeli sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdü.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, ÇHD ve Alevi örgütlerinin yanı sıra aralarında BDSP ve DGB'nin de olduğu ilerici ve devrimci güçlerin de katılım sağladığı eylem Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi ve konuşmalarla sürdü.

Saygı duruşunun ardından basın açıklamasını ESP PM Üyesi Suat Çorlu gerçekleştirdi. Katliamı anlatan ve gerisindeki IŞİD ve AKP'yi teşhir eden Çorlu, ortak mücadele çağrısıyla açıklamayı sonlandırdı. Ardından kurum temsilcileri tek tek söz alarak katliamı ve gerisindeki güçleri teşhir etti. BDSP temsilcisi de söz alarak IŞİD barbarlığını ve onu besleyen sermaye düzenini teşhir ederek "işçilerin birliği halkların kardeşliği" için mücadeleyi büyütme ve hesap sorma çağrısı yaptı.

Eylemin sonlandırılmasıyla kitle dağılırken polis saldırısı gerçekleşti. Polisin plastik mermi, biber gazı ve tazyikli suyla gerçekleştirdiği saldırıya havai fişeklerle karşılık veren kitle ara sokaklara çekilerek dağıldı.

Adana'da İnönü Parkı'nda toplanan kitle "İŞİD yenilecek direnen halklar kazanacak!" pankartı arkasında sloganlarla Atatürk Parkı'na yürüyüş gerçekleştirdi.

Adana Emek ve Demokrasi Platformu adına yapılan açıklamayla katliam kınandı. Eyleme BDSP de katılım sağladı.

Ankara Mamak'ta BDSP, Halkevi ve AKA-DER Tuzluca Mahallesi Muhtarlığı önünde toplanarak katliamı lanetledi. Ara sokaklar sloganlarla gezilerek emekçilere hesap sorma çağrısı yapıldı.

Tuzluca Meydanı'na gelindiğinde Suruç'ta katledilen SGDF'liler ve devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından eylem sloganlarla bitirildi.

Kayseri Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemde açıklamayı İbrahim Bolat gerçekleştirdi. Bolat, Kobanê halkıyla dayanışmak için yola çıkan SGDF'lilerin katledilmesini kınadı. BDSP ve DGB'nin de yer aldığı eylem sloganlarla sonlandırıldı.

İstanbul Sarıgazi'de, Vatan İlköğretim Okulu önünde buluşan kitle Demokrasi Caddesi üzerinden belediye binasına yürüyerek sloganlarla tekrar Demokrasi caddesi girişine döndü. Yolu trafiğe kapatarak saygı duruşu gerçekleştirildi. Basın açıklamasında IŞİD çetelerinin gerçekleştirdiği katliam anlatılarak işbirlikçisi AKP teşhir edildi. Hesap sorma çağrısının yapıldığı eylem sloganlarla sonlandırıldı.

İstanbul Sancaktepe'deki Akpınar Mahallesi'nde BDSP, Partizan ve HDP'nin çağrısıyla toplanan emekçiler Özgürlük Meydanı'nda yürüyüş gerçekleştirdi.

Ara sokaklardan geçen kitlenin sayısı sürekli artarken meydana katledilenler şahsında saygı duruşu yapıldı. Katliamı anlatan konuşmayla devam eden eylem sloganlarla sonlandırıldı.

Tekirdağ Çorlu'da bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar ile sendikalar katliamı lanetledi.

Heykel Meydanı'nda toplanan kitle, yolu trafiğe kapatarak Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüş

gerçekleştirdi. Meydanda ESP adına yapılan konuşmanın ardından ortak açıklama okunduktan sonra sloganlarla eylem sona erdi.

Gebze Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla Moda Giyim önünde toplanan kitle sloganlarla Gebze Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Meydanda katledilenler şahsında saygı duruşu gerçekleştirildikten sonra ESP temsilcisi basın açıklaması yaptı. Aralarında BDSP'nin de olduğu devrimci ve ilerici güçlerin de katıldığı eylem, oturma eyleminin ardından hesap sorma çağrısı ile sonlandırıldı.

Gebze Çayırova'daki Erişler Pastane Durağı'nda bir süre oturma eylemi yapan genç bir grup ardından mahallede kısa bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından ise gençler Çayırova AKP'nin önüne giderek pankart açıp sloganlarla katliama karşı sessiz olmadıklarını ifade ettiler.

Balıkesir'in Edremit ilçesindeki Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kitle saygı duruşunun ardından basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, katliamın MİT-kontrgerilla-IŞİD barbarlığı marifetiyle gerçekleştirildiği belirtildi.

Basın açıklamasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapılarak sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Manisa HDP il binası önünde toplanan kitle Manolya Meydanı'na yürümek istedi. Polisin yürütmeyeceğini söylemesi üzerine, kitle yürüyüş yapmadan meydana geçerek basın açıklaması yaptı.

HDP'nin örgütlediği eyleme BDSP, EMEP, Eğitim Sen destek verdi.

Bursa'da siyasal güçler ile emek ve meslek örgütleri Fomara Meydanı'nda toplanarak basın açıklaması yaptı. Eylemde polis ve faşistler gerginlik yaratırken, faşistler saldırı girişiminde bulundu.

Açıklamanın ardından polis HDP il binasına yürüyen kitleye saldırarak 3 kişiyi gözaltına aldı. Kitle gözaltıların serbest bırakılması için yolu trafiğe kapattı.

Hakkari'de Binevş Kadın Danışma Merkezi binası önünde yapılan açıklamaya, DBP ve HDP'li yöneticilerin yanı sıra, HDP Hakkari Milletvekili Nihat Akdoğan ve demokratik kitle örgütlerinin temsilcisi katıldı. Eylemde yapılan açıklamada, "Bu saldırıların bir daha gerçekleşmemesi için de Colemêrg halkı sessiz kalmamalı ve yarın yapılacak olan kınama yürüyüşüne güçlü bir destek sunmalıdır" denildi.

Şırnak'ta binlerce kişi katliamı kınandı. Azadi Meydanı'nda yapılan eylemde, "Öfkemiz büyük sözün bittiği noktadayız" pankartı açılarak "Katil IŞİD işbirlikçi AKP!", "Şehit namirin!" sloganları atıldı.

DBP Siirt İl Örgütü önünde toplanan kitle, katliamı protesto etmek için AKP il binasına doğru yürüyüşe geçti. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüşe, polis gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı.

Gençlerin polise taş ile karşılık vermesi üzerine çatışma çıkarken, çatışmalar uzun süre ara sokaklarda devam etti.

DBP Diyarbakır il binası önünde toplanan binlerce kişi DTK binasına yürüdü. DTK binası önünde saygı duruşunun ardından HDP ve DBP il eşbaşkanları tarafından konuşmalar yapılarak katliam kınandı.

Bağlar ilçesinde de katliamı protesto eden gençlere polis saldırdı. Gençler polis saldırısına havai fişek ve molotofkokteylleri ile karşılık verdi.

Ergani ilçesinde DBP Ergani ilçe binasından eski hükümet konağına kadar binlerce kişinin katılımıyla yürüyüş yapıldı.

Diyarbakır'ın **Bismil** ilçesinde DBP ilçe binası önünden Bismil Belediyesi'ne kadar yapılan yürüyüşle katliam protesto edildi. Sloganların susmadığı ve öfkenin dinmediği yürüyüşün ardından kitle adına açıklama yapıldı.

Silvan Hükümet Konağı'na kadar yapılan yürüyüşün ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Ardından da bir dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Mardin'de Karayolu Parkı'nda basın açıklaması yapıldı. Açıklamanın yapıldığı yere üç ayrı koldan yürüyüşle gelen kalabalık kitle, konuşmaların ardından oturma eylemi yaptı.

Mardin'in **Derik** ilçesinde, katliam, binlerce kişinin katılımıyla yapılan yürüyüş ve basın açıklamasıyla kınandı. DBP Derik ilçe binasında bir araya gelen kitle, buradan Cumhuriyet Meydanı'na doğru alkış, zılgıt ve sloganlarla yürüdü.

Savur ilçesine bağlı Yeşilalan Mahallesi meydanında yüzlerce kişi bir araya gelerek, "Katil IŞİD işbirlikçi AKP!" ve "Şehit namirin!" sloganlarını attı.

Mardin'in **Ömerli** ilçesinde ise belediye binası önünde toplanan kitle Suruç katliamını protesto etti.

Batman'da Yılmaz Güney Sineması önünde önce basın açıklaması yapıldı. Ardından da 10 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Malatya Emek ve Demokrasi Platformu öncülüğünde Suruç'taki katliamı kınamak amacıyla PTT Malatya Şubesi önünde basın açıklaması yapıldı.

Cizre Sanat Sokağı'nda yapılan eylemde "Suruç'a ses vermek, Kobanê'ye ses vermek insanlığa ses vermektir", "Bugün AKP-DAİŞ zihniyeti Suruç'ta patladı" ve "Katil devlet hesap verecek" yazılı pankartlar açıldı.

Dersim Sanat Sokağı'nda bir araya gelen binlerce kişi, Özgürlük Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş esnasında sık sık, "Katil IŞİD işbirlikçi AKP!", "IŞİD vuruyor AKP koruyor!" sloganları atıldı.

Mersin'de gerçekleştirilen eyleme silahlı saldırı yapıldı. Bir binanın üst katından tek saçma olduğu tahmin edilen silahla yapılan saldırıda bir kişi kulağından bir kişi ise göğsünden yaralandı.

21 Temmuz

Suruç'ta HDP ve 78'ler Girişimi'nin çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce kişi, Amara Kültür Merkezi bahçesinde saldırıda hayatını kaybedenler için saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşunun ardından konuşmalar yapılarak katliamın yaşandığı alana karanfiller bırakıldı.

Bu anma etkinliğinin ardından DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından anma yapıldı. Ortak açıklamanın ardından katliamın yaşandığı alana karanfiller bırakılarak anma sonlandırıldı.

Kırklareli Emek ve Demokrasi Platformu yaptığı eylemle katliamı kınadı. Dingilioğlu Parkı'nda buluşan kitle sloganlarla Anıtpark'a yürüdü.

Kırklareli Eğitim Sen Şube Başkanı Ramazan Özenç tarafından yapılan açıklamanın ardından eylem sonlandırıldı.

İzmir **Aliğa**'daki Demokrasi Meydanı'nda buluşan emekçiler sloganlar ve alkışlar eşliğinde Suruç'ta yaşanan katliamı lanetledi. Aliğa Eğitim Sen Temsilcisi Mehtap Akyıldız yaptığı açıklamayla katliamı kınadı. Konuşmanın ardından oturma eylemi ve Çav Bella marşıyla eylem sonlandırıldı.

Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesi üyelerine mesaj çekerek basın açıklamasına katılım çağrısı yapmıştı. Petrol-İş Sendikası üyesi işçilere gönderdiği ilk mesajda Adıyaman'da çatışmada ölen asker ve Suruç'ta ölenler için çağrıda bulunmuştu. Ancak bu mesajdan yaklaşık üç saat sonra şube yönetimi basın açıklamasına katılmayacaklarını duyuran, işçilerde kafa karışıklığı ve kutuplaşma yaratan başka bir mesaj daha gönderdi. İkinci mesajda şu ifadelere yer verildi: "Bugün yapılacak basın açıklamasında 'Adıyaman'da PKK tarafından şehit edilen askerimiz' ibaresi dönem sözcüsü tarafından kabul edilmediği için basın açıklamasına katılmıyoruz."

SGD'nin çağrısıyla **Gebze** Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kitle katliamı protesto etti. SGD adına yapılan açıklamada hesap sorulacağı ifade edildi. Konuşmaların ardından Çamlık Parkı'na yürüyen kitle saygı duruşunda bulundu. Oturma eylemi yapılırken kurumlar adına konuşmalar gerçekleştirildi. BDSP adına yapılan konuşmada "Bu katillerin hepsinden hesap soracağız. Eşit, adil, özgür, sömürünün olmadığı, halkların kardeşçe yaşadığı bir dünyayı kurarak bu katiller sürüsünden hesap soracağız" denildi. Kitle daha sonra AKP önüne buradan da HDP binasına yürüyerek eylemi sonlandırdı.

Zonguldak Demokrasi Platformu'nun düzenlediği yürüyüş için Madenci Anıtı'nda toplanarak valilik önüne yüründü. Valilik önünde yapılan açıklamada çetelerin gerçekleştirdiği katliam ve onları besleyen AKP gericaliği teşhir edildi.

Kadıköy Boğa Heykeli önünde katliamı kınamak için toplanan kitle önce polisin tehditleri ardından da saldırısıyla karşılaştı. "Yolu kapatıyorsunuz" diyen polis plastik mermi ve biber gazlarıyla kitleyi dağıtmaya çalıştı. Diğer yandan da ara sokaklarda eylemcileri sıkıştırmaya çalışarak gözaltı yaptı. Polis saldırısında 13 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi. Saldırının ardından kitlenin bir kısmı Boğa Heykeli önünde oturma eylemi yaparak polis saldırısını ve gözaltı yapılmasını protesto etti.

Esenyurt Dayanışması'nın çağrısıyla Esenyurt Meydanı'nda gerçekleştirilen eyleme BDSP ve DLB de flamalarıyla katıldı.

Polis ablukası altında yapılan eylemde dayanışma adına yapılan konuşmanın ardından saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından basın açıklaması okunarak sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Gençlerin bir kısmı eylem sonunda AKP önüne yürümek isteyince polis saldırısıyla karşılaştı. Saldırı karşısında bir süre çatışmalar sürdükten sonra kitle dağıldı.

İkitelli Cemevi önünde toplanan ilerici ve devrimci güçler sloganlarla mahalle içinde yürüyüş gerçekleştirdi. BDSP'nin de yer aldığı yürüyüşte yapılan destek çağrılarını karşılık bulurken eyleme katılım sayısı arttı.

Yürüyüşün ardından Atatürk Mahallesi girişinde yol trafiğe kapatılarak basın açıklaması gerçekleştirilerek sloganlarla eylem sonlandırıldı.

22 Temmuz

HDP **Mamak** İlçe Örgütü'nün çağrısıyla Tekmez H. B. V. Parkı'nda toplanan kitle Tuzluçayır Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Meydanda saygı duruşunun ardından HDP adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Devletin katliamcı kimliğinin teşhir edildiği açıklamada Suruç katliamı da lanetlendi. BDSP'nin de destek verdiği eylem açıklamanın ardından sona erdi.

İlerici ve devrimci güçlerin çağrısıyla **Hacıbektaş**'ta gerçekleştirilen eylemle katliam kınandı. Saygı duruşunun ardından yapılan açıklamada IŞİD barbarlığı teşhir edilirken gerisinde AKP ve sermaye düzeni olduğu vurgulandı.

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla Karşıyaka İZBAN önünde toplanan kitle İş Bankası önüne sloganlarla yürüdü. Burada yapılan açıklamada AKP gericaliğinin Ortadoğu politikalarının can almaya devam ettiği ifade edildi.

SGDF ve ESP temsilcilerinin konuşmalarıyla devam eden eylem, İzmir Müzisyenler Derneği tarafından seslendirilen marşlarla sonlandırıldı. DGB ve DLB de eyleme flamalarıyla katılım sağladı.

Suruç şehitleri uğurlandı

Suruç'ta IŞİD çetesi SGDF'ye yönelik bombalı saldırısında yaşamını yitirenler, toprağa verildi. Türk sermaye devleti aileleri tehdit ederek bazı cenazeleri kaçırdı ve kitlesel katılımı engelledi. Ancak cenazelerin büyük kısmı on binlerin öfkeli sloganları ile toprağa verildi.

21 Mart günü, **Murat Yurtgöl** ve **Emrullah Akhamur**'un cenazeleri, Mardin'in **Kızıltepe** ilçesine getirildi. Kızıltepe girişinde yüzlerce araçlık konvoyun karşıladığı cenazeler, önce ailelerin evlerine ardından da Atatürk Mahallesi Mezarlığı'na götürüldü.

Cenaze töreninin ardından konuşan Emrullah Akhamur'un annesi Zahra Akhamur, "Ben oğlumun cenazesini arıyordum onlar benim üzerime gaz atıyorlardı. Umuyorum ki Emine'nin de ciğeri yanar. Onlar ancak DAİŞ'i beslerler" dedi.

Nazlı Akyürek ile **Veysel Özdemir**'in cenazeleri, **Diyarbakır**'da Pirinçlik mevkiinde karşılanarak kent merkezine getirildi. Nazlı Akyürek, 450 Evler semtindeki mezarlıkta, Veysel Özdemir'in cenazesi ise "Kahrolsun IŞİD!" sloganları altında Yeniköy Mezarlığı'nda toprağa verildi. Törenlere on binlerce kişi katıldı.

SYKP üyesi **Uğur Özkan**'ın cenazesi memleketi **Cizre**'de on binlerce kişi tarafından karşılandı. "İntikam!", "Şehit namirin!" ve "Uğur yoldaş ölümsüzdür!" sloganlarının atıldığı törende katliamda yaşamını yitirenlerin posterleri ile PKK, KCK ve SYKP bayrakları taşındı. Cenaze HDP-DBP Cizre İlçe Örgütü önünden Cizre Asri Mezarlığı'na götürülürken halk kendi güvenliğini kendi sağladı. Ayrıca ilçede gün boyu kepenkler kapatıldı.

Törende konuşan SYKP Eş Genel Başkanı Necla Kurul, "Gençlerimiz özgür bir dünya için mücadele ettiler ve yaşamlarını yitirdiler. Her ölümden bir umut, bir Kobanê, bir Cizre, bir Gezi çıkar" ifadelerini kullandı.

Kasım Deprem ve **Osman Çiçek**'in cenazeleri, otopsi işlemlerinin ardından Antep Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak memleketleri olan **Suruç**'a getirildi. Suruç Devlet Hastanesi'nde bir araya gelen binlerce kişi, cenazelerle birlikte Ziyaret Yolu üzerinde bulunan Kobanê Şehitliği'ne yürüdü. "Anaların gözyaşları Erdoğan'ı boğacak!", "Katil Erdoğan!" sloganlarını haykıran kitle cenazelerin toprağa verilmesinin ardından saygı duruşunda bulundu.

DTK Eş Genel Başkanı Selma Irmak, "DAİŞ, tüm yandaşları ve destekçileri, devlet güçleri ne kadar üstümüze gelirse gelsin bugün ve daha önce toprağa verdiğimiz binlerce yoldaşımızın mutlaka hesabını soracağız" dedi.

Erdal Bozkurt, **Ağrı**'nın Tutak ilçesi Surgöçü (Kanidrêj) Köyü'nde binlerce kişinin katılımıyla toprağa verildi. PKK, YPG bayrakları ve Bozkurt'un posterlerini taşıyan kitle "Bijî berxwedana YPG!", "Katil DAİŞ işbirlikçi AKP!", "PKK intikam!" sloganlarını attı.

HDP Ağrı Milletvekili Dirayet Dilan Taşdemir, şöyle konuştu: "Madem devlet halkımızın güvenliğini sağlamıyor o zaman biz kendi güvenliğimizi sağlayacağız. Yoksa DAİŞ çetesi elini kolunu sallayarak katliam yapmaktadır."

22 Temmuz günü ise **Cemil Yıldız**, **İsmail Şeker** ve **Duygu Tuna**'nın cenazeleri, Gazi Mahallesi'nde kitlesel bir cenaze töreniyle uğurlandı. "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!" ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganlarını atan binlerce kişi, Gazi Cemevi'nden Eski Karakol'a yürüdü. Eski Karakol'da Duygu Tuna'nın cenazesinin getirilmesini bekleyen kitlenin sayısı on binleri bulurken cenazenin gelmesi ile birlikte yürüyüş başlatıldı. Gazi Cemevi'nden Cemil Yıldız, İsmail Şeker ve Duygu Tuna'nın cenazelerini alan on binlerce kişi, buradan Gazi Mezarlığı'na doğru yola çıktı. Yürüyüşte BDSP'nin de aralarında bulunduğu birçok ilerici ve devrimci kurum kendi flamaları ile yerlerini aldı.

Kitleyi mezarlık girişinde karşılayan MLKP milisleri, katliamın hesabının sorulacağını vurguladı ve tabutları devraldı. Yapılan son dini tören ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından cenazeler, ağıtlar ve gözyaşları eşliğinde toprağa verildi. Cenazelerin toprağa verilmesinin ardından da konuşmalar yapılarak anma sona erdirildi.

Ece Dinç'in cenazesi için Haydarpaşa Numune Hastanesi'nin arka tarafında toplandı. "Suruç'un hesabı sorulacak!" sloganını haykıran kitle Karacaahmet Mezarlığı'na yürüdü. Şakirun Camisi'nde yapılan dini törenin ardından cenazenin toprağa verileceği yere gidildi.

Dinç'in mezarı başında yapılan anmada konuşan ESP Genel Başkanı Sultan Ulusoy, SGDF'lilerin Kobanê'ye Gezi'nin ruhunu götürmek istediklerine vurgu yaptı ve halkların kardeşliğinin en önünde yürüdüklerini söyledi.

Konuşmaların ardından anma sonlandırıldı. Yürüyüş ve anmaya BDSP ve DGB'liler de flamalarıyla katıldı.

Kitle içinde fark edilen bir sivil polis, uzaklaştırıldığı sırada çevik kuvvet saldırıya geçti ve kitleye plastik mermilerle saldırdı.

Ezgi Sadet ve **Polen Ünlü**'nün cenazeleri, **Ümraniye**'deki İhlamurkuyu Cemevi'ne getirildi ve burada dini tören yapıldı. Cemevindeki dini törenin ardından İhlamurkuyu'daki Çırçır Mezarlığı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Kortejin en önünde ise

üzerinde karanfiller olan siyah bir pankart taşındı ve AKP'yi teşhir eden sloganlar atıldı. Sadet'in cansız bedeni daha sonra toprağa verildi.

Polen Ünlü'nün cenazesi ise Ensar Camisi'nde düzenlenen törenin ardından son kez ailesinin evine götürüldü. Anne Şennur Ünlü, burada yaptığı konuşmada "Dik durun. Şehit oldu kızım, herkes alkışlarla karşılıyor. Kim ne derse desin yavrumun arkasındayım. Gelen bütün gençler benim Polen'im" dedi.

Daha sonra Çırçır Mezarlığı'na götürülen cenaze Sadet'in yanına gömüldü. SGD'li Şengül Bali, "Ezgi ve Polen her yerde gülüşünü gördüğümüz, her standda karşılaştığımız, her işe koşturan insanlardı" dedi.

Nazegül Boyraz'ın cenazesi için Gülsuyu Mahallesi'nde toplanan kitle Suruç şehitlerinin fotoğraflarının olduğu pankartla Gülsuyu Cemevi'ne yürüdü. Cemevi'nde yapılan törenin ardından Boyraz'ın cenazesi önce evinin önüne, ardından da Küçükaly Mezarlığı'na götürüldü.

Cenazenin toprağa verilmesinin ardından söz alan ESP PM Üyesi Hacer Elçin, "Şehitlerimizin kanı yerde kalmayacak" dedi.

İngilizce Öğretmeni **Süleyman Aksu**'nun cenazesi, memleketi **Yüksekova**'ya getirildi. Sarı, kırmızı, yeşil bayrağa sarılan Aksu'nun naaşı, dini törenin ardından Orman Mahallesi'ndeki mezarlıkta toprağa verildi. Saygı duruşunun ardından konuşmalarla AKP

gericiliğinin IŞİD çeteleriyle işbirliği ve katliamdaki rolü teşhir edildi.

Cebrail Günebakan'ın cenazesi **Karakoçan**'da binlerce kişi tarafından sloganlarla karşılandı. "Katil devlet hesap verecek!", "Biji berxwedana Kobanê!" sloganları arasında HDP ilçe binası önüne getirildi.

Buradan da araçlarla konvoy oluşturularak Günebakan'ın köyü olan Kolukan Köyü'ne geçildi. Günebakan'ın naaşı sloganlarla defnedilerek anma sonlandırıldı.

Yunus Emre Şen'in cenazesi **Van** Büyükşehir Belediyesi garajından araçlarla konvoy oluşturularak Yenimahalle'deki Mahalle Meclis Derneği'ne getirildi. Burada binlerce kişi tarafından Şen'in cenazesi karşılanarak sloganlarla mezarlığa yürüdü. Defin işleminin ardından katledilenler için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmalarla katliamın hesabının sorulacağı vurgulanarak anma sonlandırıldı.

Dersim'de **Çağdaş Aydın**'ı uğurlamak için binlerce kişi cemevi önünde toplandı. Aydın'ın kızıl beze sarılı tabutu, dedesi tarafından Zazaca dua okunmasının ardından omuzlara alındı. Üzerinde Suruç'ta katledilenlerin resimlerinin olduğu Dersim Halk Meclisi pankartının açıldığı yürüyüşte kızıl bayraklar taşındı.

Seyit Rıza Meydanı'nda yapılan anmanın ardından yüzlerce araçlık konvoyla cenaze Ovacık'a götürüldü. Aydın'ın cenazesi Ovacık'ın Çaxperi Köyü'nde toprağa verildi.

Ferdane Kılıç ve oğlu **Nartan Kılıç**, **Bursa**'da Şeyh Edebadi Camii'ne yapılan dini törenin ardından yüzlerce kişi tarafından Hamidiye Kent Mezarlığı'na götürüldü. Ferdane Kılıç'ın tabutu SKM ve Kafkasya bayrağına, Nartan Kılıç ise SGDF ve Kafkasya bayrağına sarıldı. Anne ve oğul Kılıç'ın toprağa verilmesinin ardından söz alan HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, "Ferdane ve Nartan kardeşlerim de yoksulluk olmasın diye yaşamlarını mücadeleye adanmıştı" dedi.

BDSP, HDP, Halkevi, ÖDP, Partizan ve DHF de anmada yerini aldı.

Kafkas Dernekleri Federasyonu Başkanı Yaşar Aslankaya ise cenazeyi sahiplenenlere Çerkes halkı adına teşekkürlerini sundu ve "Onlar onurlu bir şekilde mücadelelerini sürdürdüler" ifadelerini kullandı.

Cenazeler kaçırıldı

Büşra Mete, Nuray Koçak ve Aydan Ezgi Şalcı'nın cenazeleri ise polis baskısı altındaki aileler tarafından kaçırıldı. **Nuray Koçak**'ın ailesinin önce cenaze töreniyle ilgili olumsuz bir yaklaşımı olmazken daha sonra ise polis baskısı devreye girdi. Cenazenin Adli Tıp Kurumu'nun arka kapısından polisler tarafından çıkarıldığı ve Bursa'nın Mudanya ilçesine götürüleceği belirtildi.

SGDF'li **Aydan Ezgi Şalcı**'nın cenazesi de 21 Temmuz'da polis baskısı nedeniyle ailesi tarafından kaçırıldı. Şalcı'nın cenazesinin Ordu'nun Mesudiye ilçesinde toprağa verildiği bildirildi.

Büşra Mete'nin cenazesi de polisin aileye yaptığı baskıyla 21 Temmuz gecesi kaçırıldı. Mete'nin cenazesinin **Pendik Yenişeyhli Mezarlığı**'na defnedildiği belirtildi.

Koray Çapoğlu'nun cenazesine de katılım engellendi. Çapoğlu'nun cenazesi ailesi ve yakın akrabalarından oluşan yaklaşık 30 kişinin katılımıyla **Trabzon**'un Of ilçesindeki Yakıntaş Mahallesi'ndeki mezarlığa defnedildi.

Katliam üniversitelerde de lanetlendi

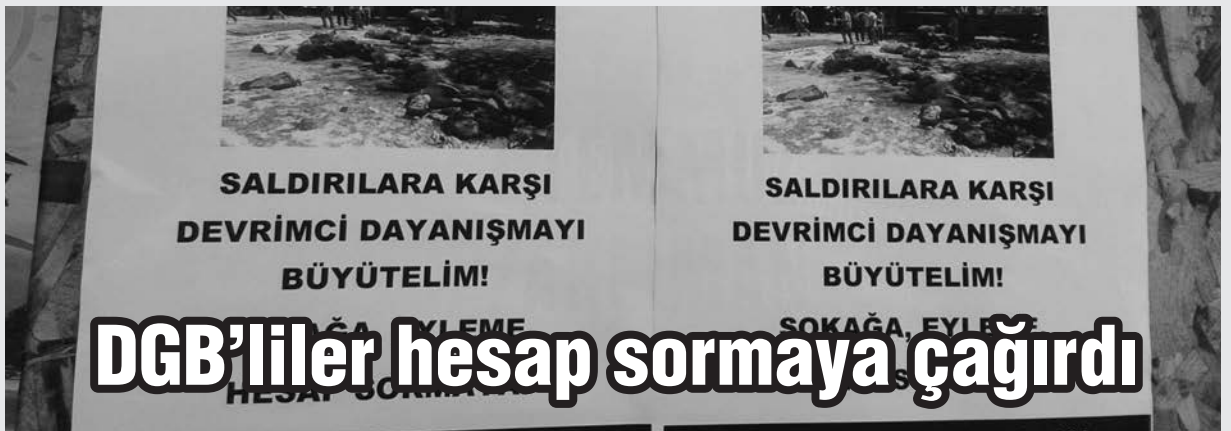

IŞİD çetesinin Türk sermaye devletiyle işbirliği içerisinde Suruç'ta gerçekleştirdiği katliam üniversitelerde de lanetlendi. Üniversitelerde eğitim-öğretim yaz döneminde devam ederken ODTÜ'den, Boğaziçi Üniversitesi'ne çeşitli üniversitelerde öğrenciler katliamı lanetleyen eylemler gerçekleştirdiler. Kocaeli Üniversitesi'nde ise katliamda yaşamını yitiren Hukuk Fakültesi öğrencileri Nuray Koçak ve Nazlı Akyürek şahsında tüm şehitler için 22 Temmuz günü bir eylem yapıldı.

Yapılan basın açıklamasına, ÖDP İl Başkanı Osman Bahçeci, EMEP İl Başkanı Arzu Erkan, Halkevleri Şube Başkanı Yaşar Seğmen, BES Şube Başkanı Gülizar Ateş, Yapı Yol-Sen Şube Başkanı Ethem Kartal, Tüm Bel-Sen Şube Başkanı Erdal Karakuş, Kocaeli Üniversitesi öğrencileri ve bazı akademisyenler katıldı.

Yaklaşık 80 kişi, katliamda yaşamını yitiren KOÜ Hukuk Fakültesi öğrencileri Nuray Koçak ve Nazlı Akyürek'in fotoğrafının bulunduğu "Unutmuyacağız hesap soracağız" yazılı pankartı yerleşkenin kapısına astı. Pankartın önüne katliamda yaşamını yitirenleri temsilen karanfil ve oyuncak bırakıldı.

Kocaeli Üniversitesi öğrencileri adına Çağan Yazıcı'nın yaptığı konuşmada ise ölenlerin sorumlusunun dinci terör örgütü IŞİD ve onu destekleyenler olduğu vurgulandı. Konuşmada "Arkadaşlarımız orada öldürülmelerdi şimdi burada bizimle olacaklardı. Bizimle birlikte slogan atacaklardı. Hukuk Fakültesi'nin kütüphanesi kapatılmasın diye fakültenin önünde kitap okuma eylemi yapmışlardı. Hep bizimle birliktelerdi" ifadeleri kullanıldı.

Suruç'ta SGDF üyelerine yönelik gerçekleştirilen kanlı saldırı sonrası Devrimci Gençlik Birliği (DGB), **20 Temmuz günü Ankara'da** devrimci dayanışmayı büyütme, sokağa, eyleme, hesap sormaya çağırdı. "SGDF yalnız değildir!" diyen DGB'liler, hızla dayanışmayı örgütlemek için Kızılay'da afiş faaliyeti gerçekleştirdi. Akşam gerçekleşen eyleme de katılan DGB'liler, ertesi gün de Konur Sokak'ta açılan taziye çadırına ziyaret gerçekleştirdi. **22 Temmuz günü** ise DGB ve DLB'liler farklı illerde katledilenlerin cenazelerinin uğurlandığı saatlerde Ankara'da Yüksel Caddesi'nde açtıkları standla devrimci dayanışmayı örgütledi. Genç devrimciler stand faaliyeti sırasında devrimci dayanışma çağrısını yükseltti. Ayrıca dağıtılan DGB bildirileriyle de Denizler'in ruhuyla

mücadeleyi büyütme, başta Suruç olmak üzere Soma'dan Roboski'ye tüm katliamların hesabını sorma çağrısı yapıldı.

DGB'liler **İzmir'de** katliamın ardından yapılan eylemlere etkin bir şekilde katıldı. **22 Temmuz günü** ise "Katilleri Tanıyoruz, Hesabını Soracağız!!!" şiarlı ozalitleri Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne ve Karşıyaka çarşısında belli noktalara asarak Suruç'taki katliamın hesabını sorma çağrısı yaptı. Ayrıca DGB'liler aynı şiarlı bildirileri de Karşıyaka iskeleden başlayarak ajitasyonlar eşliğinde izban durağına kadar dağıtarak mücadele çağrılarını yükseltti.

İstanbul DGB ise **21 Temmuz günü** Kadıköy'deki eyleme destek verirken **22 Temmuz günü** İstanbul'un çeşitli semtlerindeki cenaze törenlerine katıldı.

Emperyalizme, işbirlikçilerine ve her türden gericiliğe karşı,

Halkların birleşik devrimci direnişini büyütmeye!

Cinayet çetesi IŞİD Kobanê'nin yeniden inşa çalışmalarına katılmak için İstanbul'dan Urfa'nın Suruç ilçesine giden Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi gençlerin basın açıklamasını kana buladı. Bu tüyler ürpertici katliamın bir canlı bomba aracılığıyla gerçekleştirildiği kesinleşmiş bulunuyor. Basın açıklamasının yapıldığı alanda gerçekleşen patlamada 31 genç yaşamını yitirdi, yüze yakın genç de ağır biçimde yaralandı.

Katliam öncekiler gibi ürkütücüdür, öncekiler gibi alçakça gerçekleştirilmiştir ve çok doğal olarak son derece üzücüdür. Hiç kuşkusuz bu vahşi katliam sadece IŞİD çetesinin eseri değildir, sermaye devleti ile IŞİD'in ortak yapımıdır. Bir ilk de değildir. Katliamlar zincirinin yeni bir halkasıdır. Ne zaman, nasıl, nerede ve hangi biçimde olacağı elbette ki bilinemezdi, ama, hiç beklenmeyen bir gelişme de değildir. Ve nihayet, bu katliam, kendisini önceleyen tüm gelişmeler gibi, dinci-gerici AKP ve onun dümeninde olduğu sermaye devletinin, 7 Haziran seçimleri öncesinde startı verilen ve adım adım gerçekleştirilen bir kirli, kanlı ve karanlık stratejinin ürünü ve ifadesidir. Dolayısıyla, gerçekleşme biçiminden ve ayrıntılarından arındırıldığında, kendisinden öte mesajlar veren ve pek çok ibret verici dersi içeren bir gelişmedir.

Saldırı herkesten önce Kürt halkına ve kazanımlarına yöneliktir

Suruç katliamı Rojava özerk oluşumunun ilan edilmesinin yıl dönümünde ve Kobanê'nin burnunun dibinde gerçekleştirilmiştir. Tek başına bu bile saldırının öncelikle Kürt halkına ve Rojava-Kobanê şahsında Kürt halkının git gide çoğalan kazanımlarına, Kürt halkının, bu kazanımların elde edilmesini mümkün kılan mücadele azmi ve iradesine dönük bir saldırı olduğunu tartışmasız hale getirmektedir.

Dinci-gerici AKP iktidarı ve sermaye devleti belli bir süredir tam bir çaresizliği ve çıkışsızlığı yaşamaktadır. Bu, bir gözüdünmüşlük örneği olan son saldırı da, her şeyden önce, en çok da Kürt sorunu konusunda kendisini ortaya koyan bu çıkışsızlığın ve çaresizliğin ifadesidir.

Şöyle ki; AKP seçimlerden zayıflayarak çıktı. Bununla bağlantılı biçimde, fiili lideri Erdoğan'ın da, Haziran Direniş'i'nden beri yaşadığı itibar kaybı, 7 Haziran seçimleri ile ek bir darbe aldı, daha da zayıfladı, eski güçlü konumunu yitirdi, biraz daha etkisiz hale geldi. Bu arada, AKP ve Erdoğan'ın içeride ve dışarıda izlediği kutuplaştırıcı, maceracı, saldırgan ve yıkıcı politikalar ve sergilediği icraatlar nedeniyle bölgedeki tüm müttefikleri ile kavgalı hale geldi, yıllardır uşaklık yaptığı ağababaları emperyalistler nezdinde dahi itibarsızlaştı, onlar nezdinde de güvenilmez müttefik haline geldi. Hem de, bir dönemler revaçta olan "yeşil kuşak projesi" çökmüşken, emperyalistlerin bölgedeki çıkarlarının ve tercihlerinin değişmeye başladığı bir dönemde.

Buna karşın Kürt halkı ve Kürt özgürlük hareketi yeni kazanımlar elde etmektedir. Sorun bölge çapında gitgide öne çıkmakta ve çözümünü dayatmaktadır. Örgütlü ve büyük bir güç olan Kürt hareketi bunu ayrıca kolaylaştırmaktadır. Dahası, gelinen yerde Kürt hareketi Şengal ve Mahmur'da IŞİD'e karşı ortaya koyduğu savaş kapasitesi ile en çok da Kobanê'de sergilediği destansı direnişle büyük bir itibar kazandı. IŞİD belasını durduran bir güç olarak, sadece bölgede değil, tüm dünyada sempati gördü, prestij kazandı. Daha da önemlisi düne kadar kendisini terör örgütü gören emperyalistler nezdinde bile direnişçi bir güç imajı kazandı. Uluslararası alanda meşrulaştı, manevra alanı arttı, imkanları çoğaldı. HDP'nin 7 Haziran seçimlerinde elde ettiği başarı, Kürt hareketinin bir başka kazanımı oldu.

Daha seçimin tozu dumanı sürüyorken, yine Rojava cephesinde yeni bir gelişme yaşandı. YPG Tel Ebyad'ı IŞİD çetelerinden geri aldı. Böylece Kobanê ile Cizre kantonları birleştirildi. İşte bu gelişme Erdoğan ve sermaye devletini çılgına çevirdi. Bu gelişmeyi kendilerine karşı bir savaş ilanı olarak tanımladılar ve tıpkı Rojava özerk oluşumunun ilan edildiği günlerdeki gibi savaş tamtamları çalmaya başladılar. Erdoğan "sınırimızda yeni bir oluşuma asla izin vermeyiz" diyerek ırkçı-şoven histeriyi tetikledi. İflası tescil edilmiş Suriye ve bölge politikasını yeniden ileri sürdü. İşgalci Türk ordusu sınıra yığıldı. Bir kez daha, Suriye üzerinden savaş çığırkanlığı yapılmaya başlandı. Rojava'yı işgal ve dolayısıyla da Kürt halkına savaş demek olan "tampon bölge" sevdası yeniden dillendirildi.

Dinci-gerici AKP'nin fiili şefi ve sermaye devleti yeni bir oluşum dediği Rojava'ya ve onun şahsında da tüm Kürt halkına, dahası, tüm bölge halklarına dönük bir kanlı savaşı göze alacak denli zıvanadan çıkmıştı. Bunu da çok geçmeden kanıtladı. IŞİD çetesi aracılığıyla Kobanê'de 200'ün üzerinde insanın yaşamına mal olan dehşet verici bir katliama suç ortaklığı yaptı.

Son olarak, IŞİD çetesinin alçakça ve tam bir acımasızlıkla gerçekleştirdiği Suruç Katliamı yaşandı. Nereden bakılırsa bakılsın, Erdoğan'ın liderliğindeki AKP ve sermaye devleti bu katliamla, yıllardır koruyup kolladığı, hala hamiliğini yaptığı ölüm makinesi IŞİD aracılığıyla Suriye ve Rojava'da yürüttüğü kirli ve kanlı savaşı tüm dehşeti ile, hem de bunun bir iç savaşa dönüşme riskini bile bile Türkiye ve Kuzey Kürdistan'a taşımıştır. Suruç Katliamı şahsında, Türkiye, Erdoğan ve AKP'nin marifeti ile hızla, öncelikli hedefi Kürt halkı olan yeni bir katliamlar ve kıyımlar dönemine doğru seyrediyor.

Aslında bu süreç çoktandır başlamıştır. Seçimler sırasındaki Ağrı provokasyonu, Lice'de yine bir gerici çete olan Hüda-Par/Hizubul-Kontra aracılığıyla gerçekleştirilen ve sonu cinayetlerle biten saldırılar, seçimler sırasında yoğunlaşan HDP binalarına dönük silahlı saldırılar, kundaklamalar, linç girişimleri, keza, Adana, Mersin HDP binalarına ve Diyarbakır'daki HDP mitingi sırasında yapılan bombalı saldırılar, Dağlıca ve Kandil'in bombalanması, hummalı biçimde yapılan yol, baraj, karakollar, yeniden yaygınlaştırılan gözaltı ve tutuklama terörü; bunların tümü birden, sadece halklarımızla sınırlı kalmayıp, tüm bölge halklarını da kapsayacağı muhtemel bir kanlı ve karanlık bir savaşın

çoktandır fiilen başladığının kanıtıdır.

Saldırı bütünlüklü bir saldırdır

Suruç'ta katledilen Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu üyesi gençler Kobanê'deki yeniden inşa çalışmalarına katılmak üzere oraya gitmişlerdir. Amaçları, bu inşa çabaları şahsında, Kürt halkıyla enternasyonal dayanışmada bulunmaktır. IŞİD çetesi ve arkasındaki sermaye devleti bunu bilerek ve planlayarak bu katliamı gerçekleştirmiştir. Dolayısıyla, tetikçisi IŞİD olan bu katliam aracılığıyla ilk elden, özellikle Kobanê Direnişi sırasında ete kemiğe bürünen Kürt halkıyla örnek bir kardeşlik pratiği içinde olan, onunla en ileri düzeyde bir dayanışma gösteren, başta Türkiye'nin emekçi halkları, ilerici ve devrimci güçleri olmak üzere, bölgenin kardeş halklarının tümü ve dünya halkları ve ilerici güçleri hedeflenmiştir. Katliam tümüne dönük bir gözdağı niteliği taşımaktadır.

Fakat daha ötesi de var. Söz konusu kanlı stratejinin öncelikli hedefi kardeş Kürt halkı olsa da, sadece onunla sınırlı değildir. Bu saldırı aynı zamanda Türkiye işçi sınıfına, emekçilerine, ilerici ve devrimci güçlerine dönük bir saldırdır da. Daha seçimler öncesi hazırlığı yapılan ve hayata geçirilmeyi bekleyen sosyal yıkım paketi, işçilerin grevlerinin yasaklanması, Türk-Metal gibi çeteler aracılığıyla işçiler üzerinde estirilen terör, polise olağanüstü yetkiler veren yasalar, Kürt özgürlük mücadelesi bahanesi de kullanılarak çıkartılan ve tüm bir demokratik hak ve özgürlükleri boy hedefi yapan İç Güvenlik Yasası, AKP ve düzen muhalifi herkese düşmanca yapılan saldırılar, işçilerin, kamu emekçilerinin, Alevi emekçilerin, öğrenci gençliğin hak alma amaçlı en meşru eylemlerinin dahi polis terörü ile karşılanması, devrimci örgütlere dönük süreklilikli avı ve operasyonlar, tam da bunun ifadesidir. Muhtemeldir ki, önümüzdeki dönemde, kırım siyasetinin yeni enstrümanları olarak sivil faşist çetelerin ve IŞİD çetesinin ipleri daha da gevşetilecektir.

Türkiye, Kürdistan ve tüm bölge kanlı ve kirlili savaşı içinde tüketilmeye çalışılırken, coğrafyamız boydan boya bir kan deryasına çevrilmişken; bir yandan da seçim güldürüleri ile yığınlar sersemletilmeye, oyalanmaya çalışılmaktadır. Kürt ve Türk emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri kan revan içindeyken, sözde hükümet kurma çalışmaları yürütülmektedir. Türlü senaryolar eşliğinde koalisyonlar kurulup-bozulmaktadır. İşçi ve emekçiler için bunların hiç birinin zerre kadar değeri yoktur. Kesin olan şudur ki, ister koalisyonsuz, isterse koalisyonlu, kurulacak her hükümet bir sosyal yıkım ve savaş hükümeti olacaktır. Sadece liberal aymazlar bunun dışında bir durumu düşleyebilir ve umabilirler.

Emperyalizme ve gericiğe karşı halkların birleşik devrimci direnişi

IŞİD sadece sermaye devleti ile Suudi ve Katar gericiğinin eseri değildir. IŞİD emperyalist-kapitalizmin bataklığında üremiş ve büyümüştür. Afganistan, Pakistan, Irak, Suriye, Libya, Yemen ve Türkiye, IŞİD ve onun kadro kaynakları her yerdedir. En kirlili ve kanlı savaşların kaynağı bizzat emperyalizmdir. IŞİD emperyalist-kapitalizmin eseridir; emperyalist güçler adına Afganistan, Pakistan, Irak, Suriye, Rojava ve Türkiye'de örgütlenmişlerdir. Bu güçler adına bu coğrafyada vekalet savaşı yürütmektedir. IŞİD ve arkasındaki güçler, devrim ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin amansız düşmanlarıdır. Dahası, insanlığın düşmanlarıdır.

IŞİD'i var eden, besleyen, hala "eğit donat" safsatmaları ile El Nusra vb. IŞİD'e kadro kaynaklığı olan çetelere kol kanat veren, Kürt ve bölge halklarına dönük katliamlar yaptırılan bu aynı emperyalist güçlerdir. Suruç Katliamı'ndan bu güçler sorumludurlar. Halklarımızın kurtuluş mücadelesi emperyalistleri zerrece ilgilendirmemektedir. Tam tersine onlar bu mücadelenin hedefidirler. Çünkü, halkların mahkum edildiği köleliğin bizzat kaynağıdır.

Tam da bu nedenledir ki, Kürt halkı, başta Türkiye'nin emekçi halkları olmak üzere, bölgenin kardeş halkları ile devrimci kader birliği çizgisinde daha fazla ısrar etmelidir. Bundan önce olduğu gibi ilerici ve devrimci güçlerle yakınlığa, dostluğa ve dayanışmaya devam etmeli, bunu daha anlamlı bir düzeye çıkarmak için tüm imkanlarını seferber etmelidir.

Emperyalizme mesafeli olmak elbette ki önemlidir, ancak yeterli de değildir. Ulusal kurtuluş mücadelesi emperyalizme karşı olmayı ve cepheden emperyalizme karşı savaşmayı gerektirir. Kürt özgürlük hareketi emperyalizme cepheden bir tutum almalıdır. Gerçek, kalıcı ve kesin kurtuluş, diğer şeylerin yanı sıra emperyalizme cepheden mücadeleyi zorunlu kılar.

Yine emperyalizm patentli "Çözüm süreci" bir oyalamaca, bir aldatmaca politikası olarak sermaye düzeni tarafından sürdürülüyor. Yegane hedefi de, şimdi ayan beyan anlaşıldığı ve Kürt özgürlük hareketinin tüm bileşenlerinin de artık açıkça ve resmen dile getirdiği üzere, PKK'nin silahlı güçlerini tasfiye etmektir. Suruç Katliamı bunun yeni bir kanıtı olmuştur.

Gün, işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarı ile emperyalizme ve her türden gericiğe karşı halkların birleşik devrimci direnişini yükseltme günüdür. Gün, Kürt halkına gerçek özgürlük ve eşitliği de mümkün kılacak olan, merkezinde işçi sınıfının olacağı, birleşik devrimi büyütme günüdür.

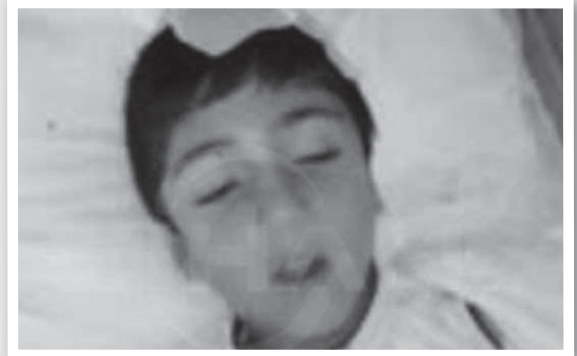
Alevi örgütlerinden Çapa önünde eylem

14 Temmuz'da Tekirdağ'dan Çapa Tıp Fakültesi'ne muayene olmak için gelen bir hastaya Prof. Dr. Ahmet Şeref Demirel tarafından memleketi sorulmuş, hastanın "Sivas-Kangal" cevabı ile doktor "Alevi misiniz?" sorusunu yöneltmişti. Bunun üzerine Demirel hastaya hakaret etmiş, "Sizler cemevinde dansöz oynatıyorsunuz, şarap-rakı içiyorsunuz. Hepiniz bölücüsünüz. Berkin Elvan dosyasını oku, ne demek istediğimi anlarsın" demişti. Ardından hastayı muayene etmeden göndermişti. Hastanın fakülte dekanlığına ve savcılığa suç duyurusunda bulunmasının ardından olay kamuoyuna yansımıştı.

20 Temmuz'da da olayı kınama ve ayrımcılık yapan Ahmet Şeref Demirel isimli profesör hekimin teşhiri ve protestosu için Çapa Tıp Fakültesi Acil girişinde basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya Garip Dede Dergahı, İkitelli Cemevi, demokratik kitle örgütleri ve SES katıldı. Basın açıklamasında Garip Dede Yönetim Kurulu Başkanı Celal Fırat, CHP Milletvekili Eren Erdem, HDP Milletvekili Garo Paylan söz alarak yaşanan olayı kınadılar. Konuşmalarda Demirel'in hekimlik mesleğini kirlettiği, yaşananların Alevi kimliğine saldırı olduğu ve farklı dil, din ve kültürlere saldırganlığı körüklediği vurgulandı. Ayrıca bu tutuma neden olanın AKP hükümetinin kışkırtıcı dilinin olduğu belirtildi.

Basın açıklaması Acil önünden Tıp Fakültesi Hastanesi ana girişine yapılan yürüyüşün ardından sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polisin vurduğu 7 yaşındaki çocuk yoğun bakımda

Suruç'taki katliamı protesto etmek için 20 Temmuz akşamı İstanbul Küçükçekmece Kanarya Mahallesi'nde yapılan eyleme polis saldırdı. Eyleme gaz bombalarıyla saldıran polis, annesiyle birlikte evlerine girmeye çalışan 7 yaşındaki Mustafa Gökalp Düşün'ü de gaz kapsülüyle başından ve ayaklarından vurdu.

Yakınları tarafından Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Mustafa Gökalp Düşün yoğun bakıma alındı. 7 yaşındaki çocuğun tedavisi sürüyor.

Düşün ailesinin yakınları olay yerinden çok sayıda gaz kapsülünü toplayarak fotoğrafladı.

Yolsuzluk pisliğini devrim temizler!

Adı eski bakanlarla birlikte yaptığı yolsuzlukla anılan Rıza Sarraf'ın eski kuryesi, yolsuzluk çarkını ve devletin korumasını anlattı. Adem Karahan, bu konuda Cumhuriyet gazetesine çarpıcı açıklamalarda bulundu.

Adem Karahan yolsuzluk sarmalına ışık tuttu

Yurtdışına çıkardıkları altınlar konusunda itiraflarda bulunan Adem Karahan, "2012-2013 yılları arasında yurtdışına 200 ton altın çıkardık. O yıla kadar sadece para transferi yapılıyordu. 1 yılda eski para ile 18 katrilyonluk altını yurtdışına çıkardık. Bu 18 katrilyonun yüzde 4'ü siyasilere yüzde 4'ü ise Sarraf'a kalıyordu. Ama işin asıl arkasında kim var bilmiyoruz" dedi.

Rıza Sarraf'ın kuryesi Adem Karahan gümrüklerde kendilerine verilen desteği de ortaya koydu. Karahan bu konuda şunları söyledi "Altınların bulunduğu sandıkların üzerindeki mühürler sökülerek gümrük memurları tarafından yeni mühür vuruluyordu. Memurlar karşılığını da bizzat Sarraf'tan alıyordu. Hatta bir gümrük memurunun yakını bizim şirkette şofördü."

2012-2013 yılları arasında yurtdışına altın taşımacılığını, 22'şer kişiden oluşan iki ayrı grubun yaptığını belirten Karahan "Bir grup akşam 19.30'da uçakla 500 kilo altın çıkarıyor, diğer grup da gece 24.00 ve sonrasında 500 kilo altın çıkarıyordu. Yani her gün toplamda 1 ton altın çıkışı yapılıyordu. Pazar günleri hariç hemen hemen her gün bu işler tekrarlanıyordu. 1 yıl içinde yurtdışına 200 ton altın çıkardık" dedi.

Rıza Sarraf'ın AKP iktidarının desteği ile gümrük memurlarını da satın aldığını belirten Adem Karahan açıklamalarını şöyle sürdürdü: "Gümrük memurlarının olan bitenden haberi vardı. Havalimanı girişinde bizi karşılıyorlardı. Faturaları onlara gösteriyorduk ve onlar da altınları ilk aldığımız yerde sandıklara vurulan mühürleri söküp yeni mühür vurarak kontrollerini yapıp çıkışlarımızı gerçekleştiriyordu. Tabii gümrük memurları da verdikleri hizmetin karşılığını aldıkları için sıkıntı yapmıyorlardı. Bizzat Rıza Sarraf tarafından memurların avantajları ödeniyordu..."

Yolsuzluk düzenini korumaya alan AKP iktidarı

Yolsuzluk operasyonu AKP iktidarını sarstı. Zira operasyonun ipi Bakanlar Kurulu'na kadar uzanıyordu. Zira üç bakanın oğlu yolsuzluk operasyonu çerçevesinde gözaltına alınmıştı. Tutuklananlar arasında iki bakanın oğlu da vardı. Ayrıca devletin bütçe açığını giderdiğini söyleyen, bakanları ve oğullarını rüşvete boğan Rıza Sarraf'ın etrafındaki çember de daralmıştı. Rıza Sarraf'ın konuşması durumunda yolsuzluk sarmalı Recep Tayyip Erdoğan'a ve ailesine kadar uzanacaktı.

AKP tehlikeyi gördü. Rıza Sarraf ve yolsuzluk düzenini koruma altına aldı. AKP iktidarı, operasyona yönelik önlemleri hızla almaya başladı. Önce soruşturmayı yürüten savcının yanına yeni iki savcı verdi. Ardından Gülen cemaati ile ilişkili olduğu düşünülen soruşturmaya nezaret eden kolluk amirleri

Ancak emekçilerin mücadelesi ile yolsuzlukların faillerinden hesap sorulabilir. Yolsuzluk ve hırsızlık pisliğini, yolsuzluk ve hırsızlık düzeni olan kapitalizmi kalıcı olarak devrim temizler.

başka görevlere atandı ya da kızağa çekildi. Boşalan yerlere de yeni atamalar yapıldı.

AKP ve ebedi şefi Tayyip Erdoğan, rüşvet ve yolsuzluk düzeninin Rıza Sarraf türünden temsilcileriyle ilgili olarak sorulan soruları cevaplamak yerine, ne denli önemli yatırımlar yaptıklarını ve ekonominin büyüdüğünü anlatmayı tercih etti. Oysa yolsuzluğun engeli, ya da panzehiri ne yatırımlardı, ne de ekonominin büyümesiydi.

AKP iktidarı döneminde ekonomi neredeyse aralıksız büyüdü. Bu büyüme sonucunda burjuvazi palazlandı. İşçi ve emekçilerin ise yoksulluğu ve sefaleti ayyuka çıktı. Ekonominin büyümesiyle doğru orantılı olarak rüşvet ve yolsuzluk ayyuka çıktı.

Ekonomik büyüme ile yolsuzluk ve rüşvetin katlanarak artması arasında doğrudan bir ilişki bulunmaktadır. Yolsuzluk ve hırsızlık yapan Sarraflara verilen destek AKP ile sınırlı değildir. Zira kapitalizm yolsuzluktan beslenir.

Yolsuzluğun kaynağı kapitalizm!

Rıza Sarraf'ın kuryesi Adem Karahan'ın yaptığı açıklamalar yolsuzluğun, hırsızlığın kaynağı olan sermaye düzeni gerçekliğine bir kez daha ışık tutmuştur. Emekçiler yolsuzluğun, hırsızlığın üretim merkezi olan kapitalist düzenle hesaplaştığı oranda yolsuzluk-hırsızlık düzeninin baronlarının yüreğindeki korku büyür.

Emperyalizme bağımlı olan kapitalist Türkiye'de dünden bugüne hükümet olan tüm siyasi partiler gırtlaklarına kadar yolsuzluk batağına battılar. Hükümetler yolsuzluk ekonomisi ile hem hizmetinde oldukları burjuvazinin serpilmesine, hem de düzen siyasetçileri ve bürokratlarının zenginleşmesine çanak tuttular. Düzen partileri yolsuzluk düzenini güçlendirdikleri oranda sermayedarlar tarafından desteklendiler.

Eşitsizliği, adaletsizliği, yolsuzluğu, hırsızlığı üreten toplumsal sistemin adı kapitalizmdir. Kapitalizm sömürü, eşitsizlik, yolsuzluk, hırsızlık zemininde güçlenir. Bir taraftan işçi sınıfının emeği gasp edilir, öte yandan eşitsizlik ve adaletsizlik derinleştirilir. Bir yanda bir elleri yağda, bir elleri balda kapitalistler; öte yanda sefaletin kör kuyusunda yaşayan emekçiler! İşçiler, emekçiler hırsızlık-yolsuzluk düzenine, sermaye düzenine karşı mücadeleyi büyütmedikleri sürece, düzen içi çatışmanın bedelini ödemek zorunda kalırlar.

Ülkemizin, dünyanın yeraltı ve yerüstü tüm zenginliklerini yağmalayan, hırsızlığı, yolsuzluğu, talanı meşrulaştıran kapitalizme ve kapitalist çarkın icracısı Rıza Sarraflar'a karşı emekçilerin mücadelesi büyüdükçe yolsuzluk, hırsızlık, talan yapanlar korkulu rüyalar görmeye başlarlar. Ancak emekçilerin mücadelesi ile yolsuzlukların faillerinden hesap sorulabilir. Yolsuzluk ve hırsızlık pisliğini, yolsuzluk ve hırsızlık düzeni olan kapitalizmi kalıcı olarak devrim temizler.

Polis cinayetlerine 'tahrik' teşviki

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Muğla'da 5 yıl önce üniversiteli Şerzan Kurt'u başından vurarak öldüren polise verilen cezada tahrik indirimi yapılmasını yerinde buldu. Savcılık, uzun hukuki süreçler sonunda yüksek ceza istemiyle yargılanması ve 16 yıl ceza alması sağlanabilen polise Kurt'un taş attığına yönelik hiçbir görüntü ve kanıt olmamasına rağmen, kavga sırasında polise doğru atılan taşları "tahrik" nedeni saydı. Böylece, kadın cinayetleri başta olmak üzere mağdurların yaşamlarını yitirdiği olaylarda sanıklara uygulanan tahrik indirimi kamu görevlilerinin öldürücü güç kullanmasına da uzandı. Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nin kararı onaması durumunda, toplumsal olaylarda öldürücü biçimde güç kullanan kolluk kuvvetleri "tahrik indirimi"nden yararlanabilecek.

8 yıl hapis cezası

Milliyet'ten Gökçer Tahincioğlu'nun haberine göre, Muğla'daki ölümün ardından açılan dava güvenlik gerekçesiyle Eskişehir'e taşındı. Davanın güvenli bulunan Eskişehir'de görülmesi, Haziran Direnişi'nde öldürülen Ali İsmail Korkmaz'ın davasının yine güvenlik gerekçesiyle Eskişehir'den Kayseri'ye nakledilmiş olması nedeniyle de ayrı bir tartışma oluşturdu.

Eskişehir'deki yargılama sonunda 1. Ağır Ceza Mahkemesi, "olası kastla öldürme" suçundan yargılanan polis Gültekin Şahin'i 8 yıl hapse mahkum ederek tahliyesini kararlaştırdı. Mahkemenin verdiği bu karar büyük tartışmaya yol açtı. Mahkeme, eski TCK'da yer alan ve suçun işlendiği 2010'da yürürlükte olmayan bir yasa kuralını yeni TCK ile birlikte uygulayarak, katil polise, "suça yardım" indirimi yaptı. Böylece olası kastla cinayet suçundan 20 yıl hapis cezası almasına rağmen cezası 8 yıla düşen Şahin, tahliye edildi.

Yargıtay ise geçen yıl bu kararı, suçu "kasten öldürme" suçu olarak değerlendirip bozdu. Bu yorum, özellikle polis ve askerin neden olduğu ölümler yönünden çok olumlu bulunsa da dairenin bu aşamada, "tahrik indirimi" yapılmasını istediği de ortaya çıktı. Yargıtay, göstericilerden polise doğru taş atılmasını tahrik nedeni saydı.

Yeniden yapılan yargılama sonunda Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi, polis Şahin'e, "cinayet"ten müebbet hapis cezası verdi. Mahkeme, bu cezayı Şerzan Kurt'un da aralarında olduğu göstericiler tarafından polise taş atıldığı iddiasından hareketle "tahrik" indirimi yaparak 16 yıl hapse indirdi. Avukatlar, mahkemenin Yargıtay'ın yorumu doğrultusunda tahrik indirimi yapılmasına tepki gösterdi. Olay yeri görüntülerinde Şerzan Kurt'un polis memuruna taş attığına yönelik hiçbir görüntü bulunmadığını vurgulayan avukatlar, kararı temyiz etti.

Başsavcılık aynı görüşte

Yargıtay Başsavcılığı, tahrik indirimi yönüyle temyiz edilen kararlar ilgili tebliğnamesini tamamladı. Tebliğnamede olayda tahrik bulunmadığına ilişkin temyiz itirazlarının yerinde görülmediği vurgulandı. Kurt'un taş atıp atmaması ise tebliğnamede tartışma konusu bile edilmedi. Buna göre, Yargıtay 1. Ceza Dairesi, önceki yorumunu değiştirmese sanık polis, bu tip olaylarda Türkiye'de örneğine az rastlanan ağırlıkta bir cezaya mahkum edilecek. Ancak bununla birlikte toplumsal olaylarda polisin öldürücü biçimde güç kullanmasının, "tahrik indirimi" nedeni sayılmasının yolu açılacak. Yüksek ceza ile sonuçlanmayan olaylarda bile mahkemeler ve Yargıtay sanıklara bu indirimi yapabilecek.

Cumartesi Anneleri: Hasan Gülünay nerede?

Cumartesi Anneleri, geçtiğimiz hafta 538'sini yaptıkları oturma eyleminde 1992 yılında kaybedilen Hasan Gülünay'ın akıbetini sordu.

18 Temmuz'da Galatasaray Lisesi önünde buluşan Cumartesi Anneleri "Failler belli. Kayıplar nerede?" şiarlı pankartı yere sererek üzerine karanfiller bıraktı. Ellerinde kayıpların fotoğraflarını taşıyan kayıp yakınları, 20 Temmuz 1992'de kaybedilen Hasan Gülünay'ın akıbetini sordu. Eyleme Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan ile babası Sami Elvan da katıldı.

Eylemde ilk sözü, gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız aldı. "21. yüzyılda hala adalet arıyoruz" diyen anne Yıldız, "İstiyoruz ki, bizim de çiçek bırakacak bir mezarımız olsun" ifadelerini kullandı.

Gözaltında kaybedilen Nurettin Yedigöl'ün kardeşi Muzaffer Yedigöl ise eylemde yaptığı konuşmada "35 yıldır devlet, bir mezarı bizlere çok gördü. Kemiklerimizi çok gördü" dedi.

HDP Mardin Milletvekili Mithat Sancar'ın konuşmasının ardından ise Hasan Gülünay'ın kızı Deniz Gülünay söz aldı. Babasının mücadelesini sürdürdüğünü belirten Gülünay "Babam, devletin dayatmasını kabul etmediği için kaybedildi. Babamın fikirlerinin arkasındayım, mücadelesini selamlıyorum" dedi.

Hasan Gülünay'ın kaybedilmesinin tanığı olan Sabahattin Akçay'ın gönderdiği mektubun okunmasının ardından basın açıklamasını yapan Serpil Taşkaya ise Gülünay'ın kaybediliş sürecini anlattı. Mayıs 1992'de Artvin İl Jandarma Komutanlığı'nda işkencede öldürülen Ali Ekber Atmaca'nın üzerinden Hasan Gülünay'ın kimliğinin çıkması nedeniyle Gülünay'ın polis kayıtlarına girdiğini, 20 Temmuz 1992 tarihinde de Gülünay'ın işe gitmek üzere evden çıktığını ve kendisinden bir daha haber alınmadığını belirtti.

Açıklamanın ardından, kayıpların torunlarına söz verilirken, 5 yaşındaki bir çocuk "Başbakan dedemi geri ver. Dedemi istiyorum" dedi.

Katliamcılık bu dev

19 Aralık Katliamı ve Direnişi üzerine 25 Aralık 2000 tarihinde verilmiş "Katliam ve Direniş" başlıklı konferansın kayıtlarının bir bölümünü, *Suruç'ta yaşanan vahşi katliamın arka planına ayna tuttuğu için okurlarımıza sunuyoruz. Okurlarımız konferans kayıtlarının tamamını www.kizilbayrak.org sitesinin arşiv bölümünden okuyabilirler. (Kızıl Bayrak - 06 Ocak '01 Sayı: 01)*

Bu devletin katliam yapma yeteneği de geleneği de bilinmiyor değil, bunu bu ülkede yaşayan herkes biliyor. Modern Türkiye Cumhuriyeti tarihine baktığımızda, bu devletin daha kuruluşundan itibaren toplumsal muhalefete ve sol siyasal güçlere karşı katliamcı bir tutumla hareket ettiğini görüyoruz. Katliamcılık bu devletin mayasında var.

Osmanlı'yı bir yana koyarak cumhuriyet dönemi üzerinden konuşuyorum, bu devlet daha cumhuriyet olarak kendini ilan etmeden önce, daha ulusal kurtuluş süreci içindeyken, elini komünistlerin kanına en sinsi ve aşağılık yöntemlerle buladı. Daha o günden emekçilerin çıkarlarına yönelik her türlü sol akımdan duyduğu aşırı korkuyu, Türkiye Komünist Partisi'nin önder kadrolarını hunharca katlederek gösterdi.

Türkiye Komünist Partisi Bakü'de kuruldu. Kuruluş kongresinde, ülkede sürmekte olan ulusal kurtuluş mücadelesinin desteklenmesi ve kendi bağımsız konumu üzerinden bu mücadeleye aktif biçimde katılım kararı aldı. Komünistler kongrenin hemen ardından ülkeye dönüp ulusal kurtuluş mücadelesine bizzat katılmak istiyorlardı. Ülkedeki komünist ve sol güçler ise zaten bu mücadelenin içindeydiler.

Dahası var. O dönemde kurtuluş mücadelesinin en büyük destekçisi, Ekim Devrimi'yle kurulmuş genç Sovyet iktidarıydı. Sovyet iktidarının Türkiye'deki kurtuluş mücadelesine verdiği destek, yaptığı katkı, sunduğu olanaklar, bunun çok özel önemi, bugün Türk resmi tarihi tarafından bile açıklıkla ifade edilmektedir.

Bütün bunlara rağmen, yani Sovyetler Birliği Türkiye'de sürmekte olan mücadeleye tam destek veriyorken ve TKP'nin Kuruluş Kongresi ulusal kurtuluş mücadelesine destek kararı almışken, komünistler tam da bu karar çerçevesinde ülkeye dönüyor iken; Mustafa Suphi başkanlığındaki heyet ikiyüzlülükle hareket eden kemalistler tarafından önce örgütlenmiş provokasyonlarla karşılandı, sonra da götürülüp Karadeniz'de katledildi. Tarihin hunharca ve alçakça işlenmiş en akıl almaz cinayetlerinden biridir bu. Devrimcilere karşı toplu katliam bu devletin mayasında, daha kuruluşundan itibaren var derken, bunu anlatmış oluyorum.

Kuşkusuz, bir burjuva kurtuluş mücadelesiydi

bu. Ve giderek her burjuva siyasal akım ve düzen gibi, ayağını yere basar basmaz, kendisinden ötesini hedefleyen devrimci muhaliflerine karşı kendi gerici tepkisini, bunun aracı olan gerici baskı ve şiddetini üretecekti. Burada anlaşılmaz ya da akıl almaz olan bu değil. Ama işgalci emperyalist güçlere karşı direnişin yaşandığı bir sırada ve üstelik bu direnişi desteklemekte olan güçlere yönelik bir katliam (üstelik iğrenç ve sinsi provokasyonlarla içiçe giden bir katliam) çok da akıl alır değil, çok da normal değil. Ama bu devlet kuruluşundan itibaren bunu yaptı, elini en iğrenç ve vahşi yöntemlerle komünistlerin kanına buladı. Dönün Nazım'ın buna ilişkin şiirlerini, Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını ölümsüzleştiren o güzelim şiirleri yeniden okuyun. Dönün o yılların komünistlerinin gelecek kuşaklara "28-29 Ocak 1921'i unutma!" diye seslenen çığlığına yeniden bakın.

Bu devletin salt komünistlere ve devrimcilere değil, Kürtlere karşı izlediği katliamcı tutum ve pratiği de mayasında, yani daha kuruluşundan itibaren var. Kurtuluş mücadelesine tam destek verdikleri, bu mücadeleye en etkin biçimde katıldıkları ve dahası, kurtuluş mücadelesinin başlangıç dönemindeki girişim ve örgütlenmelere ev sahipliği yaptıkları halde, zaferin hemen ardından katliamlara hedef oldular. Daha en başından kendilerine eşitlik ve temel ulusal hakları vaadedildiği halde, Lozan'daki Türk resmi temsilcileri, biz burada Türkler'in ve Kürtler'in temsilcileri olarak bulunuyoruz, bizim meclisimiz Türkler'in ve Kürtler'in meclisidir, dedikleri halde, kurtuluşun hemen ardından Kürt halkının bütün temel haklarını inkar ettiler, tamamen Türk kimliğine dayalı bir cumhuriyet kurmaya kalktılar. Kürtler buna tepki vermeye başladıkları andan itibaren de büyük zulümlerin ve katliamların hedefi oldular, acımasızca kırılıp ezildiler, toplu sürgünlere uğradılar.

Aynı dönemin emekçi toplumsal muhalefeti güçlü ve yaygın olmamakla birlikte çok iyi biliyoruz ki, kurtuluş savaşını izleyen yıllarda büyük kentlerin işçileri en basit haklar uğruna mücadeleye yöneldiklerinde, yeni rejimin polis şiddetine ve baskısına hedef oldular. Baskı ve zorbalıkla en basit demokratik haklardan bile yoksun bırakıldılar. Bunları elde etmeye ya da fiilen kullanmaya yönelik tüm girişimleri baskı ve terörle karşılandı.

Bunları, bu devletin daha baştan, toplumun ezilen ve sömürülen katmanlarına, onların örgütlü ilerici ya da devrimci temsilcilerine karşı aşırı baskıcı ve katliamcı bir geleneğe sahip olduğunu vurgulamak için hatırlatıyorum. Bu gelenek, toplumsal muhalefetin şiddetlenmesi ölçüsünde, toplumsal muhalefetin şiddeti ve gücüyle orantılı bir biçimde, kendini en aşırı

bir biçimde ortaya koymuştur. Türkiye'de cumhuriyetin kabaca ilk 40 yılı sınıf mücadelesi bakımından nispeten durgun bir dönem olduğu ve kurtuluş sürecini izleyen ilk çıkışlar acımasızca ezildiği için, Kürt isyanlarını saymazsanız, bu dönem boyunca bu şiddet kendini çok fazla gösterememiştir.

'60'ları izleyen sol dalgaya karşı harekete geçirilen baskı, terör ve katliam mekanizması

Ama '60'lı yıllardan itibaren, kapitalist gelişmenin modern sınıfları belirginleştirmesi ve işçi sınıfı eksenli modern sınıf mücadelesinin gelişmesi ölçüsünde, devletin gelişen toplumsal muhalefete karşı şiddetini nasıl ölçsüzce kullandığını biliyoruz. Örnek olarak veriyorum; 1965 yılında Zonguldak kömür işçileri en masum talepler uğruna direnişe geçtiklerinde, bu direniş hava kuvvetleri de dahil ordu birlikleri seferber edilerek bastırıldı ve bu arada iki direnişçi işçi katledildi. Sonraki yıllarda sayısız fabrika ve toprak işgali gerçekleşti, bu işgallerinin çoğunun polis ve jandarma terörüyle kırıldığını biliyoruz.

Aynı dönemde, sosyal hareketliliğin gelişmesine paralel olarak şekillenen ve güçlenen bir sol hareket var. Bu hareketin bünyesinde devrimci eğilimler filizleniyor, adım adım devrimci akımlar şekillenmeye başlıyor. Biz devletin baskı ve terör aygıtlarının bu dönemin toplumsal muhalefetine ve onun ilerici-devrimci kesimine şiddetle yöneldiğini, genç devrimcilerin çeşitli saldırı ve cinayetlere hedef olduğunu biliyoruz. Bunun için devletin resmi baskı aygıtlarının yanısıra faşist komando kamplarında özel paramiliter sivil güçlerin eğitilip hazırlandığını biliyoruz. Bizzat MİT ve kontr-gerilla tarafından örgütlenen "komünizme karşı mücadele dernekleri"ni ve bunların toplumsal muhalefet üzerinde estirmeye çalıştığı terörü biliyoruz. Bugün "irtica" güçleri olarak hedef haline getirilip terbiye edilmeye çalışılan yobaz güçler kullanılarak, 6. Filo protestolarına karşı yaratılan Kanlı Pazar'ları biliyoruz. Bunlar saymakla bitmez. Amerikancı generaller tarafından CIA'nın tam desteğinde tezgahlanan 12 Mart darbesiyle kurulan faşist terör rejimi döneminde ise devrimci katliamı adeta bir süre avı halinde sürdürüldü.

Ardından '70'li yılların ikinci yarısı, yani önlenemeyen yeni devrimci yükseliş dönemi geldi ve bu dönemde, devletin açık-gizli, resmi-gayri resmi tüm baskı ve terör aygıtları binlerce devrimcinin, emekçinin ve aydının hayatına mal olan sayısız saldırı, cinayet ve katliam gerçekleştirdi. Sivas'ta, Maraş'ta, Çorum'da yüzlerce ilerici emekçi bizzat devletin karanlık odaklarının özel planlı saldırılarıyla katledildi.

Devletin mayasında var

H. Fırat

Maraş katliamı döneminde yine bugünün kanlı katili Ecevit başbakandı ve katliamı önlemek için kılını bile kıpırdatmadı. Dahası, bir general eskisi olan dönemin içişleri bakanı, katliamı mazur gösteren ve dolayısıyla faşist katliamcı sürüsünü cesaretlendiren açıklamalar yaptı.

Tüm bunlarla, bu devletin bir katliamcı geleneği ve gelenek içerisinde yetkinleşen bir katliamcı yeteneği olduğunu vurgulamak istiyorum. Özellikle '60'lı yıllardan itibaren, yani işçi ve emekçi tabanına dayalı bir toplumsal muhalefet ve bundan beslenen bir sol hareket geliştiği andan itibaren, bu baskı, terör ve katliam aygıtı sürekli bir biçimde geliştirildi. Toplumsal muhalefetin bastırılması, devrimci hareketin ezilmesi kanlı icraatı içerisinde adım adım yetkinleştirildi. Biz buna bugün devletin son 30-35 yıllık süreç içerisinde sürekli bir biçimde tahkim edilmesi, bir faşist baskı ve terör aygıtı olarak tahkimatı diyoruz. '60'lı yıllardan itibaren devlet sürekli bir biçimde kendini devrimci harekete ve toplumsal muhalefete karşı kanlı icratlar içerisinde, sistematik terör ve planlı katliamlar pratiği içerisinde tahkim etti.

Son 30 yıldır devrimci kanı akıtılarak yetkinleştirilen baskı ve terör aygıtı

Her askeri darbe bu tahkimatta yeni bir safhayı işaretledi ve son onbeş yıldır Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaş pratiği içerisinde en ileri noktaya ulaştı. Önce 12 Mart geldi; devlet toplumsal muhalefeti ve devrimci akımları terörle, kanla ezdi ve buna paralel olarak da kendini tahkim etti. '70'li yıllarda toplumsal muhalefet kendini yeniden ortaya koydu, büyük bir devrimci yükseliş yaşandı ve bu devlette önemli gedikler açtı, devlet aygıtında büyük zaafılara yol açtı. Devlet bu yükseliş karşısında büyük ölçüde etkisiz kaldı. Ama işbirlikçi burjuvazi bir kez daha ağababası Amerikan emperyalizminin de tam desteğiyle kendini toparladı. 12 Eylül faşist darbesi ile yeni bir karşı saldırıya geçti.

Askeri darbeye toplumsal muhalefetin bastırıldığını, devrimci akımların kan ve terörle ezildiğini, yüzbinlerce devrimci ve ilerinin işkenceden geçirildiğini ve onbinlercesinin zindanlara kapatıldığını biliyoruz. Toplumsal muhalefetin bu ezilmesi süreci, devletin bir şiddet ve terör aygıtı olarak daha da yetkinleştirilmesi süreci olarak işledi. Devletin bu dönemki kendini yeniden yapılandırma ve tahkim etme çabası 12 Mart'la kıyaslanamayacak kapsamdaydı. Devlet kendini sadece açık-gizli baskı, terör ve işkence aygıtları yönünden tahkim etmekle kalmadı; YÖK aracılığıyla üniversiteleri, tekeller aracılığıyla basını, tarikatlar aracılığıyla toplumun geri

Bu devletin salt komünistlere ve devrimcilere değil, Kürtlere karşı izlediği katliamcı tutum ve pratiği de mayasında, yani daha kuruluşundan itibaren var. Kurtuluş mücadelesine tam destek verdikleri, bu mücadeleye en etkin biçimde katıldıkları ve dahası, kurtuluş mücadelesinin başlangıç dönemindeki girişim ve örgütlenmelere ev sahipliği yaptıkları halde, zaferin hemen ardından katliamlara hedef oldular.

kesimlerini, bu arada camileri, yargıyı, sendikaları ve bütün öteki kurumları bu şiddet aygıtına paralel olarak işlev görecektir şekilde yeniden düzenledi, açık ya da örtülü biçimler içinde kendine sınıksız perçinledi. Geçerken hatırlatmış olayım; devletin bu kapsamdaki yeni biçimlenmesi, işin özünde, tekeli burjuvazinin palazlanması ve devletle her açıdan içiçe geçmesiyle, onu her açıdan ve her düzeyde kendi çıkar ve ihtiyaçlarına uydurmasıyla sıkı sıkıya bağlantılı.

Bugün katliamın arkasından bakıyoruz; bütün bir tekeli sermaye medyası aynı dili kullanıyor, aynı yalanları söylüyor, aynı temaları işliyor, aynı görüntüleri veriyor ve aynı rezil dili kullanıyor, tüm televizyon kanallarından aynı lağım akıntısı akıyor. Bu, işbirlikçi burjuvazinin egemenlik aygıtı olarak devletin toplumsal muhalefeti ezmek üzere kendini yeniden örgütlerken, sorunu şiddet aygıtlarından ibaret bırakmadığını, her türlü propaganda ve ideoloji aygıtlarını da özel bir tarzda kendine bağladığını, kendi organik bünyesinin bir parçası haline getirdiğini

gösteriyor. Türkiye'de medya artık devletin bir parçasıdır. Devlet dediğimiz zaman genellikle ordu, polis, bürokrasi, mahkemeler, zindanlar vb. akla gelir çoğu kere. Oysa Türkiye'de, salt Türkiye'de de değil günümüzün tüm kapitalist toplumlarında, devlet aynı zamanda medya demektir, salt ideoloji aygıtlarına değil, tüm iletişim, haberleşme ve enformasyon aygıtlarına da egemenlik demektir. Çağdaş burjuva devleti artık, emperyalist metropollerde olduğu kadar bağımlı ülkelerde de bunlarsız düşünemiyor. Egemen sınıfın şiddet aygıtlarını, onun propaganda ve ideoloji aygıtlarından ayırmanın olanağı yoktur artık.

Türkiye'de bu özellikle de böyledir, bizde medya devletin ayrılmaz bir parçası olmaktan öte, onun tam güdümündedir. Dahası derin devlet denilen kontr-gerilla merkezinin emir-komutası altındadır. "Andıç" benzeri skandallarla da inkar edilmez bir biçimde ortaya çıktığı gibi, onun en karanlık ve kanlı operasyonlarının aletidir.

Şanlı mücadelemiz 3. ayı geride bıraktı!

Zorlu engelleri aştık, yeni bir yola çıktık, geri dönmeyeceğiz! Onurumuz ve geleceğimiz için mücadeleye devam!

Büyük ve şanlı mücadelemizin üzerinden 3 ay geçti.

3 ay önce yola çıktığında kimse metal işçisinin bu noktalara geleceğini tahmin edemiyordu. Öyle ya ortada her türlü kirli yöntemle başvurmadan çekinmeyen bir satış şebekesi vardı. Metal işçisinin ise elinde hiçbir şey yoktu. Öfkeliydi, haksızlığa son verilmesini istiyor, artık satış şebekesini sırtında taşımak istemiyordu. Yani hiçbir şeyi yoktu ama haklıydı. Birliğini sağladıktan sonra kimse onu tutamayacaktı.

Nisan ayının o son günlerinde ilk eylemlerin kıvılcımı Renault'ta çakıldı. Kıvılcım biriken öfkeyi ateşledi ve yangın oldu.

İlk anda Türk Metal'den metal işçisinin taleplerine kulak vermesi, sözleşmenin iyileştirilmesi öne düşmesi ve temsilcilerin sandık konularında seçilmesi talebini karşılama istendi. Türk Metal bu taleplere kulaklarını tıkadı, "olmaz-olamaz" dedi. Metal işçisi 26 Nisan'da Kent Meydanı'nda son ihtarını verdi. Yine kâr etmedi. Bunun üzerine 5 Mayıs'ı istifa günü olarak belirleyen metal işçisini bastırmak için sopaya sarıldı, kan döktü. Böylelikle metal işçisini sindireceğini sandı fakat bu oyun ters tepti, Türk Metal kendi kendini bitirdi. İstifalar çığ gibi büyüdü, metal işçisi Türk Metal'i sildi. Harranlılar hareketi böyle oluştu.

Türk Metal'i silen, aradan çıkaran metal işçisi hakları için 15 Mayıs'ta ayağa kalktı. Şalter indirdi, günler süren şanlı bir direniş ortaya koydu. "Hak yoksa üretim de yok!" diyerek MESS'i sarstı, ülkeyi ayağa kaldırdı. Sadece Türk Metal'in değil, adı sanı olan ama mücadelede sıfır çeken sendikaların da bir hiç olduğunu gösterdi.

Bu büyük direnişin sonunda sözleşmenin üzerine hak olmaz diyenlerin yalanı çöktü. Metal işçisi tarih yazdı. İşçilerin birleştiğinde nasıl bir güç olduğunu dost düşman herkes gördü.

Metal işçisi bu büyük destanı yazarken gücünü kendi birliğinden aldı. İşyerlerinde fabrika kurulları, fabrikalar arasında ortak kurullar mücadelenin lokomotifleri oldu. Harranlılar ülkenin en büyük grev hareketini yarattılar, en büyük sendikası olduklarını gösterdiler.

Ancak mücadele bitmedi, sürüyor.

Metal işçisinin büyük ayağa kalkışıyla kaçacak delik arayanlar, grev bitip de rüzgar kesildiğinde sindikleri yerden çıkıp karşı hamlelere başvurdu. İşten atmalar, fabrika kurullarının altını boşaltmalar, Türk Metal olmadı deyip başka işbirlikçi sendikaları devreye sokmalar vb. vb. Organize bir şekilde baskı ve yıldırma politikaları ile kirli oyunlarıyla sahneye çıktılar.

Bazı fabrikalarda başarılı da oldular. Ancak metal işçisi asla pes etmedi. Bazı kaleleri düşürdüler ama asla bu mücadelenin asıl merkezi olan kalelere yanaşamadılar bile. Dahası mücadele dalgası başka fabrikalarda da yükselmeye devam etti.

Yine de metal işçisi henüz hiçbir şeyi güvenceye almış değil. MESS ve Türk Metal saldırılarından

vazgeçmedi, yeni oyunlar, yeni saldırı planları üzerinde çalışıyorlar. Güçlerini toparlayıp en sağlam kalelere yönelmek için en uygun anı bekliyorlar. Öte yandan bu büyük mücadelenin birikimlerini ranta çevirmek için başka sendikalar da devrede. Harranlıların büyük başkaldırısını öldürüp küçük dükkanlarına sermaye yapmaya çalışıyorlar.

Bu büyük tarihi yazan metal işçisi bu saldırıları ve oyunları bozacak güce fazlasıyla sahip. Bu gücün ise en büyük kaynağı fabrikalardaki işçi kurullarıdır. Her bir işçinin mücadelenin sadece bir neferi değil aynı zamanda yöneticisi olduğu, söz ve karar hakkını üretim birimlerinde ördüğü o büyük gücün kaynağı budur. Hem MESS ve Türk Metal hem de diğer sendika beyleri bu kaynağı kurutmaya çalışıyor. Metal işçisinin enerjisini, sendika beyliği tanımayan o görkemli heyecanını ve coşkusunu, fabrikalardaki o her şeyi yapabilecek kudretin sahiplerini kırmaya çalışıyor. Öte yandan ise MESS ve Türk Metal karşısında süklüm püklüm duran, mücadelenin ateşi alevliken uzaktan seyreden Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş'in beyleri, ateş soğumaya başlayınca ellerini uzatmaya başlıyor.

Metal işçisi tüm bunlar karşısında, eğer mücadelesini ve emeğini güvenceye alacaksa, kendine dönmekten, kendi birliğine güvenmekten başka çaresi yoktur. Bu da demek oluyor ki, fabrika kurulları yeniden kurulacak ya da sağlaştıracak, bölüm ve vardiya komiteleri oluşturarak, başına buyruk davranarak yeni beylere dönüşme tehlikesi taşıyan sözcülerini hizaya çekecektir. Ya da zaten pek çok fabrikada olduğu gibi beylikten tiksinen sözcü ve öncülerıyla kaynaşarak birliğini ve beraberliğini sağlaştıracaktır.

Bununla birlikte, mücadelenin öz ürünü olan,

ateşten gömleği giyerek TOMİS'i kuran öncü ve sözcüleriyle kenetlenerek ortak bir çatı altında yıkılmaz bir kale kuracaktır. Böylelikle sendika beyleri tarafından kirlenmemiş tertemiz bir yolda yürüyüşünü sürdürecektir.

Metal İşçileri Birliği, kendisinden bağımsız olsa da bu yürekli adımı hiçbir çıkar gözetmeden tüm gücüyle destekleyecektir.

Büyük bir tarihi hep birlikte yazdığımız metal işçisi kardeşlerimiz!

Pes etmek yok, bugüne kadar yaptıklarımız tarihe yazılacak kadar büyük işlerdi. Ama mücadele devam ediyor. Başladığımız işi bitirmeliyiz.

Sendika ağalığının, her türlü sendika beyliğinin kökünü kurutmalıyız. Böyle bir düzeni arka kapıdan getirip parlak ambalaj kağıdına sarıp bize yutturmalarına engel olmalıyız. Ülkenin yakın tarihinin en büyük mücadelesini veren bağımsız bir işçi hareketi olarak, isimleri farklı olsa da beylerin köşebaşlarını tuttuğu sendikaların çıkışı olmayan labirentlerine bizi sokmalarına izin vermemeliyiz. Hele hele aramızdan üç beş kişinin tutup bu mücadeleyi kendi başarılarını gösterip bizi bu çıkmaz yola sürüklemesine karşı dikkatli olmalıyız. Bu arkadaşlarımızı uyarmalıyız, eğer ısrar ediyorsa sırtımızı dönmeliyiz.

Şanlı mücadelemizin 3 ayını geride bıraktığı şu günlerde bütün metal işçisi kardeşlerimizi, hem bu 3 aylık mücadele dönemi hem de geleceğimiz üzerinde hep birlikte düşünmeye, tartışmaya ve kenetlenmeye çağırıyoruz.

Sömürünün ve ihanetin kalelerini yıktık, emeğin ve onurun kalelerini kuracağız!

Direnişler karşısında devlet taarrüzde!

Metal işçilerinin yıllardır biriktirdiği öfkenin patlaması, sermayenin işçi sınıfı içindeki en kirli uzantılarından olan Türk Metal çetesine soğuk bir duş aldırdı. Bosch sözleşmesinin imzalanması ile Bursa'da başlayan hareket, Türk Metal'den kitlesel istifa eylemlerine dönüştü. Tüm metal işçilerine umut ve cüret kaynağı olan Bursa'daki metal işçilerinin eylemleri çeşitli illerde sendikali-sendikasız işçileri de ilk elden içine alan bir hale büründü.

Metal işçilerinin, satılık sendikal anlayışa ve yaşam koşullarına karşı vücut bulan eylemleri; sermaye, işkolu ve Türk Metal açısından başka bir merkeze yöneldi. Bu süreçte Kocaeli'deki metal işçileri ise Ford, Enpay, Magna, Dytech, Federal Mogul, Arçelik LG, ZF Sachs, Farba, VLE, Pimsa Pelzer, Akplas fabrikalarında ilk adımları attı.

Kocaeli'de işçilerin temas noktalarının zayıf oluşu, Bursa gibi birbiri ile etkileşim içinde olmayışı hareketin gelişimini olumsuz etkiledi. Bursa'da gelişen ani hareketin karşısında şaşımaktan başka bir şey yapamayan üçlü şer ittifakı (patron-Türk Metal-polis), Kocaeli'deki fabrikalarda yaşanan/yaşanacak herhangi bir tepkiye saldırıyla karşılık verdiler. En yakın örneklerden olan Arçelik LG işçilerinin taleplerinin karşılanması için üretimi durdurması, patron tarafından bir bahane sayılarak işçilerin işten atılmasında görülmüştür. İlk başta üretimlerinin durmasının önüne geçmeye çalışan patronların asıl korkusu üretimden yapacağı zarar değil, hareketin diğer fabrikalara yayılması idi. Ford dışındaki fabrikaların hepsinde patronlar, işçilerin taleplerini kabul edeceğini söyleyerek hareketin hızını kesmeyi başarmıştır.

Bu süreçte Türk Metal yetkili olduğu tüm fabrikalarda taarrüze geçti. Tarihinde görülmediği kadar bildiri dağıttı, afiş yaptı. İşçilere yönelik göstermelik "ilgi" ve "şirinliklerinin" fotoğraflarını çekip sosyal medyada kendi adına kullandı. Bulunduğu fabrikalarda ise kendi adamlarını içeri dizerek işçilerin yan yana gelmesini engelledi. "Çıt" çıkaran tüm işçiler, hatta geçmiş dönemlerde belli muhalif yönleri öne çıkan işçiler de, sendika veya İK odasına çekilerek tehdit edildi.

Gelinen noktada devlet de hareketin gelişimini engellemek için elinden gelini ardına koymuyor. Kendi safının patronların yanında olduğunu tüm işçi sınıfına göstermiş oluyor. Arçelik LG'de polis, KOÇ'un insan kaynaklığına soyunmuştur. Tüm işçileri işten atmakla tehdit etmekten, "terörist" ilan etmeye ve en sonunda da saldırarak dışarı atmaya kadar işi vardiyaştır. Enpay'da yaşananlar yine ibretliktir. Türk Metal çetesi sağdan soldan adam toplayarak işçileri korkutmaya geliyor, saldırıp yaralıyor. Buna tepki gösteren Enpay

işçilerini polis fabrika önünden uzaklaştırmaya çalışıyor, ama Türk Metal'in sürüsüne dokunmuyor. Keza Opsan direnişi sürerken Türk Metal'in fabrikaya yabancı insanlar sokması bizzat polisin gözü önünde ve denetiminde gerçekleşmişti.

Polisin bu azgın tutumu karşısında işçiler devletin gerçek yüzü ile tanıştı. Direniş esnasında polisin tutumları karşısında geri adım atmayan işçiler, taleplerin meşruluğuna yaslandılar. Direnişler işçiler açısından birer okula dönüştü. Polisin fabrikadan çıkarma hamlesi karşısında yine direnerek yanıt verdiler. İstifa ettikten sonra ne yapacağını bilmeyen işçilerin gittiği Birleşik Metal-İş Sendikası veya UID-DER ise polisin saldırısı karşısında işçilerin militanca karşı koyma girişimlerini geriye çekti. Polisle işçileri karşı karşıya getirmemeye çalıştılar. Bu geri tutumların sonucunda ise hep mevziler kaybedildi. Enpay fabrikasının önündeki direniş sadece vardiya giriş-çıkışlarındaki görünmelere döndü. Arçelik LG'de "Polisle işimiz yok" anlayışı ile polisler nezdinde devlete tarafsızlık misyonu biçenlere mücadele eden yana olan işçiler tavır almıştır.

En nihayetinde ise metal işçilerinin fiili grev yapmaya meşruluk kazandırdığı bir süreçte, işçilerin çeşitli vesilelerle gösterdiği tüm eylemlere devlet açıkça saldırmaktan geri durmamaktadır. Trakya'da Türk Metal'den istifa eden Trakya Döküm işçileri iki işçi arkadaşlarının işten atılması üzerine üretimi durdurmuş ve direniş jandarma zoruyla kırılmıştır. Pendik'te kurulu SeraPool fabrikasında işçiler, sendikal örgütlenme haklarının tanınması için yaptığı fiili grevin 20. gününde polis zoru ile fabrikadan çıkarılmış, 110 işçinin iş akdi feshedilmiştir. Batman'da iş akitlerinin feshedilecek olmasına karşı petrol kulesini işgal eden işçilere ve desteğe gelen ailelerine polis azgınca saldırdı. Son olarak ise ödenmeyen ücret ve tazminat hakları için şirketin önünde eylem yapan AD Demirel işçilerine polis saldırarak işçilerin çadırlarını dağıttı.

Üçlü şer ittifakı (patron-Türk Metal-polis), direnişlerin yayılmaması ve işçi sınıfının örgütlü gücünün büyümemesi için her türlü saldırganlığı denemektedir. Tüm bu saldırganlıkların karşısında işçilere umutsuzluk ve korku yayan, icazetini patronların koyduğu yasalardan alan anlayışların işçi sınıfına katabileceği bir şey olmadığı görülmüştür. Kazanıma giden yol, bu tür anlayışlarından uzak durmaktan ve fiili meşru mücadeleden geçmektedir. Bu açıdan Bursa'da işçilerin oluşturdukları fabrika kurulları/komiteleri örnek teşkil etmektedir. Kocaeli-Gebze hattında da hem her fabrikanın kendi iş bütünlüğü ve kurul/komite işleyişleri ile inisiyatiflerini geliştirmeli hem de fabrikalar arasındaki iletişim ve ortak karar alma mekanizmaları oluşturulmalıdır.

Enpay işçileri üretimi durdurdu

Kocaeli'de kurulu Enpay'da işçiler Türk Metal çetesinden istifa ettiler. İşçilerin istifası patron tarafından işten atma saldırısı ile karşılandı. Enpay patronu 10 Temmuz'da 11 işçiyi işten attı.

İşten atılan işçiler fabrika önünde direnişe başlarken, patron ve Türk Metal çetesi el ele vererek direnişi kırmaya çalıştı. 13 Temmuz'da Türk Metal çetesi fabrika önündeki işçilere saldırdı.

Türk Metal çetesinin saldırısını püskürtten işçiler, vardiyadan çıkan arkadaşlarıyla buluştuktan sonra İzmit'e doğru yürüyüş gerçekleştirdiler. Sanayi çıkışında önleri kesilen işçiler, bu kez de polisin saldırısına uğradılar.

Saldırılarına son vermeyen patron 20 Temmuz'da da önce 12, bir süre sonra da 2 olmak üzere toplam 14 işçiyi işten attı. İşten atma saldırılarına Enpay işçilerinin yanıtı ise gecikmedi. İşçiler saldırıya üretimi durdurarak karşılık verdi.

Enpay'da hem içerde hem dışarda direniş devam ediyor. Polis de fabrika önüne kurdu barikatları kaldırmayarak dışarıdaki işçilerin içeri girmelerini ve arkadaşlarıyla buluşmalarını engellemeye çalışıyor.

Donghee Otomotiv'de 30 işçi atıldı

Sakarya'nın Hendek ilçesinde bulunan Donghee Otomotiv'de yönetim 20 Temmuz akşamı 30 işçinin telefonlarına gönderdiği mesajla işten çıkarıldıklarını bildirdi. Ertesi sabah kartlarını okutarak fabrikaya giren işçileri, fabrika yöneticileri fesih belgelerini vererek fabrikadan çıkardı. Atılan işçilerin şahsi eşyalarının alınması dahi engellenmek istenirken işçilerin tepkisi sonucu jandarma eşliğinde eşyalar alındı.

Donghee Otomotiv işçileri Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olduktan sonra, 3 Haziran'da 2 işçi işten atılmış, işten atma karşısında fabrika önünde eylem yapılmıştı. İşçilerin bu açıklamaya katılmaları işten atmaya gerekçe gösterilirken raporlu olduğu günlerde işe gelmemeleri de gerekçeler arasında yer alıyor.

AD Demirel işçilerine polis saldırısı

Kocaeli'de İzmit Plaj Yolu'nda bulunan ve geçtiğimiz yıl kapatılan AD Demirel fabrikasında ücretleri ve kıdem tazminatları gasp edilen işçiler, mücadelelerini Ankara'daki şirket merkezine taşıdı. Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 8 işçi, 13 Temmuz'da AD Demirel'in önüne gelerek "Kıdem tazminatımız ve alacaklarımız derhal ödensin, Atilla Doğan Demirel işçileri" yazılı pankartla şirketin önünü kapadı.

Daha sonra şirketin önünü abluka altına alan polis, şirketin girişinin kapatılmasının yasal olmadığını ve bir işgal eylemi olduğunu öne sürdü ve eylemi sürdüren işçilere saldırdı.

“Türk Metal çetesinden hesap sor, istifa et!”

B/S/H patronu, arife günü “işçileri patrona karşı kışkırtmak, galeyana getirmek!” bahanesiyle işten atma saldırısını devreye soktu. B/S/H Fabrika Kurulu da işten atma saldırısının ardından yazılı bir açıklama yaparak fabrika yönetimi ve Türk Metal çetesinin el ele verdiğini belirtti. B/S/H Fabrika Kurulu’nun açıklamasını sunuyoruz...

B/S/H yönetiminin yıllardır Türk Metal çetesinin fabrika içerisindeki tüm pisliklerine, ahlaksızlıklarına, işçilere dönük baskılarına sessiz kaldığı açıktır. Çünkü Türk Metal çetesinin ve yönetimin varlık sebebi ortaktır. Fabrika yönetimi üretim hedefleri ortaya koyar, sayıları ve mesaiyi arttırır, işçi daha fazla sömürülür, bunu işçilere kabullendirmek de Türk Metal çetesine düşer.

Şimdi bu ikili şebeke el ele vererek yılladır bu fabrikaya emek veren işçilerin iş akdini bayram öncesinde arife günü tazminatsız bir biçimde sonlandırıyor. Neden olarak da “işçileri patrona karşı kışkırtmak, galeyana getirmek!” gösteriliyor.

Çıkartılan işçi kardeşlerimizin anlattıkları; Türk Metal çetesinin yalan ve iki yüzlülüklerini, üretim rekorları kırılırken düşük ücretlerle azgın bir şekilde sömürünün olduğunu, usta ve posta başı baskılarına, Türk Metal’e mahkum olmadığımızı anlatmak ne zamandan beri işten atılma nedeni oldu? İşçi arkadaşlarımız her zaman doğruyu söylediler, hakkı savundular, haklıdan yana oldular her zaman.

Sizin için haklarınızın farkında olan haksızlıklara dur deme cesareti olanlar tehlikeli bunu biliyoruz. B/S/H yönetimi için ahlaksız işçi olmak, işçi arkadaşlarını satan yalaka olmak, sendika adına bantlarda işçiye baskı uygulamak, Türk Metal yalaması olmak ideal bir işçidir.

Korkunuzdan bayram öncesi arife günü fabrikada kimse yokken işçi arkadaşları atarken mesajınız “hakkınızı aramayın bakın tazminatsız adamı kapının önüne koyarız!” mesajı vererek tüm işçileri korkutacağınızı sanıyorsunuz. Sırası ile hesaba katmadıklarını ve yanılıklarını B/S/H yönetimine ve

onun kuklası Türk Metal çetesine hatırlatalım.

1- Yönetimin işten atmalara neden gösterdiği nedenler dayanaksızdır. İşçinin işini aksatmadığı tüm koşullarda düşüncülerini ifade etmesinin hiçbir sıkıntısı yoktur. Yani arkadaşlarımız yasal olmayan haksız bir şey yapmamıştır.

2- Hani siz B/S/H yönetimi olarak işçinin düşüncelerine ve kendisine değer veriyordunuz? Ne oldu işçilerin paylaştığı düşünceler sizin milyar dolarlara dokununca problem mi oldu?

3- Hani ne oldu bu saat ücretlerine yapılacak olan iyileştirmeler? Tabi ki koca bir yalan. Üretimde adet rekorları kırma sözünüzü işçiye tuvalete göndermeyerek tutuyorsunuz. Ama biz işçilere bunun karşılığında verdiğiniz sözlerinizi tutmuyorsunuz. Bu ikiyüzlülüğü, yalanı konuşmayalım mı?

4- İşçileri sürekli oyaladınız, ortağınız Türk Metal çetesinden istifasını engellediniz. Size göre elebaşlarından başlayarak işten atmalara başladınız. Fakat unutmayınız ki sömürü, baskı sürüyor B/S/H işçisi susmayacak, kanmayacak, yolunu yürüyecektir.

5- Türk Metal temsilcileri siz de işten atmalardan haberiniz yokmuş gibi davranıyorsunuz. Ama yemezler bu işin direkt planlayıcısı ve çıkış listesini veren sizlersiniz. Bu yapılanlar yanınıza kalır sanıyorsanız yanılıyorsunuz.

Şimdi tüm sorumluluk geriye kalan çalışan işçi kardeşlerimizdedir. Hakları için sözünü esirgemeyen, dik duran, işçi kardeşlerinin sonuna kadar yanında olan bu işçi kardeşlerimize sahip çıkacağız, bu mücadeleyi devam ettireceğiz. Sorunlar katlanarak hala devam ediyor. Beklemenin, korkmanın bir faydası yok.

Şimdi B/S/H işçileri için ayağa kalkma vaktidir. Türk Metal çetesinden ve yönetimine işçinin ne kadar güçlü olduğunu gösterme günüdür. Türk Metal çetesinden istifa etmek artık boynumuzun borcudur. Daha çok üretim rekorları kırar, bantlarda sayılar tavan yapar, tuvalete bile gidemeyiz, sendikacılar yüzümüze tükürse gıkımız çıkmaz. Bunlara katlanmaktansa onurlu olanı yap kardeşlerine sahip çıktığını göster, geleceğin için mücadele et, Türk Metal çetesinden hesap sor, istifa et!

İzocam işçileri direnişte

İzocam’da bayram tatilinde çalışmayı kabul etmeyen işçiler işten atıldı. İşçiler fabrika önünde direnişe başladı.

Dilovası’nda kurulu İzocam fabrikasında 34 taşeron işçisi, yöneticilerin bayram öncesi kendilerine “Bayramda 30 TL’ye çalışacaksınız yoksa kovulursunuz” dediklerini belirtti. Düşük ücretle çalıştırılmayı kabul etmeyen işçiler, dönüşte işe alınmadıklarını belirterek “Biz bayramda bu nedenle çalışmadık ve tatil yaptık. Ancak tatil dönüşü fabrikaya işe gittiğimizde bizi içeri almadılar” diye konuştular.

Eti Alüminyum’da iş bırakma

Konya’nın Seydişehir ilçesinde, Eti Alüminyum AŞ bünyesindeki Bayağşar Kömür İşletmeleri’nde çalışan işçiler, sürgünlere karşı süresiz iş durdurdu.

21 Temmuz’da işbaşı yapmayarak işletme önünde bir araya gelen işçiler, Türkiye Maden-İş Sendikası için örgütlenme faaliyeti yürüten işçilerin Seydişehir dışındaki iş yerlerine gönderilmesine tepki gösterdi. İşçiler adına söz alan Türkiye Maden-İş Sendikası Konya Şube Başkanı Yıldırım Beyazıt Çetin, başka işletmelere gönderilen işçilerle geçen ay örgütlenme faaliyeti yürüttüklerini belirtti ve şöyle konuştu:

“Arkadaşlarımız çoğunluğu sağlayabilecek şekilde üye oldu. Tabi bunu işveren duyar duymaz 16 tane baş çeken diyebileceğimiz arkadaşlarımızı il dışında saçma sapan görevlere verdi. Örneğin; İstanbul havalimanı, Artvin, Çankırı, Rize gibi değişik yerlere üçer, beşer kişi görevlendirme yaptılar. Bu tamamen sendikal oluşumu engellemek içindir. Arkadaşlarla biz karar aldık, bu 16 arkadaşımızı göndermeyeceğiz.”

Karayollarında taşeron köleliği sürüyor!

Taşeron köleliğine, sendikal ihanete karşı örgütlü mücadeleye!

Ahmet Davutoğlu, Yol-İş Genel Merkezinin 30 Nisan'da düzenlediği etkinlikte Karayolları bünyesinde çalışan 6 bin 417 işçinin kadroya alınacağını söylemişti.

Yol-İş ağaları da Ahmet Davutoğlu'nun kadro müjdesi ile rahatlamıştı. Seçim yatırımı olan kadro sözü hala tutulmadı. Onlarca mahkeme kararını uygulamak için karayolu işçilerinin ortalama 80 bin lira alacağından vazgeçmesini dayatan ve istediği sözü alan AKP iktidarı kadro sözünü tutmadı.

Kadro sözünü tutmayan ve bunu yeni hükümetin kurulmamasıyla gerçekleştiren AKP iktidarı, Suriye sınırına asker yığmakta ve yeni atamalar yapmakta bir an bile tereddüt etmedi. Karayolları işçilerine kadro sözünün üzerinden yaklaşık 3 ay geçmiş olmasına rağmen somut bir adım atmadı. Aynı dönemde yapılan ihaleyle İzmir Bölge Müdürlüğü'nde 3 yıl boyunca yapılacak işler taşeron firmaya verildi.

Karayollarında taşeronluk köleliği sürüyor

Kadro sözünü tutmayan AKP iktidarı karayollarında anahtar teslim ihaleler yapmayı sürdürdü. Taşeron köleliğini ise tam gaz devam ettiriyor. Karayollarının ağaları olan taşeron firmalar işçilere daha düşük ücretle çalışmayı dayatıyor. Örneğin Karayolları İzmir Bölge Müdürlüğü'nde son yapılan ihaleyi 3 yıllığına alan taşeron şirket, 1150 lira ücretle çalışan işçilere 1050 lira teklif etti.

İzmir'de ihaleyi alan taşeron firma taşeron işçileri düşük ücrete rıza göstermemeleri durumunda dışarıdan taşeron işçi getirmekle tehdit etti. Taşeron firmasıyla görüşen işçiler tehdide rağmen kölelik koşullarında çalışmayı kabul etmediler. Ücretlerinin düşürülmesi dayatmasına karşı tepkilerini ortaya koydular. Ücretlerinin yükseltilmesi gerektiğini ifade ettiler.

İşçiler iş bırakmayı düşünürken, ekip başı, şoförlerin, "biz bu paraya çalışırız" diyerek işçileri bölmesi üzerine bu kararlarını hayata geçiremediler. İşçiler 1150 lira çıplak maaş içeren sözleşmeleri imzaladılar. Buna tepkili olan işçiler, "Seçimlerden önce kadrolu olmamız gerekiyordu. Hâlâ erteleniyor, nereye kadar dayanacağız" dediler. Tüm bunlar yaşanırken Yol-İş İzmir 1 No'lu Şube olan biteni izledi. İhalenin anahtar teslim olması konusunda da Yol-İş ağaları hiçbir girişimde bulunmadılar.

Yol-İş ağalarının ihaneti sürüyor!

İzmir'de yaşananlar karayollarında taşeronluk köleliğinin süreceğinin işaret fişeğidir. Tüm bu gelişmeler AKP iktidarı ve Yol-İş'in başına çöreklenmiş ihanet şebekesinin eseridir. Karayollarında çalışan taşeron işçileri açtıkları davaları kazanmışlardır. Taşeron işçilerinin çalışmaya başladıkları tarihten itibaren Karayolları Genel Müdürlüğü'nün işçileri oldukları tescillenmiştir. Yani taşeron işçileri yargı kararıyla hem kadro almaya, hem 5 yıllık süre için ücret farkı, yıpranma primi (çıplak ücretin % 20'si),

sosyal yardım, ikramiye (yılda 112 yevmiye) ve diğer bazı haklara sahipler.

Her taşeron işçisinin devletten alacağı yaklaşık 80 bin liradır. Yol-İş ihanet şebekesi AKP iktidarı ile anlaşmış işçileri göstermelik bir biçimde kadroya geçirip, karşılığında her bir işçi 80 bin lira alacağından vazgeçmiştir.

AKP iktidarına umutlarını bağlamış olan Yol-İş ağaları taşeronluk köleliğine son veremezler. Taşeron ağalarının sefalet ücreti dayatmasına göğüs geremezler. Taşeron köleliğine son verme mücadelesini, her gün AKP'nin kapısı önünde bekleyenler yapamazlar. İşçiler cephesinden gerçekleşen her çıkışı boğmak için seferber olanların yaptıkları yapacaklarının teminatıdır. Onlar her zaman olduğu gibi taşeron köleliği düzenine hizmet etme tutumunda ısrar edeceklerdir.

AKP iktidarı başını ağrıtan yargı kararlarını kadro sözüyle yerine getirme rolünü oynamıştır. Hem çerçevesi belli olmayan kadro sözüyle karayollarında çalışan taşeron işçilerini beklenti içine sokmuş, hem de taşeron işçilerinin alacaklarından vazgeçmeleri nedeniyle büyük bir kazanım elde etmiştir.

Taşeron köleliğine son vermenin yolu örgütlü mücadeleden geçmektedir

Karayollarında çalışan taşeron işçileri mücadele isteklerini defalarca göstermişlerdir. Yaptıkları eylemlerle taşeron köleliği saldırısına boyun eğmeyeceklerini ortaya koymuşlardır. Ama buna

rağmen karayolu işçileri büyük bir mücadele isteğine sahip olmalarına karşın, yeterli bilinç ve örgütlülüğün yoksun oldukları açık, yalın bir gerçektir.

Karayollarında çalışan taşeron işçilerinin yapması gereken şey; şube şefliklerinden başlayarak, ülkenin dört bir yanında bulunan karayolları bölge müdürlüklerinde örgütlenmeye hız vermektir. Yeni ihalelere karşı çıkmak, taşeron firmalarını rahatlatan çalışma koşullarına geçit vermemektir. Karayolu işçilerinin birliğini ve mücadelesini büyütmezdür. Zira hem AKP iktidarının ve hem de taşeron ağalarının anlayacağı tek dil, örgütlü mücadelenin dilidir.

Karayolu işçilerinin ortak taleplerinin en önemlilerinden birisi karayollarında yaşanan özelleştirme furçasına son verilmesidir. İkincisi; eşit işe eşit ücret ve insanca yaşamaya yeten asgari ücret talebidir. Üçüncüsü; taşeron işçiliğinin yasaklanmasıdır. Dördüncüsü, karayollarında çalışan tüm işçilerin sendikal hak ve özgürlüklerden, toplu sözleşme hakkından yararlanmasıdır. Beşincisi karayolları şube şefliklerinin ve araç parklarının müteahhitlere teslim edilmesi kararının iptal edilmesidir.

Karayollarında yaşanan yeni taşeronlaşma girişimlerine geçit vermemek, taşeron köleliğine ve özelleştirme saldırısına karşı karayolu işçilerinin mücadele taleplerini yükseltmek için öncü karayolu işçileri harekete geçmelidir.

Yeni taşeronlaşma saldırılarına karşı karayollarında her yere yayılan bir genel direniş için gerekli olan topyekün mücadele ateşini tabana yaymaktır. Zira taban örgütleri karayolu işçilerinin birliğinin güvencesidir.

DEV TEKSTİL Genel Kurulu gerçekleştirildi

DEV TEKSTİL 1. Olağan Genel Kurulu, devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının tartışıldığı bir genel kurul olarak 12 Temmuz'da gerçekleştirildi. Avcılar Kemal Bozan Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen genel kurulda ilk olarak katılımcılar selamlandı. İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşundan sonra DEV TEKSTİL Kurucu Genel Başkanı Engin Yılgin açılış konuşması gerçekleştirdi. Yılgin konuşmasında dünya ve Türkiye'de işçi sınıfı ve halklara yönelik saldırılara değindi. Greif işgalinden DEV TEKSTİL'e uzanan süreci anlattı. İşçi sınıfının mücadele tarihinden ve yakın dönem işçi mücadelelerinden verdiği örneklerle sendikaların bugün içinde bulunduğu tabloya değindi. İhanetçi, işbirlikçi, icazetçi sendikal anlayışlara karşı DEV TEKSTİL'in devrimci sınıf sendikacılığı bayrağını yükselttiğini ifade etti. Yılgin konuşmasında fiili grevlerle Türk Metal çetesine ve sermayeye karşı mücadele eden ve mücadelelerinin ürünü olarak TOMİS'i kuran metal işçilerini ve TOMİS'i selamladı.

Engin Yılgin'ın konuşmasının ardından yoklama yapılarak divan seçimine geçildi. Divan kuruluna önerilen liste oylanarak kabul edildi. Divan oluşturulmasının ardından ilk olarak gündem dışı ve konuk konuşmalarına geçildi.

Bu bölümde Yol İş'ten istifa ederek Dev Yapı-İş'e geçen **Karayolu işçisi Mehmet Özerden**, DEV TEKSTİL üyesi **İlbeyli Tekstil işçisi Mesut Öner**, **Metal İşçileri Birliği üyesi bir işçi**, bir **petro-kimya işçisi** ve **Sosyalist Kamu Emekçileri** temsilcisi söz aldı.

Tüzük değişikliği

Konuk konuşmalarının ardından Tüzük değişikliği gündemine geçildi. DEV TEKSTİL tüzüğünde taban iradesine vurgu yapan maddelerin, Çalışma Bakanlığı'ndan gelen yazıyla Sendikalar Kanunu'na uygun olmadığı gerekçesiyle değiştirilmesi gerektiği ifade edildi. Bakanlık yazısında değiştirilmesi gerektiği ifade edilen maddeler üzerine bir delege konuşma gerçekleştirdi. Delege konuşmasında sendikalar kanununun anti demokratik olduğunu vurguladı. Mevcut yasanın bürokratik kast oluşturulmasının dayanağı olduğunu ifade etti. Mevcut yasa sınırlarında kalınarak taban iradesini açığa çıkaran bir işleyişin imkânsız olduğunu ifade etti. DEV TEKSTİL'in yasal zorunluluktan kaynaklı birtakım tüzük değişikliğini yapacağını fakat taban inisiyatifini açığa çıkaran işleyişine fiilen devam edeceğini ifade etti. Ayrıca

mevcut sendikalar yasasına karşı fiili ve hukuki mücadeleyi sürdüreceklerini ifade etti.

Tebliğ sunumları

Tüzük gündeminin ardından genel kurul hazırlık komisyonlarının hazırladığı tebliğ sunumlarına geçildi. İlk tebliğ sunumu "Tekstil sektörünün durumu ve mücadele talepleri" başlığıyla gerçekleştirildi. İkinci tebliğ "Mevcut sendikal hareketin tablosu ve devrimci sınıf sendikacılığı" başlığıyla sunulurken, üçüncü tebliğ "Sınıf hareketinin tablosu ve fiili meşru mücadelenin önemi" başlığıyla sunuldu. "DEV TEKSTİL'in mücadele ve örgütlenme hattı" başlıklı dördüncü tebliğin ardından da son olarak "Grup TİS'leri ve TİS süreçlerinde tutumumuz" başlıklı sunum yapıldı.

Delege ve üye konuşmaları

Sunumların ardından delege ve üye konuşmalarına geçildi. Çok sayıda delege bu bölümde söz aldı. Kadın işçilerin örgütlenmesinin önemi, Kürt halkı ve diğer ezilen halklarla dayanışmanın önemi, göçmen işçilere karşı gerçekleştirilen şoven saldırganlığa karşı yapılması gerekenler, çocuk işçiliğine karşı verilmesi gereken mücadele, sendikanın mücadele ve örgütlenme sürecinde izlemesi gereken yol ve yöntemler konulu konuşmalar bu bölümde gerçekleştirildi.

Yeni yönetim seçildi

Genel kurulda tek listeyle girilen seçimin sonuçlanmasının ardından yeni yönetim adına bir konuşma gerçekleştirildi. Resmi prosedürün DEV TEKSTİL'in asıl işleyişini belirlemediği DEV TEKSTİL'in yönetici organlarının; fabrika komiteleri ve fabrika meclisleri olduğuna değinildi. Bunun için bütün üyelere ve DEV TEKSTİL gönüllülerine "devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını" sınıf içerisinde yaygınlaştırmak için önemli görevler düştüğünün vurgulandığı konuşmayla genel kurul sonlandırıldı.

DEV TEKSTİL Genel Yönetimine; Engin Yılgin, Hüseyin Güvenç, Emel Özyön, Dilek Türker, Derya Gülşe, Murat Yıldırım, Ali Yusuf Gülseven seçildi.

Disiplin kuruluna; Rabia Aslan, Okan Karaçam, Turan Yıldırım seçildi.

Denetim kuruluna; Onur Eyidoğan, Songül Temiz, Mehmet Ergül seçildi.

Sendikacılık değil, 'otelcilik' yapıyorlar!

İşçi sendikalarının başına çöreklenen bürokratlar, sözde "eğitim tesisi" adı altında otelcilik sektörüne giriyor.

Akdeniz Turistik Otelciler ve İşletmeciler Birliği (AKTOB)'un Ekin Grubuyla birlikte çıkardığı *Resort Dergisi'*nde yayınlanan, Ekin Grubu Araştırma Birimi'nin araştırmasına göre otelcilğe giren sendika sayısı 8'e, bu sendikaların sahibi olduğu tesis sayısı da 23'e ulaştı.

Otelcilğe giren ilk sendika Türk Metal olurken, Lastik-İş, Haber-İş, Yol-İş, Belediye-İş, Kristal-İş, Çimse-İş, Tes-İş ve Tarım-İş sendikalarının da otelleri bulunuyor.

Sendikalar sahibi oldukları otellerin bir bölümünü üyelerin yararlanması amaçlı eğitim tesisi olarak gösterirken bir tesisi kiraya vererek ya da doğrudan işleterek otelcilik yapıyor.

Yol-İş Sendikası, bünyesinde 'Otel Genel Müdürlüğü' birimi oluşturuldu ve bu birimin başına bir genel müdür atandı.

Otelcilik alanına ilk giren Türk Metal ise bu tesisleri işletmek üzere ayrı bir şirket kurdu. Türk Metal, bünyesindeki otelleri işletmek üzere Obatur Otelcilik adıyla şirket kurdu. Obatur'un sahibi de Türk Metal'in patronu Pevrul Kavlak'ın kızı ve damadı.

İşletmecilik de yapıyorlar

Öte yandan, sendikaların otelcilik alanında işletmecilik de yaptığı vurgulandı. Araştırmayı yapan Ekin Grubu Araştırma Birimi yöneticisi Fehmi Köfteoğlu, sendikaların "üyeleri için eğitim ve dinlenme tesisi" adıyla otel yaptığını ancak bir süreden beri bu işi artık açıkça otelcilik adıyla ve tümüyle ticari bir faaliyet olarak yaptıklarını belirtti.

Köfteoğlu, otelcilik işine giren sendikaların bu alana girdikten sonra kendi alanlarında ve üyeleri ile ilgili bir başarısı olmayan, iktidarla yakın ilişki içinde olan sendikalar olmasının dikkat çekici olduğunu belirtti.

Yeni oteller yapılıyor

İşçilerin aidatları üzerinden kendileri için saltanat düzenleri kuran sendika bürokratlarının 'yeni projeleri' de yolda. Bünyesinde 4 otel bulunan Türk Metal, yeni otelini Ankara Söğütözü'de yapıyor. Sendikaya ait arazinin üzerindeki 5 yıldızlı otelde 224 oda 448 yatak bulunacak.

Lastik-İş de Kocaeli'nin Başiskele ilçesine yapacağı 5 yıldızlı otelin temelini attı. Otel 5 yıldızlı, 120 oda ve 252 yatak kapasiteli olacak.

Hangi sendikanın kaç oteli var?

Yol-İş: 6 otel (Mersin Silifke, Antalya, İzmir, Ankara, Trabzon, Erzurum)

Türk Metal: 5 otel (KKTC Girne, Ankara, Didim, Karadeniz Ereğli)

Haber-İş: 5 otel (Mersin, Çeşme, Antalya, Kemer, Ankara)

Çimse-İş: 2 otel (Alanya, Ankara)

Tes-İş: 2 otel (Akçay, Mersin)

Lastik-İş: 1 otel (Kocaeli)

Belediye-İş: 1 otel (Kuşadası- Davutlar)

Tarım-İş: 1 otel (Antalya)

Birleşik Metal-İş seçenek midir?

Metal işçileri yeni ile eski arasında bir mücadele muhasebesine girişmişken farklı renklere sahip sendikal bürokrasi aynı yerde durmaya devam ediyor. Dünün sessizliğinde sesi daha çok çıkan, ilerici kimliği ile diğerlerinden ayrılan Birleşik Metal-İş de geride kalıyor, eskide ısrar ile hareketin dışına düşüyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası bürokratları metal hareketinin ilk günlerinden beri aynı soğukkanlılık ve politik yaklaşımla bekliyor. 'Günümüz gelsin de payımızı alalım' diyen Çelik-İş ağaları gibi "biz de birkaç fabrikada daha yetkili olalım" derindeler. Elbette diğerleri gibi kaba esnaf mantığı taşıyorlar. Lakin bu onları sınıf hareketinin yeni döneminin öznesi yapmadığı gibi geçmişin parçası olmaktan da kurtarmıyor.

Elbette ne Türk Metal çetesi ne de Çelik-İş ağalarıyla aynı çukurdalar. Ama 'ilerici mücadele' anlayışları metal hareketinin gerisindedir. Dün bunu örtecek bir durgunluk vardı. Sınıf devrimcilerinin mücadelenin ilkeleri üzerinden ortaya koydukları gerçekler geniş işçi kitleleri içerisinde okunmakta ve tepki yaratmakta sınırlıydı. Ki buna rağmen sendikal bürokrasinin denetimindeki metal işçileri anlamlı işgal ve direniş örnekleri de yaratmıştı.

Şimdiyse Bursa'dan çıkan hareket artık tüm maskeleri düşürdüğü gibi boyaları da döktü. Hareket içinde Birleşik Metal-İş bürokratlarının kendi üyeliklerini şişirmek dışında metal işçileri için emekleri olmadığını gösterdi. Tersisi olsaydı, temas halinde olmadıkları fabrikalarla da dayanışma içerisinde olur, direnişlerine güç katmaya çalışır, üyelik yaptıkları yerlerdeki eylemli tutumlarıyla örnek olmak için uğraşırlardı.

Yeni dönemde eski seçenekler...

Ama son birkaç haftadaki pratikleri yine ve yeniden gösteriyor ki Birleşik Metal-İş bürokratları eski köhnemiş "sendikacılık" pratiklerini sürdürmekte ısrar ediyorlar.

DİSK önünde direnişçi işçiye saldırı

Genel-İş'te işten atılmasının ardından DİSK'in İstanbul Şişli'deki merkez binası önünde direniş başlayan Oya Baydak, 13 Temmuz'da DİSK Genel-İş üye ve yöneticilerinin saldırısına uğradı. Onlarca kişi direnişçi kadın işçiye linç edercesine saldırdı. DİSK bürokratlarının zemin hazırladığı saldırıda direniş pankartları da yırtıldı. Gün boyunca direnişçi işçiye ve DİH üyelerine dört kez saldırı gerçekleştirildi. Saldırıda ÇHD'li avukatlar da yaralandı.

Eylem yapma bahanesiyle bir dizi kentten üye işçileri DİSK binası önüne getirerek direnişçi işçiye saldırtan Genel-İş bürokratları, patron edasıyla yaptıkları açıklamada Oya Baydak'ın işten

Öyle ya onlara göre çözüm; "Metal işçilerinin başka seçeneği yok! Tek bir seçeneği var. Kendi sendikalarında, gerçek sendikada, yani Birleşik Metal-İş'te birleşmek". Peki bunu söyleyenler metal işçisinin sesine kulak kabartıyor mu? Hayır. Bu yanıyla Türk Metal çetesinin "metal işkolundaki en büyük sendikadan başka seçeneğiniz yok" yaklaşımından farkı nedir?

Son dönemde yoğunlaşan işten atma saldırısına karşı basın toplantısı yapıp metal hareketinin fiili-meşru mücadele kimliğiyle aştığı bürokratların hala "tek seçenek bizi" kibri mevcut algılarının sınırını ortaya koymaktadır. Ama bu algının aşılması çok sürmeyecektir.

Hareketin deneyimi ve artık değerlendirme süreci içerisinde metal işçileri çok not aldı. Artık bu noktaların birleşiminden çıkan gerçeklerden bağımsız düşünülmemeyecektir. Hala geçmişin bilinç bulanıklığıyla kendilerine mecbur olduğunu düşünüp eskiye sığınan işçiler olsa da bu gerçeğin üzerini örtmeyecektir.

Ford'a dair yine 'başkanın' basın toplantısı ve kapı önünde servis karşılayan eylemleri dışında ne yapılmıştır? Söz uçuyor ama hareket içindeki eylem tarihe iz bırakıyor. Bürokratların anlamadığı, inatla yok

atılması ile ilgili çeşitli mazeretler öne sürdüler. Baydak'ın talebini önce Genel-İş'e havale eden DİSK bürokratları ise, saldırının yaşandığı gün yaptıkları açıklamada DİSK yöneticileri olmadığı için karar alamadıklarını öne sürdüler.

Tekrarlanan saldırıların ardından DİSK ve Genel-İş bürokratları alandan ayrılırken, DİH'in yaptığı basın açıklamasının ardından Oya Baydak DİSK binası önünde direnişi sürdürdü.

Daha sonra DİSK adına yapılan açıklamada da Baydak'ın kendisini DİSK binası kapısına zincirlemesi eylemi "DİSK'in kapısına zincir vuruldu" ifadeleriyle manipüle edildi.

ÇHD ise saldırının ardından yaptığı yazılı açıklamada "DİSK ve bağlı sendikalar adlarındaki 'devrimci işçi' sıfatına uygun davranmalı, işçilerin taleplerine kulak vermelidir" dedi.

saydığı bu gerçek yarın tarihte yüzlerine çarpacaktır. Bugün metal işçisinin emeği üzerine kurulan Türk Metal saltanatı ile Birleşik Metal-İş'teki koltuktan kalkmama tutumu arasındaki kalın fark tarih önünde erimiştir. İkisi de sendikal bürokrasinin kasti olarak anılacaktır. Bundan dolayı Ford adına basın toplantısı yapıp "şalter indiririz" diyenler Ford işçilerinin ayrı şube talebine kulak tıkıyor, mevcut şubeye bağlı kalmalarını dayatıyor.

Tek seçenek isim tartışmasını aşan ruhtur!

Metal işçilerinin karşısına ciddi bir mücadele programı ile çıkmak, örgütsel yapıda hareketin kimliğine uygun dönüşümler için hazırlanmak yerine nutuklar atıp, eskiyi sürdürenlerin artık bir geleceği bulunmuyor.

Hakları için iş durdurmuş bir fabrikadan örgütlenip sonra işten atmaları aylardır komiteleri olan yerde basın toplantısı ve dava süreci ile karşılayanların yeni sendika karşısında ikinci seçenek olma şansı yoktur. Bugün yenilenme yönünde bir adım dahi atmayanlar metal işçisini tek seçeneğe yöneltiliyor. Bundan dolayı Birleşik Metal-İş'in girmeyi başardığı Ford'da bile hala yüzlerce metal işçisi "harranlı" olmaya devam ediyor.

Metal işçisinin yolu bitmiş değil, sınav zor. Ve birilerinin iddia ettiği gibi sınavda tek seçenek de yok. Ama bu yolu zafere götürecek, savunmadan ileri hak talebine taşıyan hareketin ruhu tek!

Bu elbette kendi kurumsallığı olacak yeni bir sendika ile cisimleşebilir. Ama bunun olup olmamasından öte bu seçenek bir sendika ismi değil ruhun ayakta kalmasıdır. Bugün birçok fabrikada sendikasızken dahi kazanım yaratan ruh, sınıfın tabana inen birliği ve mücadele ufku olduktan sonra isim de değişir. Türk Metal'i sarsan, binlerce istifayı getiren bu ruh Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş'in de 'seçeneksizliğini' aşacaktır. Mesele bu yanıyla Birleşik Metal-İş'in pratiğini aşmıştır. Burada artık Birleşik Metal-İş eleştirisi yapmak amaç değil gerçeklerin vurgulanmasıdır.

BYUAŞ işçilerinden Nihat Yurdakul'a sorular

Bakırköy Belediyesi'ne bağlı BYUAŞ şirketinde çalışan işçiler 28 günlük grevin Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Nihat Yurdakul tarafından kapalı kapılar ardından sonlandırılması ve sonrasında sendikanın yetkisinin düşmesi üzerine Yurdakul'a neden bir açıklama yapmadığını sordu. BYUAŞ işçileri yaptıkları açıklamada grevlerinin 28. gününde, yetkisi olmamasına rağmen Bakırköy Belediye Başkanı ile tutanak tutarak grevi sonlandırmasının ortaya çıkaracağı bu sonucu, işçilerin grev kararlılığını heba edeceğini Yurdakul'un bilerek mi yoksa bilmeyerek mi yaptığını sordu. Asıl olarak da sendikanın yetkisinin düşmesine karşı kendilerine bir açıklamanın neden yapılmadığını sordular. BYUAŞ işçilerinin açıklamasını sunuyoruz...

Basının ve Tüm Kamuoyunun Dikkatine,
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 29.08.2014 tarih ve 71106642/103/15534 sayılı "Yetki Belgesi" ile Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube, Bakırköy Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü bünyesinde bulunan temizlik, kreş, danışma, cankurtaranlık, sağlık ve büro işlerinde, alt işveren görevi yapan BYUAŞ (Bakırköy Yapı İnşaat Ulaşım Hizmetleri A.Ş) ile Toplu İş Sözleşmesi yapmaya yetkili kılınmıştır.

Ancak yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde, üst işvereni Bakırköy Belediyesi olan BYUAŞ ile anlaşma sağlanamaması nedeniyle, Belediye-İş, 27.02.2015 tarihinde grev kararını ilan etmiş ve 21.03.2015 tarihinde de greve çıkmıştır.

Grevin 28. gününde, Belediye-İş Genel Başkanı Sayın Nihat Yurdakul, Bakırköy Belediye Başkanı Sayın Bülent Kerimoğlu ile bir görüşme gerçekleştirmiş ve TİS görüşmelerini yürüten Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı, başkan yardımcısı ve işyeri temsilcilerinin bulunmadığı bu kapalı kapılar ardındaki görüşmede, Yüksek Hakem Kurulu'na gönderilmek üzere uyuşmazlık tutanağı imzalanmış ve grev sonlandırılmıştır.

17.04.2015 tarihinde imzalanan bu uyuşmazlık tutanağında, İşveren tarafı olarak Sayın Op. Dr. Bülent Kerimoğlu'nun, sendika tarafı olarak da Sayın Nihat Yurdakul'un isimleri yer almaktadır.

Yüksek Hakem Kurulu Başkanlığı'ndan 23.06.2015

tarihinde çıkan kararda; 17.04.2015 tarihli uyuşmazlık tutanağında işveren tarafı olarak imzası bulunan Belediye Başkanı'nın, temsil ve ilzama yetkili olmadığı, Özel Hakeme başvurma yetkisinin bulunmadığı gerekçesiyle, dosyanın oybirliği ile reddine karar verildiği bildirilmektedir.

Emeğine sahip çıkmanın yolunun örgütlü mücadele ile mümkün olduğunun bilincinde olan BYUAŞ işçileri olarak, Sayın Nihat Yurdakul' a soruyoruz;

1. Öncelikle umutla girdikleri 28 günlük bir grevden sonra, Yüksek Hakem Kurulu'ndan beklemedikleri bir kararın çıkması sonucunda, emekleri heba olmuş duygusu yaşayan işçilere, bir bilgilendirme açıklaması dahi yapmamış olmanızın gerekçesini, sendikal mücadelede yıllardır faaliyet gösteren biri olarak nasıl açıklıyorsunuz?

2. Yüksek Hakem Kurulu'ndan çıkan red kararında,

Belediye Başkanı'nın, temsil ve ilzama yetkili olmadığı gerekçesi; İşveren tarafı olarak "sadece" belediye başkanının buna yetkili olmadığı anlamına gelmez mi? Yani yetkili işveren olarak BYUAŞ'ın muhatap alınması durumunda, uyuşmazlık görüşmelerinin devam edebileceğine işaret etmez mi? Dolayısı ile sendikanın yetkisinin devamı ile ilgili de bir sorun bulunmadığını göstermez mi?

Bu anlamda, yetkisi süren sendika, görüşmelerin, yetkili işveren tarafı ile yeniden başlatılması konusunda girişimde bulunamaz mı? Bu konunun açıklığa kavuşturulması konusunda bir şey yapılmıyor olması rahatsızlığı arttırmaktadır.

3. Sendikal mücadelede yıllarını geçirmiş bir kişi olarak son derece deneyimli olan Sayın Nihat Yurdakul, uyuşmazlık tutanağı imzalanırken, Belediye Başkanı'nın, işveren adına yetkili olup olamayacağı konusunda bir tereddüt yaşamış mıdır, yaşamış ise neden imzalamış ve grevi sonlandırmıştır, yaşamamışsa, bunun, Türkiye işçi sınıfının sendikal mücadelesinde gösterilmiş ciddi bir zaaf olarak anılacağı düşüncesine katılmakta mıdır?

4. Ancak bundan sonrası için, Sayın Nihat Yurdakul tarafından yürütülecek iyi bir hukuksal mücadele planı, bu zaafı ilgili kuşkuyla giderilebilmesine yardımcı olabilecektir.

Aynı zamanda, bundan sonraki süreçte, grevi sonlandırılmış işçilerin, neler yaşayacaklarına ilişkin içinde buldukları kuşku ve tedirgin bekleyişlerine cevap olabilmesi için de bu hukuk mücadelesinin bir an önce başlatılmasının, bir borç olarak algılanmasını diliyoruz.

İzenerji'de toplu sözleşme imzalandı

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne (İBB) ait İzenerji şirketi ile DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası arasında yürütülen toplu sözleşme sürecinde anlaşma imzalandı.

Taraflar arasında 6 aydır devam eden görüşmeler sonucunda ücretlerde yüzde 14,5 artış, sosyal haklar ve ikramiyelerde ise yüzde 20'ye varan artış üzerine anlaşmaya varıldı.

Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Taner Şanlı basın açıklaması yaparak TİS'in imzalandığını duyurdu. Şanlı, belediyenin son teklifinden sonra işyerlerindeki tüm birimlerde sözleşmenin imzalanıp imzalanmaması ile ilgili oylamalar yapıldığını, işçilerinin çoğunun kararının greve çıkmama ve TİS'in imzalanması yönünde olduğunu öne sürdü. Oylamanın ardından belediye ile sözleşme imzalandığını söyledi.

Toplu sözleşmenin imzalanmasından önce gazetemize bilgi veren işçiler, kendilerinin greve çıkmak istediklerini ancak sendikacıların işçileri 'greve çıkmama' yönünde ikna etmeye çalıştıklarını söylemişlerdi. İşçilerin bu tutum üzerine sendikacılarla tartışmalar yaşandığını anlatmaları ise imzalanan sözleşmeden işçilerin memnun kalmadığını gösterdi.

Ağır ve uzun çalışma koşulları, düşük ücretler

Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi (KEİG) Platformu, yaptığı araştırmayla mevsimlik gezici tarım işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını açıkladı.

Araştırmada Türkiye'de mevsimlik gezici tarım işçiliğinin tarihi ve koşulları aktarılırken, işçilerin yaşadığı problemler çalışma koşulları, çocuk işçiliği, barınma koşulları ve kadın işçiler başlıkları altında ele alındı.

Mevsimlik gezici tarım işçiliği; Mart-Kasım ayları arasında aile fertlerinin evden ayrılarak birden fazla yerde gezici olarak çalışması şeklinde tanımlandı.

Geçici ve gezici olması temel özellikler olarak ortaya konulurken genel olarak inşaat, turizm ve tarım sektörlerinde bu güvencesiz çalışma biçiminin yaygın olduğu belirtildi.

Çalışma koşulları ağır, izin yok

Geçici ve gezici işçilerin ücretlerinin düşük, çalışma koşullarının ağır ve izinlerinin olmadığı belirtilen araştırmada koşullar şu şekilde belirtildi:

- Günlük ücretler çok düşük, kayıt dışı çalışma yaygın, ücretin bir kısmı aracıya veriliyor.
- Kadın işçilere daha düşük ücret verildiğinden, kadın çalıştırmak tercih ediliyor.
- İşçilerin belli çalışma saatleri ya da tatilleri yok.
- Fazla çalışma karşılığında ek ücret alınamıyor.
- Ölümlü ve ağır yaralanmalı kazalara sıklıkla rastlanıyor. Özellikle işçileri taşımada kullanılan araçlara kapasitesinden fazla binilmesi ölümlere yol açıyor.
- Özellikle tarımda kullanılan ilaçlar pek çok hastalığa sebep oluyor.
- Çalışma ve yaşam koşulları örgütlenmelerini neredeyse imkânsız hale getiriyor.
- Yüzde 80'i çadırlarda yaşayan işçilerin tuvalet ve banyoları yetersiz, içme suları sağlıklı.
- Etnik köken ve dini inanişaya dayalı dışlanma yoğun şekilde yaşanıyor.

Çalışma süresi fazla ücretler düşük

Çocuk işçiliğinin yaygın olduğu bu alanda çocukların günde 12 saate varan sürelerde çalıştırıldığı ve eğitim haklarından yararlanmadığı belirtildi.

Kadınların ise mesaisi bittikten sonra yemek yapma, su taşıma, odun toplama, ateş yakma, çadır temizliği gibi ev işleri sebebiyle günde neredeyse 12-18 saat çalıştıkları vurgulandı. Ayrıca, kadınların erkeklerden daha az ücret aldığı ve ücretlerine erkekler tarafından el konulduğu da ifade edildi. Bunun yanında, kadınların tacize, tecavüze ve şiddete uğradıkları bilgisi yer aldı.

Mevsimlik tarım işçilerinin ücretlerinin valilik bünyesinde toplanan komisyonlar tarafından belirlendiği belirtildi.

Buna göre; tarım sektöründe çalışan kadınların erkeklerden daha düşük ücretlerde çalıştırıldığı, günlük 40-50 TL arasında yevmiye aldıkları, ancak bunun 5-10 TL'sini de dayıbaşlarına vermek zorunda kaldıkları belirtildi. Tarım işçiliği yapan erkekler ortalama 1262 TL alırken kadın işçiler ise 1032 TL alıyor.

Sorunlar giderilmeli

Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi (KEİG) Platformu, ortaya koyduğu bu verilerle birlikte mevsimlik işçilerin yaşadığı sorunlar karşısında ise şu düzenlemelerin yapılmasını talep etti:

- Mevsimlik tarım işçileri sosyal güvenlik kapsamına alınmalı,
- İşçi-işveren arasında yer alan aracılık kurumu ortadan kaldırılmalı,
- Çocuk işçiliği engellenmeli,
- Ulaşım ücretsiz ve güvenli hale getirilmeli,
- Barınma alanları yaşamaya uygun hale getirilmeli,
- Kadın işçilerin omuzlarına yüklenen çocuk bakımı ve hane içi sorumluluklar ücretsiz ve ulaşılabilir hizmetlerle ve erkeklerin eşit paylaşımı ile hafifletilmeli.

Kapitalizmin çarklarında işçi kanı var!

Kapitalizm sömürü çarklarını işçi kanıyla biliyor. Geride kalan haftalarda, ülkenin dört bir yanında işçiler iş cinayetlerine kurban gittiler.

21 Temmuz'da Muğla'nın Milas ilçesi Pınarcık Mahallesi Ilbira Dağ'ında bulunan ve özel bir şirkete ait olan alüminyum boksit madeninde çalışan Ethem Bursa'nın, 200 metre derinlikte makine yardımıyla kazı çalışması yürüttüğü sırada üzerine direk devrildi. Madendeki diğer işçiler tarafından çıkarılan Bursa, sağlık ekipleri tarafından 75. Yıl Milas Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Bursa, yapılan müdahalelere rağmen hayatını kaybetti.

21 Temmuz'da Erzincan'da Keresteciler Sitesi'nde inşaat demirlerini indirmeye çalışan 21 yaşındaki Emre Mongüç, vincin bağlı olduğu yerden kopması üzerine vinç ile kamyonet kasası arasında sıkışarak hayatını kaybetti.

20 Temmuz'da Konya'da tarım aracının devrilmesi nedeniyle bir işçi hayatını kaybetti. 16 işçi de yaralandı.

20 Temmuz gecesi Adana'nın Kozan İlçesi'ndeki Kabaktepe mevki yakınlarında faaliyet gösteren bir çinko madeninde Ersöz Eroğlu ile Yasin Bingöl adlı işçiler dinamit patlatacakları sırada göçük meydana geldi. Göçük altında kalan işçilerden Ersöz Eroğlu hayatını kaybetti.

19 Temmuz'da Bursa'nın Gemlik ilçesinde gece 02.00 sularında azot fabrikasının üç katlı gübre üretim bölümündeki kazanın patlamasıyla meydana gelen göçükten 1 işçi yaralı olarak kurtarılarak Uğur Çavdar adlı işçi ise enkaz altında kalması nedeniyle hayatını kaybetti.

15 Temmuz'da Bolu Göynük'ün Himmetoğlu Köyü'nde bulunan termik santral inşaatında çalışan 23 yaşındaki İmdat Akan, kül kırma bandının üzerine düştü. İş güvenliği önlemleri alınmadığı için parçalanarak ölen Akan'ın cesedi otopsi için Ankara Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Yunanistan'da ve her yerde...

Krize karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm

Syriza, Troyka'nın isteği üzerine altına imza attığı, Yunanistan ve halkı için tam bir yıkım ve teslimiyet belgesi olan yeni "kemer sıkma paketi"ni" alalecele parlamentosunun onayına sundu.

Söz konusu anlaşma ülke içinde, özellikle de kendisini hükümete taşıyan toplumsal kesimlerde büyük hayal kırıklığı yaratmıştı. Öte yandan, imzalanan anlaşma parti bünyesindeki sol kanat içinde oldukça sert tepkilere neden oldu. Tüm bunları, mazeret teorilerine rağmen Syriza ile kardeş parti yarışında olanların hayal kırıklığı tamamlıyordu. Buna rağmen Troyka'nın dayattığı teslimiyet belgesi Yeni Demokrasi Partisi, PASOK ve Potami'nin desteği ile onaylandı. Aralarında eski Maliye Bakanı Varofakis'in de bulunduğu sol kanadı temsil eden 32 milletvekili ise hayır oyu kullandı. 6 tanesi ise çekimser kaldı. Yaptıkları açıklamalar sertti. Tsipras'ın buna karşı tutumu da sert oldu. Hayır oyu kullanan bakanları azletti.

Öte yandan, anlaşmanın kabul edildiği andan itibaren Yunanistan çeşitli protestolara da sahne oldu. Bu aynı şey anlaşmanın parlamentoda oylandığı saatlerde de devam etti. Dikkate değer olan, bu protestocuların büyük çoğunluğu Altın Şafak yanlısı olan polislerin acımasız saldırısına uğramasıydı. Hiç değilse teşkilat içindeki Altın Şafak adlı nazi bozuntularına dokunulabilirdi. Nedir ki, Syriza, ortağının da hassasiyetlerini gözeterek polis teşkilatına hiç dokunmamıştı.

Anlaşmanın özeti:

Her alanda yıkım ve teslimiyet

Yunanistan'a bugüne dek çok sayıda kemer sıkma paketi dayatıldı. İşçi ve emekçiler ardi arkası kesilmeyen pek çok yıkım saldırısı ile karşı karşıya kaldı. Eski Maliye Bakanı Varofakis bu son anlaşmayı "felaket" olarak niteledi. Syriza'nın altına imza attığı şimdiki anlaşma, kimi burjuva iktisatçıların dahi kabul ettiği üzere, bundan öncekilerden çok daha kapsamlı, daha acımasız ve daha yıkıcı niteliktedir. O kadar ki, iktisadi, mali, siyasi, askeri ve moral açılardan, Avrupa, esas olarak da Alman emperyalizmine kölece tam bir bağımlılığı ve teslimiyeti ifade etmektedir.

Bu anlaşma ile Yunan işçi ve emekçilerine dönük sömürü daha bir katmerli hale gelmektedir. İşten atmaların, hem de tazminatsız olarak önu açılmış olup, bundan böyle işsizlik daha da büyüyecek, özellikle gençler içinde işsizlik deyim yerindeyse tavana vuracaktır. Asgari ücretin yükseltilmesi şöyle dursun, daha da aşağı çekilmektedir. Syriza'nın ilk günlerinde işine dönen kamu işyerlerindeki sınırlı sayıda emekçi de kovulacaklar arasında. Yine bu anlaşma ile önu sonuna dek açılacak olan özelleştirme saldırısı ile tüm kaynaklar Avrupa ve Alman tekellerine peşkeş çekilecek, ülke yağmalanacaktır. Yoksulluk kitlesel boyutlar kazanacak, toplumsal sefalet artacaktır. Eğitime, sağlığa, bölgesel kalkınmaya fon ayırmak, olsa olsa geleceğe dair bir özlem olarak kalacak.

Hayat pahallılığı artacak, emekçilerin alım gücü sıfır noktasına düşecek, yaşam onlar için çekilmez hale gelecektir. Emekliler iyileştirmeler bekliyordu, bu da artık hayal oldu.

Yunanistan burjuvazisi heyecanla ve belirgin bir iştahla imzalanan anlaşmanın bir an önce hayata geçirilmesini bekliyor. Kaldı ki, onların, yani Yunan zengini Armatörlerin, bankacıların ne dün, ne de Syriza ile girilen bu ara dönemde herhangi bir sıkıntıları olmadı. Kriz onları vurmadı, tersine onlar için bir fırsata dönüştü. Kimileri az sayıdaki fabrika ve işyerini Bulgaristan'a taşıdı. Ucuz işgücünü sömürdü, kârlarına kâr kattı. Bankalardaki paralarına da bir şey olmadı, dışarı kaçırıp güvenceye aldılar. İşçi ve emekçiler yıkım üstüne yıkım yaşarken onlar zenginleşmeye devam ettiler. Yeni anlaşmayla daha da zenginleşecekler. demek oluyor ki, servet ve sefalet arasındaki mesafe bundan sonra tam bir uçurum halinde daha da büyüyecektir.

Daha şimdiden atılan adımlar, tüm bunları doğrulamaktadır. Öyle ki, apar topar faturası yine emekçiye ödetilen vergi zamlarına başvuruldu, vergi oranları %13'ten %23'e çıkartıldı. Tüm temel gıda maddelerinin fiyatı arttırıldı. Hızlarını alamadılar ulaşım da zam yaptılar. Bu arada zamların sonucu, eğlence yerleri de emekçiler için girilemez hale geldi.

Bilindiği gibi Yunanistan işçi ve emekçileri geçmiş tüm saldırı paketlerini sayısız genel grevle karşılamıştı. Her saldırıya anında sokağa çıkarak cevap verdi. Syriza'nın yakın günlerde hazırladığı AB paketini de hayır oyu ile reddetti. Verili bilinci ve gelişmelerin sebep olduğu hali hazırdaki şaşkınlığına karşın,

önümüzdeki dönemde de muhtemelen bu aynı tutumu sergileyecektir. Denilebilir ki, Yunanistan'da sular bu yönde ısınmaktadır.

Bunları Troyka üçlüsü de, Yunanistan burjuvazisi de iyi biliyor. Yeni Demokrasi Partisi, Pasok, Potami ve bu arada da Altın Şafak da biliyor. Tümünü de buna göre hazırlanıyorlar, bu duruma göre önlemler alıyorlar. Aldıkları önlemler ise, bir kez daha demokratik hak ve özgürlükleri budamak, kağıt üzerindeki haklara gerçek yaşamda geçit vermemektir. Parça parça söz, basın, toplanma, gösteri, grev, genel grev ve örgütlenme hakkını gasp etmek, böylece işçi ve emekçilerin sokağa çıkmasını engellemektir. Her şeye rağmen ısrarla sokağa çıkar da protestolarda bulunurlarsa eğer, acımasızca üzerilerine polisi salmaktır. Gerektiğinde dosdoğru Altın Şafak'ı devreye sokmaya çalışacaklardır. Kaldı ki, anlaşmanın parlamentoda oylandığı saatlerde gösteri yapanların üzerine Altın Şafak yanlısı polis sürülerini harekete geçirerek bunun provasını da yaptılar. Bu manzara daha da yayılıp büyüyecektir.

Syriza'nın imzaladığı anlaşmanın mali alanla ilgili bölümleri ise tartışmaya mahal olmaksızın, tam bir sömürge uygulaması niteliğindedir. Troyka'nın, esasta da Alman sermaye devletinin ve AMB'nin dayattığı şartlarla birlikte, Yunanistan mali bağımsızlığını kaybetmektedir. her şeyini Troyka belirlemede, her kuruluşunu AMB'nin memurları denetlemektedir.

Bu bağımlılık askeri alana uzanmaktadır. Bu anlaşma ile NATO'ya bağımlılık daha da pekiştirilecektir. Özellikle Syriza'nın ortağının marifeti ile yeni NATO üsleri inşası gün bekliyor.

Ara bir değişim: Troyka'nın acımasızlığı ve gerisindeki neden

Syriza'nın imzaladığı anlaşmayı AB'nin kimi ortakları dahi acımasız buldular. Bu acımasızlığın gerisindeki gücü biliyorlardı. Şimdiden, aralarındaki çıkar çatışmaları ve AB'nin hakimi olma mücadelesi çerçevesinde, bu acımasızlığın, gelecekte kendilerinin karşısına da çıkabileceğini düşünmektedirler.

AB'nin hakim gücü tartışmasız olarak Almanya'dır. Yunanistan ve Syriza'ya dönük acımasızlığın gerisinde de Almanya bulunmaktadır. Bu acımasızlığın, bu denli katı bir yıkım programını kabul ettirmekteki kararlılığın, taviz vermezliğin nedenlerinden biri elbette ki iktisadi süreçlerdir. Almanya o kendine özgü acımasızlığı ile ve elbette ki stratejik bakışı ile, Syriza'nın kabul edilemez metnini dahi yetersiz buldu. Kendi periferisinde şımarık üyelere izin vermenin sonrası için tehlikeli olacağını düşündü. Tümüyle stratejik, tümüyle politik bir tutum aldı. Yunanistan iktisadi alanda zaten dibe vurmuştu. Ekonomi batma noktasındaydı. Maliye çökmüştü. Bankalar kapalıydı. Bu alanda Syriza'ya, kapitalizm koşullarında kaldığı ve onun normlarına tabi olduğu sürece boyun eğdirmek kolaydı. Ama o, bu imkanı da kullanarak, asıl siyasi alanda Syriza'ya ve Tsipras'a boyun eğdirmek istiyordu. Kişilikli dış politika, bağımsızlık üzerine geçmişte ettiği tüm sözleri deyim yerindeyse Tsipras'a yutturmak istedi. Alman tekerci devletine özgü bir davranışla, Tsipras'ı bir ülkenin temsilcisinin düşebileceği en kötü duruma düşürmek için her türden kirli şantajı ve silahı kullanmakta sakınca görmedi.

Syriza'nın eski maliye bakanı ve en deneyimli temsilcisi oldukça veciz biçimde kendilerinin ve en son olarak da Tsipras'ın yaşadığı gerçekten de hazin durumu şöyle betimliyor; "Bize iki seçenek sunulmuştu; kurşuna dizilmek ya da teslimiyet." Tsipras kurşuna dizilmeyi göze almadı. Zira, yine Varofakis'in sözleri ile "O, nihai stratejisinin teslimiyet olduğuna karar verdi." Sonrası biliniyor. Bu anlaşmayla birlikte Syriza ve Tsipras, onların şahsında da Yunanistan ve emekçi halkı daha bir aşağılandı, onurları ayaklar altına alınarak, acımasızlığın en koyusu ortaya kondu.

Kuşkusuz ki bu, emperyalist-kapitalist sistemin doğasında var olan bir özelliktir. Ama, iki emperyalist savaşa neden olması ve Hitler vahşetinin ana rahmi olmasının da gösterdiği gibi, en rafine biçimde Alman emperyalizmince temsil edilmektedir.

Bir kez daha; çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmedir

Syriza deneyiminin şaşılacak hiçbir yanı bulunmamaktadır. Milyonlarca işçi ve emekçinin desteğiyle hükümet olmuş, daha yakın günlerde Troyka'nın dayattığı kölelik anlaşmasına verilen "hayır" oyunu arkasına almış, bunlardan öte Avrupa, Türkiye ve dünyanın birçok bölgesinde desteğe sahip olan bir güç, nasıl olur da bu denli acımasız bir anlaşmayı kabul eder diyenler olabilir. Biz komünistler bu duruma hiç şaşırmadık. Şaşırmadık, zira biz her şeyden önce tarihsel bir bilince sahibiz. Ülkemizde, Avrupa'da ve dünyanın pek çok ülkesinde, pek çok deneyimle sabittir ki, en gerici sermaye hükümetlerinin dahi gündeme getirmekten çekindiği, haliyle uygulamaktan adeta kaçındığı iktisadi ve sosyal yıkım saldırıları her zaman ya sosyal-demokrat hükümetler döneminde, ya ortağı oldukları hükümetler sırasında gündeme getirilip uygulamaya sokulmuştur. İngiltere'de T. Blair, Almanya'da G. Schröder'in başkanlığındaki SPD- Yeşiller hükümeti, Türkiye'deki Ecevit'li, Ecevit'siz tüm sosyal-demokrat hükümetler, Brezilya'daki Lulu, Fransa'daki F. Hollande bu durumun en somut örnekleridir. Şimdi bayrağı, yine sosyal-demokrat bir programa ve çizgiye sahip Syriza devralmıştır, hepsi bu. Bu durum, sırasını bekleyen Podemos başta olmak üzere, tüm sosyal-demokrat partilerin, düzen içi çözüm arayışları içinde dönüp dolaşan tüm güçlerin adeta kaçınılmaz akıbetidir.

Bu bir niyet sorunu da değildir. Bir zihniyet değişikliği sorunu da değildir. Tümüyle ideolojik ve sınıfsal bir durumdur. En klasik sosyal-demokrat

parti dahi, sonuçta kapitalizmi aşan bir programa sahip değildir. Düzen ve düzen içi çözümü esas alırlar. Kapitalizmin aşırılıklarını törpülemek, iyileştirmeler peşinde koşmak, geçici, sallantılı, iğreti çözümleri esas almak, bu güçleri karakterize eden budur. Syriza ve diğer benzerleri gibi, arkalarında milyonların desteği olsa bile bu gerçek değişmez.

Kaldı ki, günümüz dünyasının koşulları ve onların koşulladığı temel gerçekler öyledir ki, bugün sıradan bir reform, sıradan bir çözüm için dışarıya mücadeleler gerekmektedir. Hatta geçici ve iğreti çözümlere dahi izin verilmemektedir. Syriza macerası bunun da doğrulanması olmuştur.

Tsipras, her fırsatta "Avrupa'nın değerlerine dönmekten" söz ediyor. Kendi halkına tarihindeki ilerici kimi değerleri hatırlatmaktadır bununla. Ancak, unuttuğu ya da görmek ve kabul etmek istemediği acımasız bir gerçek var. Bugünün dünyası bir sömürü, soygun ve yağma düzeni olan kapitalizmin dünyasıdır. Her şeye bu düzenin normları yön vermekte, dünyayı bu düzenin egemenleri yönetmektedir. Kendileri de dahil tüm ülkelerin düzeni bu düzenin organik parçalarıdır. Bu sistemin dışında olma şansları yoktur. Tsipras'da tüm keskin ve iddialı söylemlerine rağmen, eninde sonunda bu gerçeğin karşısında diz çökmüştür. Tsipras'ın hatırlatmak istediği ilerici kültür ve değerlerin Avrupalı beyaz adamların nezdinde hiç bir değeri bulunmamaktadır. Bu ilerici değerler, K. Marx'ın son derce veciz sözleri ile, tedavülde kalkalı ve "nakit paraya" satılalı çok oldu.

Ne Syriza ve ne de adın ne olursa olsun düzen içi çözüm arayışı içinde olan sosyal-demokrat ya da reformist sol parti işçi ve emekçiler için alternatif değildir. Hiçbiri krize karşı gerçek bir çözüm üretemez. Hiçbirinin ürettiği çözümün sonu yoktur. Zira krize karşı devrim, tek gerçek çözüm budur. Bu çözümü ise ancak ve ancak gerçek devrimci sınıf partileri üretebilir ve ileri sürebilir. Bu nedenledir ki, Syriza Yunanistanlı kardeş işçi ve emekçilerin umudu da, geleceği de olamaz. Devrimci parti, Yunanistanlı işçi ve emekçilerin yaşamsal ihtiyacı budur. Buna yoğunlaşılmalıdır.

Kapitalizm, işçi ve emekçilere katmerli sömürü ve kölelikten, daha fazla acı ve yıkımdan başka bir şey sunmaz, sunamaz. O yığınların ve insanlığın hiçbir sorununu çözmeye muktedir değildir. Kapitalizm bir krizler düzenidir. Kapitalizm ikide bir içine yuvarlandığı krizlerin içinden ancak üretici güçleri tahrip ederek, insanlığı savaş gibi felakete sürükleyerek çıkma yoluna başvurmaktadır. Tüm bu melanetlerden kesin, köklü ve kalıcı biçimde kurtulmanın tek adresi sosyalizmdir. Yunanistan'da ve her yerde kapitalizme karşı tek seçenek sosyalizmdir, Yunanistan'ın onurlu emekçileri sosyalizm için mücadeleyi büyütmelidirler.

Türkiyeli komünistler ve işçi sınıfımız her daim bu mücadelesinde Yunanistan işçilerinin yanında olacaktır.

Avrupa'da Suruç katliamı lanetlendi!

Suruç'ta SGDF üyelerine yönelik gerçekleştirilen katliam **20 Temmuz günü** Avrupa'nın çeşitli merkezlerinde protesto edildi.

Wuppertal

Almanya'nın Wuppertal kentinde düzenlenen eyleme 200'ü aşkın kişi katıldı. Eylemde IŞİD'e ve işbirlikçisi Türk sermaye devletine karşı öfke büyüktü. Eylem boyunca sıklıkla "IŞİD Kürdistan'dan defol!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Şehit namırın!", "Yaşasın Kobanê direnişi!" ve "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganları, eylemde en çok atılan sloganlar oldu. AKP ve Tayyip Erdoğan'a dönük teşhir konuşmaları yapılarak kanlı IŞİD çetesi ve Türk sermaye devleti nefretle kınandı. Kitle City Arkaden'nin önündeki toplanmanın ardından yürüyüşe geçti. Yürüyüş canlı ve coşkulu bir şekilde geçerken ilk toplanma alanında tekrar buluşuldu. Burada, Nav-Dem, MLKP, BİR-KAR, Courage, MLPD temsilcilerinin konuşmalarının ardından eylem, "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganıyla sonlandırıldı.

Basel

İsviçre'nin Basel kentinde yaklaşık 500 kişinin katıldığı protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş boyunca ve alanda yapılan konuşmalarda Türk sermaye devleti ile IŞİD çetesinin bu katliamı el ele gerçekleştirdiği vurgulandı. Eylemde en çok "Katil devlet hesap verecek!" ve "Terörist IŞİD, terörist devlet!" sloganları atıldı. Aralarında BİR-KAR'ın da bulunduğu Türkiyeli devrimci örgütlerin yanı sıra, İsviçreli örgütlerden Revolutionärer Aufbau (Devrimci İnşa Örgütü), Yeşiller Partisi BASTA, Sosyal Demokrat Parti SP'nin gençlik örgütü Jusos ve bu partilerden yerel parlamentonun milletvekilleri yürüyüşe katılarak destek verdiler. Markplatz'da yerel parlamento binası önünde katliamı lanetleyen Almanca ve Türkçe konuşmaların ardından eylem sonlandırıldı.

Frankfurt

Almanya'nın Frankfurt kentinde, Devrimci Güç Birliği'nin çağrısıyla bir araya gelen, aralarında BİR-KAR'ın da olduğu çok sayıda yerli-göçmen ilerici ve devrimci kurum merkezi tren garında toplandı. Burada katliama ilişkin açıklama ve kısa konuşmaların ardından Römer Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yol boyunca öfkeli sloganlar atılırken yürüyüş sonunda miting alanına gelindi. Miting alanında yapılan konuşmalarla IŞİD çetelerinin gerçekleştirdiği katliam nefretle kınandı. Başta sermaye devleti olmak üzere arkasındaki güçler teşhir edildi, devrimci dayanışma çağrısı yapıldı.

Köln

Almanya'nın Köln kentinde de aralarında BİR-KAR'ın da bulunduğu Türkiye ve Kürdistanlı devrimci ve sol gruplar, demokratik kurumlar, Alman anti-faşist sol gruplar Dom Kilisesi önünde bir araya geldi. Burada yapılan konuşmaların ardından yürüyüşe geçen kitle, "Suruç'un hesabı sorulacak!", "Suruç faşizme mezar olacak!", "Şehit namırın!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganları eşliğinde Ebertplatz'a yürüdü. Burada yapılan konuşmalarda da katliam lanetlendi ve Suruç'un hesabının sorulacağı vurgulandı.

Stuttgart

Stuttgart Schlossplatz'ta 500'ü aşkın kişinin katılımıyla protesto eylemi yapıldı. Katliamda hayatını kaybedenler anısına saygı duruşu yapıldı. Gerçekleştirilen öfke dolu konuşmalarda, sloganlarda IŞİD çetesi ve onu besleyen AKP nefretle kınandı. Aralarında BİR-KAR'ın da bulunduğu Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütlerin yanı sıra, yerel örgütlerden MLPD, otonomcu gruplar ve bazı inisiyatifler eyleme destek verdi. Eylem enternasyonal dayanışma sloganlarıyla sonlandırıldı.

Düsseldorf

Almanya'nın Düsseldorf kentinde Hauptbahnhof'ta yaklaşık 150 kişinin katıldığı bir eylem gerçekleştirildi. Burada, Kürt hareketinin temsilcileri ve Alman anti-faşistleri adına katliamı lanetleyen, IŞİD ve Türk sermaye devletini, özellikle de her açıklaması ile IŞİD hamiliği yapan Tayyip Erdoğan'ı teşhir edip, bu alçakça

saldırı karşısında dayanışma çağrıları yapıldı. BİR-KAR taraftarlarının da katıldığı eylem boyunca “Yaşasın enternasyonal dayanışma!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Türkiye finanse ediyor, İŞİD bombalıyor!” sloganları atıldı.

Bielefeld

Suruç'ta gerçekleşen katliam Bielefeld'de de protesto edildi. Ciwanen Azad Bielefeld tarafından çağrısı yapılan eylem aralarında BİR-KAR, Revolutionärer Jugendbund, NAV-DEM, Alevi Derneği, AGİF ve Halk Cephesi'nin de bulunduğu örgütler destek verdi. Önce yürüyüş ve ardından da mitinge dönüşen eylemde katılımcı kurumlar adına kısa konuşmalar yapıldı. Sık sık “Şehit namirin!”, “Kürdistan faşizme mezar olacak!” ve “Katil Erdoğan!” sloganları atıldı. Öte yandan, PEGİDA karşıtlarının aynı saatlerde yapmayı planladıkları eylemi organize eden komiteye de eylemleri ortaklaştırma çağrısı yapıldı. Bu çağrı reddedilerek tepki toplarken ırkçılık karşıtı eylemde konuşma yapan Bielefeld Belediye Başkanı “Bielefeld halkı olarak acınızı paylaşıyoruz” sözleriyle konuşmasını sonlandırdı. Anti-faşistlerin de destek verdiği eylemde Revolutionärer Jugendbund adına da açıklama yapıldı.

Suruç'ta gerçekleşen katliam Almanya'nın Hamburg ve Essen kentlerinde de **22 Temmuz günü** protesto edildi.

Essen

İŞİD çetesinin Suruç'ta gerçekleştirdiği katliam Essen'de protesto edildi. Nav-Dem ve DİDF'in çağrıcısı olduğu eylem başta Kürt kurumları olmak üzere, BİR-KAR, MLKP gençliği, MLPD, Die Linke katıldı. Eylem için Essen Tren Garı'nın yanındaki Wili Brand Platz'da bir araya gelinerek katliamı lanetleyen, İŞİD çetelerini ve hamisi olan Türk sermaye devletini teşhir eden konuşmalar yapıldı. Ardından Essen çarşısında işlek yerlerden geçilerek yapılan yürüyüşte sloganlar bir an olsun susmazken kitlenin öfkesinin ve canlılığının etkisiyle çevredekiler de yürüyüşe ilgi gösterdi. Toplanma yerine varıldığında ise sırasıyla Die Linke'den bir milletvekili, bir MLPD MK üyesi, Nav-Dem, DİDF ve Yeşiller Partisi temsilcisi ile TKİP temsilcisi tarafından konuşmalar yapıldı. TKİP temsilcisi, Suruç katliamı ile birlikte “çözüm süreci” denen oyalamacanın kesin olarak sona erdiğini; Bursa'daki metal fırtınası ve onun şahsında işçi sınıfının Kürt sorununu da içinde olmak üzere tüm temel sorunların çözüm gücü olduğunu, Türkiye'de sınıfın siyasal sahneye çıkmaya başladığını ve Kürt halkına en anlamlı desteğin de bu cepheden geleceğini söyledi. Konuşma, Kürt kitlesi de dahil, alkışlarla ve “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganıyla karşılandı. 500'ün üzerinde kişinin katıldığı eylem, daha sonra Düsseldorf'ta yapılacak eylem çağrısıyla sona erdi.

Hamburg

Avrupa Demokratik Güç Birliği bileşenlerinin çağrısıyla Hamburg'da da Suruç katliamı protesto edildi. Protesto eylemi için Türk Başkonsolosluğu'nun önünde toplandı. Burada İŞİD gericiliğini ve arkasındaki güçleri teşhir eden konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında “Katil Erdoğan!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Terörist İŞİD!”, “Kürdistan faşizme mezar olacak!”, “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” sloganları atıldı. BİR-KAR'ın da katıldığı yürüyüşte yaklaşık 500 kişi yer aldı.

Alman makinistlerinin grev başarısı ve TOMİS

Neo-liberalizmin özelleştirme saldırısından Alman Demiryolları da (DB) nasibini almış, Almanya'nın bu dev kuruluşu da özelleştirilerek sermayeye peşkeş çekilmişti. Kapitalist işletmeciliğin tek başarı kıstası olan kârlılık oranını arttırmak için DB yönetimi saldırıya geçerek çalışan sayısını azalttı, kârlılık oranı düşük olan hatları tasfiye ederek toplu taşımacılığı felç etti. Vergi mükelleflerinin parasıyla bir kamu hizmet kuruluşu olarak kurulan demiryolları, daha fazla kâr için daha az personelle daha çok verim prensibiyle işletildi. Çalışanların hafta sonu izinleri, bayram tatilleri anlamsızlaştı. Fazla mesai, yeni işe almalarda düşük ücret, mobbing ve taşeronlaştırma özelleştirme döneminin yönetim politikaları olarak hayata geçirildi. DB'nin kârlılık oranı ve borsa değeri yükselirken çalışanların iş yükleri ve sefaletleri katlanarak arttı.

Bu saldırı politikaları DB'yle sınırlı bir uygulama olarak kalmadı. Alman emperyalist tekellerinin ortak politikası olarak hayat buldular. Sosyal demokrat, yeşil veya muhafazakar olsun, her hükümet kapitalist tekellerin taleplerini karşılamak için gerekli yasal düzenlemeleri yapan bir kurum olarak çalıştılar. “Sorumlu, çağdaş sendikacılık!” argümanı ile “sosyal barış” koruma prensibini temel alan sendikalar da bu saldırıya ortak oldular. Kapitalist tekellere sorun yaratmamak için işçileri baskı altında tutmanın kurumları olarak haince çalıştılar. Çıkan ayrık sesleri boğmak için kapitalistlerle birleştiler.

Bir yıla yakın süren Alman Demiryolları (DB) makinistlerinin grevleri bu hain işbirliğinin iğrenç yüzünü açığa çıkartmada turnusol kağıdı rolünü oynadı. Makinistler ücret artışı, çalışma süresinin düşürülmesi, zorunlu mesailerin kaldırılması, yeni personel alınarak çalışma koşullarının düzeltilmesi, emeklilik için yeni bir düzenleme ve içeride biriken milyonlarca saati bulan mesailerin eritilmesi için kuralların belirlenmesi gibi taleplerle mücadeleye başladılar.

Alman Makinistler Sendikası (GDL) bu talepler uğruna bir yılı bulan zorlu bir mücadele sürdürdü. Sekiz defa greve gitti, 420 saat lokomotifler çalışmadı. GDL bu mücadele sürecinde sosyal demokratlardan muhafazakarlara, yeşillerden faşistlere kadar emek düşmanı geniş bir yelpazenin kışkırtmasıyla karşı karşıya kaldı, burjuva medyanın karalama propagandasına hedef oldu. Yetmedi, Sosyal Demokrat (SPD)-Muhafazakar (CDU) hükümet

koalisyonunun SPD'li çalışma bakanının girişimiyle sendikalar yasasında “Tek şirket tek sendika” yasa değişikliği yapılarak GDL'in TİS hakkı yasal terörle bitirilmek istendi.

Yaşam koşulları dayanılmaz bir hal alan makinistler sendikalarıyla birlikte mücadelede kararlı davrandılar. Büyük sendikaların başaramadığını, başarmak istemediklerini “hak verilmez, alınır” prensibiyle mücadeleyi sürdüren makinistler ve onların mücadelecisi sendikası GDL başardı. Bütün saldırılara karşı göğüs gererek, psikolojik saldırılara boyun eğmeyerek adım adım sonuca ulaştılar. Ücretler arttırıldı, çalışma koşullarının düzeltilmesi için yeni personel alımının yapılması anlaşmaya yazıldı, çalışma süresi düşürülerek 2018'den itibaren 38 saat olarak belirlendi, birikmiş mesailerin eritilmesi için kural getirildi, emeklilik yaşı için yeni bir anlaşma sağlandı, 1 Temmuz'da yürürlüğe giren “Tek şirket tek sendika” yasasına karşın GDL'in 2020'ye kadar DB'de TİS yetkisi olacağı da DB tarafından kabul edildi.

Sonuç olarak mücadele eden bir sendika etrafında birleşen emekçiler olmaz denileni başardılar, dünya devi DB'ye boyun eğdirdiler. “Daha az personelle daha çok verim” prensibini temel alan DB'ye çalışma süresinin düşürülmesinin kabul ettirilmesi bile tek başına önemli bir başarıdır. Devamı gelecektir.

Almanya işçi ve emekçi hareketi içerisinde şimdi bu sendikal başarının “sırları” tartışılıyor. Bu deneyim emekçiler arasında heyecan yarattı. Bu başarı Almanya'da yeni bir grev dalgasını yarattı ve ona güç kattı.

Metal fırtınasını yaratan metal işçileri de, değişik koşullarda da olsa aynı mücadele okulundan geçtiler. Büyük sendika ve sendikaların olmaz dediğini kendi güçleriyle başardılar. Yasaya rağmen kapitalistleri komitelerini muhatap almaya zorlayarak kabul ettirdiler. Fabrikalar Arası Kurul (FAK) gibi yeni mücadele araçlarını yarattılar. Metal işçilerinin bu direniş deneyimleri de bugün uluslararası işçi hareketi içerisinde tartışılıyor. Bir yıl süren DB grevini ve bu grevi sürdüren makinistlerin ve onların sendikaları GDL'in başarı hikayesini aktararak, TOMİS etrafında birleşen ve birleşecek olan metal işçilerinin önünde de hiçbir gücün duramayacağını, bu deney ışığında vurgulamak istedik.

Cudi yandı, devlet görmedi

Cudi Dağı'ndaki ormanlık alanda 15 Temmuz akşamı askerlerin top atışı sonucunda yangın çıktı. Askerler tarafından top atışına tutulan Karaçam ormanlarında başlayan yangın nedeniyle büyük bir alan küle döndü.

Şırnak'ın Silopi ilçesindeki Herbol Köyü'nde yaşayan köylüler yetkililerden müdahale talep etmelerine rağmen hiçbir sonuç alınmadığı belirtti. Kendi imkanlarıyla yangını söndürmek isteyen köylüler Cudi Dağı'nın doğal şartlarından dolayı yetersiz kaldı.

Silopi Belediyesi tarafından gönderilen iş makineleri ve itfaiye araçları, arazi koşulları nedeniyle yangına müdahale edemedi. Yangını söndürme çalışmalarına katılanlar, tek çözümün yangın helikopterleri ile müdahale etmek olduğunu belirttiler. Silopi Belediyesi Eşbaşkanı Seyfettin Aydemir, yangına havadan müdahale edilmediği takdirde dağın büyük bir bölümünün yanacağı konusunda uyardı.

Buna karşın, günlerce süren yangını söndürmek için devlet herhangi bir adım atmadı. Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın da ilgisiz kaldığı yangın nedeniyle yüzlerce dönüm alan küle döndü.

Beytüşşebap'ta ormanlık alanda yangın

19 Temmuz'da Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesine bağlı Ayvalık Köyü'nün yakınlarında yangın çıktı. Yangın, Beytüşşebap'a bağlı Ayvalık Köyü'nün yakınlarındaki ormanda meydana geldi.

İlçeye 30 km uzaklıktaki köyde başlayan yangın yine köylülerin kendi çabasıyla söndürüldü. Söndürme çalışmaları sürerken yangın alanına yakın yerleşim yerleri de boşaltıldı.

Diyarbakır'da yangın

Diyarbakır'ın Lice ilçesinde Duru Köyü'ndeki jandarma karakolu yakınında da 19 Temmuz akşam saatlerinde ormanlık alanda yangın başladı. Bölgede yaşayanlar kendi imkanlarıyla yangını söndürmeye çalışırken Lice Belediyesi'ne ait iş makineleri ve itfaiye aracı da yangının olduğu alana yönlendirildi.

Duru Jandarma Karakolu'ndaki askerlerin dibindeki yangına hiçbir müdahalede bulunmadığı, Diyarbakır-Bingöl karayolunu trafiğe kapattığı belirtildi.

Ayrıca Lice'ye bağlı Hedik ve Kaniya Spî köylerine yakın ormanlık alanda çıkan yangın bölge halkının çabaları sonucunda söndürüldü.

Mersin'de yangın: Mahalle boşaltıldı

19 Temmuz'da Mersin'in Gülnar ilçesine bağlı Kocaşlı ile Büyükeceli mahalleleri arasındaki kızılçam ormanında yangın çıktı. Geniş bir alana yayılan yangına, Mersin Orman Bölge Müdürlüğüne bağlı çok sayıda ekip, 5 helikopter, 1 uçak ve 30 arazözle müdahale etti. Yangın söndürme çalışmaları sırasında alanın yakınındaki Büyükeceli Mahallesi tamamen boşaltıldı.

Avşa'da yangın zeytinliklere sıçradı

Balıkesir'e bağlı Avşa adasında Yiğitler ve Pasgelmez bölgeleri arasındaki çöplükte 19 Temmuz'da yangın çıktı.

Çöplükte başlayan yangın şiddetli rüzgarın da etkisiyle zeytinliklere sıçradı. Yangına itfaiye ekipleri ve Orman İşletme Müdürlüğü'ne bağlı bir helikopter müdahale etti. Yangın söndürme çalışmalarına bölgede yaşayanlar da destek verdi.

AKP'nin gözü yine Gezi Parkı'nda

Taksim'deki Gezi Parkı'na Topçu Kışlası yapma hevesi ve saldırganlığıyla Haziran Direnişi'nin kıvılcımını çakan AKP, bir kez daha gözünü Gezi Parkı'na dikti. Danıştay 6. Dairesi, Gezi Parkı'na Topçu Kışlası yapılmasını ve ağaçların kesilmesini içeren, bu nedenle ülke çapında direnişe neden olan Taksim Yayalaştırma Projesi'ne ilişkin geçen yıl verdiği iptal kararını oy çokluğuyla kaldırdı.

İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin iptal kararını bozan Danıştay 6. Dairesi, yerel mahkemeden "uzman yeni bir heyetle mahallinde keşif ve bilirkişi incelemesi yapılması ve İstanbul 6. İdare Mahkemesi'nin daha önce verdiği yürütmeyi durdurma kararının kesinleşmesinin beklenmesi suretiyle" davada yeniden karar verilmesi gerektiğini vurguladı. Danıştay kararıyla, İstanbul 6. İdare Mahkemesi'nin Gezi Parkı'nda Topçu Kışlası yapımına olanak veren kararın iptal istemini reddettiği ortaya çıktı. İptal kararının, Danıştay'a geçen yıl sonunda yapılan toplu üye ataması sonrasında dengelerin hükümet lehine değişmesinin ardından gelmesi dikkat çekti.

Kararda, Taksim Topçu Kışlası'na örtülü destek verildi.

Taksim Dayanışması: Aklınızdan dahi geçirmeyin!

Danıştay kararının ardından açıklama yapan Taksim Dayanışması ise "Niyetinizin farkındayız, aklınızdan dehi geçirmeyin" diyerek şunları ifade etti:

"Bu kararın oluşturulma biçim ve amacı Karadeniz yaylalarını kalkınma söylemi altında maden şirketlerinin yağmasına açan ve kitlesel turizme kurban etmeyi amaçlayan yeşil yol projesinden, 3. Köprü ve 3. Havalimanı'ndan, Haydarpaşa Projesinden, Tarlabası projesi, Galataport, Haliçport, Okmeydanı ve Emek Sinemasının dönüşümünden, kısaca; yaylalarımıza, ormanlarımıza, derelerimize, sokaklarımıza, meydanlarımıza yönelik sayısızca saldırıdan bağımsız değerlendirilemez.

Bütün mesleki, bilimsel ve etik kuralları yok sayarak verilen emirler doğrultusunda yok hükmündeki bu kararı oluşturanlar çok iyi bilmelidir ki;

Mehmet Ayvalıtış, Ethem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz, Medeni Yıldırım, Abdullah Cömert, Ahmet Atakan, Hasan Ferit Gedik, Berkin Elvan, Mehmet İstif ve Fadime Ayvalıtış'ın zihnimizden silinmeyen gözleri; sizlerin ve Taksim Meydanı'nın üstündedir.

Taksim Meydanı ve Gezi Parkı artık sadece İstanbul'un değil Türkiye'nin hatta tüm dünyanın koruması altındadır.

Bizler; 3-5 ağacımızla, arzumuzla, fikrimizle, insan olma hasretimizle, umudumuzla, direnişimizle; forumlarda, derneklerde, odalarda, sendikalarda, parklarda, sokaklarda, meydanlarda, Soma'da, Lice'de, İkizdere'de, Amasya'da, Artvin'de, Akkuyu'da, Sinop'ta Sao Paulo'da birlikte nefes aldığımız her yerde, dayanışma ve mücadeleye devam ediyoruz.

Niyetinizin farkındayız, aklınızdan dahi geçirmeyin!"

Her şeye karşın hayatının son saatlerine kadar yazan şair: Vaptsarov

23 Temmuz 1942'de Bulgaristan'da faşist rejim tarafından katledilişinin anısına...

Kavga amansız ve katı.

Kavga, dedikleri gibi destansı.

Ben düştüm. Yerimi başkası alacak... O kadar

Burada, bir kişinin lafı mı olur?

Nikola Vaptsarov... Makine teknisyeni, şair

her şeyden öte Bulgaristan Komünist Partisi üyesi

komünist militan işçi...

24 Aralık 1909'da edebiyata devrimci bir yaklaşım sunmuş olan bir işçidir. Küçük burjuva bir aileden gelmesine rağmen dönemin ekonomik kriz ortamı Vaptsarov'u proletarya saflarına iter.

Yaşamının çoğunu fabrikalarda çalışarak geçiren devrimci şairin şiirlerinde işçi sınıfının sorunları ve yaşam koşulları işlenmektedir. Fakat şair bu yaşam koşullarını, çözümü olan mücadele ile birleştirerek işlemektedir. Fabrika şiirinde bu ifadeyi, fabrikayı kişileştirerek ve onunla konuşarak yansıtmıştır.

Ve sen, fabrika, bir de

Kat kat

Duman ve kurum

Yağdırıyorsun üstümüze.

Boşuna! Sensin bize kavgayı öğreten.

Ve biz indireceğiz

Güneşi yanbaşına.

Çalışmaktan yüzü kararmış

Bunca insanı

Eziç içinde ezip geçen

Fabrika

Yorulmaz bir yürek var sende

Binlerce yürekle birlikte çarpan

Herhangi bir şairi ya da devrimciyi hatta politik

bir meseleyi de aşan bir madde-bilinç ilişkisinden bahsetmek gerekiyor. Bir insan bir işi yaparken o işin olacağına ne kadar inanırsa o kadar isteyerek ve inançla sarılır işine. Ve hatta hayatını bile adayabilir o iş için. Bu olgu devrimciler için de gayet geçerli bir gerçektir. Bu olguyu Vaptsarov'un şiirlerinin genel bütünlüğü içerisinde görürüz. Bu madde-bilinç diyalektiğinin bilinç yanını "inanç" şiirinde şair boylu boyunca resmeder.

Söyleyin lütfen, neyle saldıracaksınız?

Kurşun?

Hayır! Yararsız!

Durun! Kurşun beş para etmez!

İnancım zırhla kaplıdır göğsümde

Ve bu zırha işleyecek

Kurşun

İcat edilmemiştir henüz!

İcat edilmemiştir!

Birçok sanatçıda olduğu gibi Vaptsarov da edebiyat-sanatın birden fazla alanı ile aktif olarak ilgilenir. Ve bu alanda kısa da olsa düşüncelerini ifade eder. Şairin devrimci bakışı sınıf kimliği ve ideolojik tutumu ile de birleşerek tiyatro alanına da yansır. Sanatın "kitlelerin günlük yaşamının olağan bir parçası olması" gerektiği, O'nun tiyatro alanındaki tutumuna da yansiyacaktır. Vaptsarov'a göre:

"Tiyatro yalnızca yazara değil, geniş seyirci yığınlarına da her zaman açık olmalıdır. Bu yüzden

çoğunluğun ekonomik olanaklarını göz önünde bulundurmalıdır. Demek ki iki temel sorun vardır: hayatla gerçek bağları olan oyunların sahnelenmesi ve geniş yığınları tiyatroya mal etmek."

Şair, döneminde yaşamış olan diğer şairler içerisinde yenilikçi yönü ile ayrı bir yerde duruyordu. Fakat bu yönü boşluktan çıkan bir durum değildi. Çağdaş Bulgar şairleri arasında yeni bir üslup geliştirmişti. Bu tarz konuşma-söyleşi tarzı idi. Bu tarz onu Mayakovski gibi dönemin dünya devrimci şairinden farklı bir yere koyuyordu. Mayakovski'nin şiirlerinde geniş kitlelere dönük propaganda yönü öne çıkarken Vaptsarov'un şiirlerinde daha çok bir kişi ile sohbet eden bir üslubu vardı. Dönemindeki şairler tarafından Vaptsarov'un şiirleri tuhaf karşılanıyor ve üzerinde çalışılması gereken şiirler olarak görülüyordu. Düz yazıya benzemesi yadırganıyordu. O'nun bu özelliğinin bir bileşeni olarak son derece sade, duru ve anlaşılır bir dili vardı. Vaptsarov, okuduğunda herkesin anlayabileceği ve kendini bulabileceği bir şiir anlayışına sahip bir devrimci şairdi.

Yaşamını devrime ve şiire adayan Vaptsarov, 23 Temmuz 1942'de faşist rejim tarafından kendisi gibi ölüm kararı çıkarılan beş yoldaşı ile beraber katledildi. Ölümüne şarkılar söyleyerek giden devrimci işçi şair, idamına saatler kala bile şiir yazmaktan vazgeçmedi. Yaşamının son saatlerini bile bunun için değerlendirdi.

Kurşuna diziliş, dizildikten sonra – kurtlar.

O kadar yalın ve akla yatkın.

Ama birlikte olacağız fırtınada,

halkım çünkü sevdiğim seni.

Anısını devrimci mücadelemizde yaşatacağız, önünde saygı ile eğiliyoruz.

F. Deniz

Kaynak:

Nikola Vaptsarov, İnsana Adanmış Şarkılar Seçme Şiirler, Çev. Erdal Alova, Evrensel Basım Yayın, İstanbul, Nisan 2003.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/28 * 24 Temmuz 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Suruç'ta katliam: 31 ölü, onlarca yaralı...

Kobanê'nin yeniden inşa çalışmalarına katılmak üzere İstanbul'dan çıkıp Kobanê sınırında yer alan Urfa'nın Suruç ilçesine gelen Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi yaklaşık 300 genç, 20 Temmuz'da konakladığı Amara Kültür Merkezi bahçesinde IŞİD çetesi tarafından hedef alındı. SGDF'lilerin kültür merkezi bahçesinde basın açıklaması yaptıkları sırada IŞİD'li bir canlı bombanın patlaması sonucu 31 kişi hayatını kaybetti, yüzlerce kişi de yaralandı.

Hesabını soracağız!

